

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

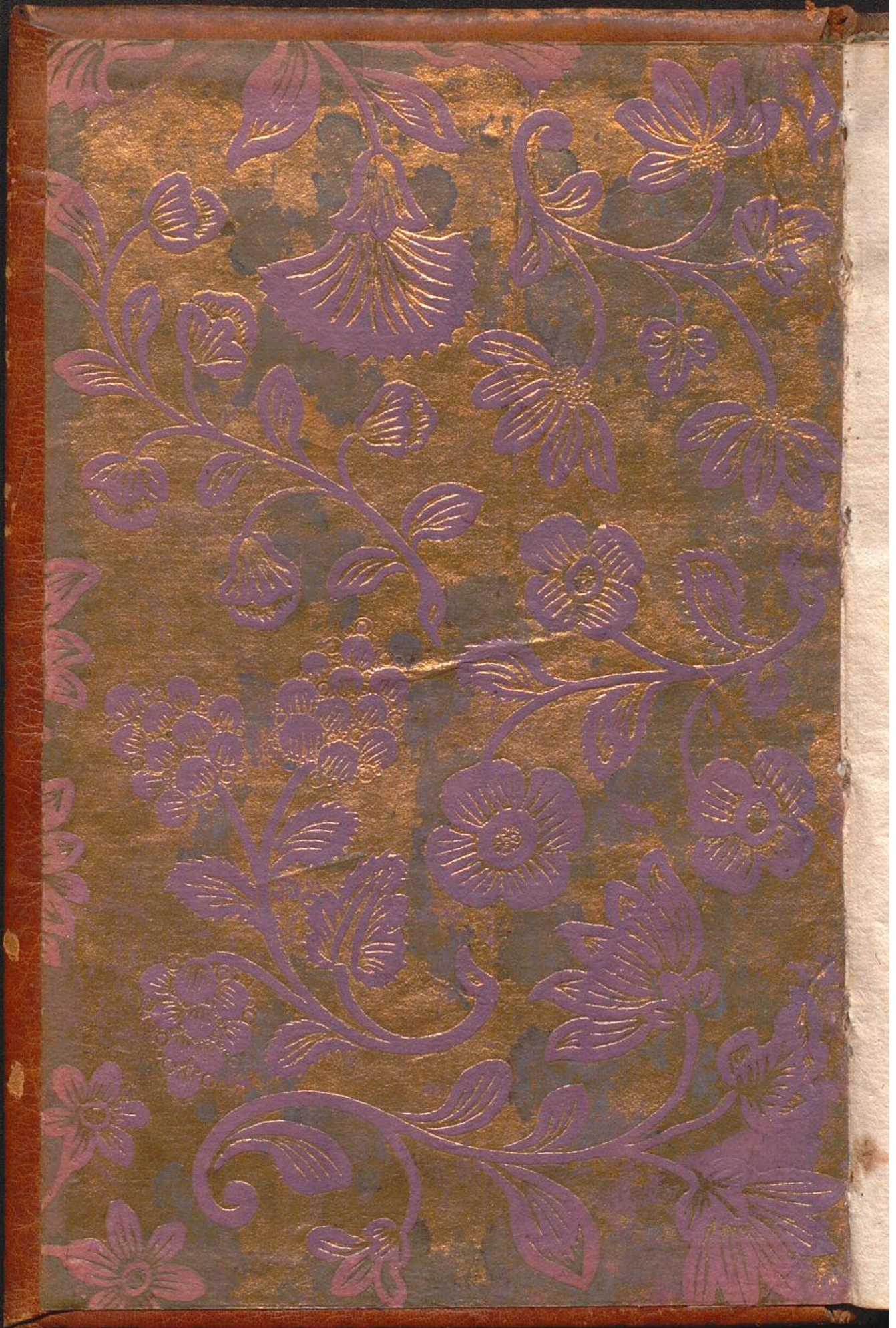
Divus Stanislaus Kostka S.I.

Callenberg, Caspar

Neuhusii, 1716

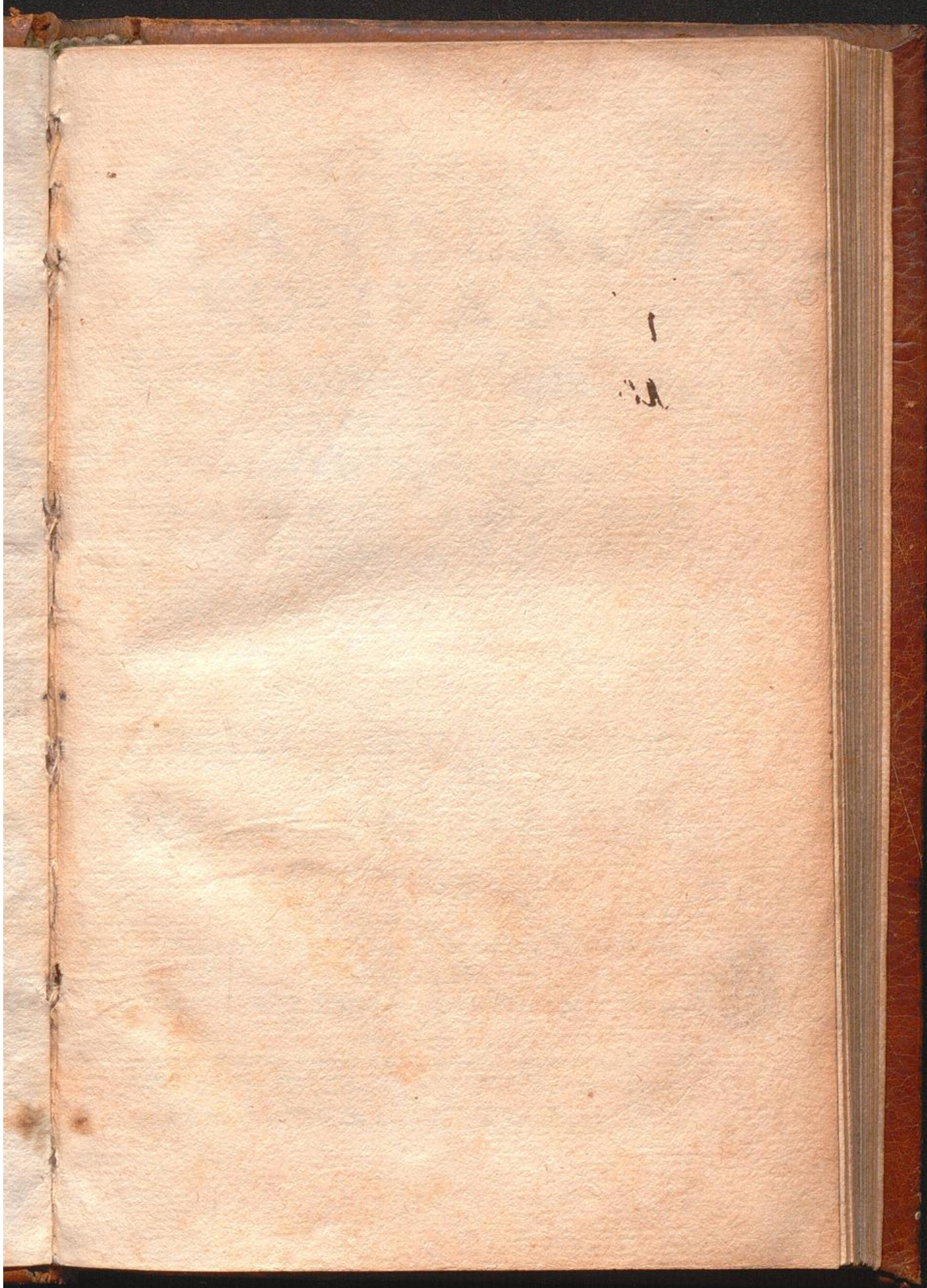
[urn:nbn:de:hbz:466:1-69536](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69536)

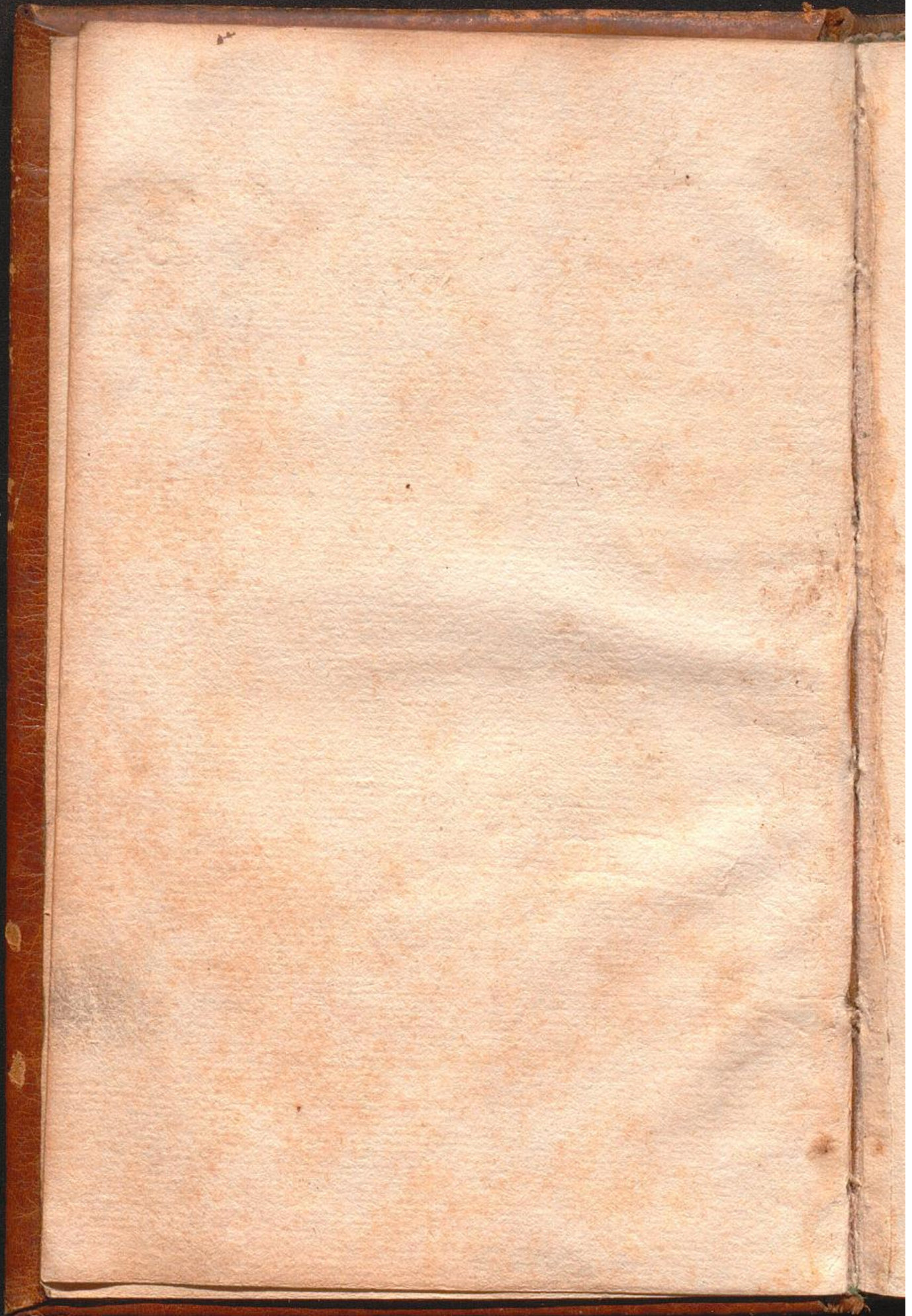

Th. 5846.

A
V
10

Collg: DIVUS S. G. Paderbornae
STANISLAUS
KOSTKA S. I.

Variis iconismis depictus,
INSCRIPTUS

Chronicâ illâ è Statio epigraphæ:
IPSE OLIM IN TERRIS; CÆLO VESTI-
GIA DV RANT : l. 6. Thebaid.

AUTHORE
Quodam è Societate JESU Sacerdote :
PER
SECUTURÆ APOTHEOSIS PRO-
DROMUM,
HAGIOPHILO PHI-
LOMUSO oblatus

Anno
MDCCLXVI Urbis & Imperii Paderbornensis Centesimo.

*Cum Facultate Superiorum & Privilegio non re-
cudendi.*

Neuhufii : Excudebat Joannes Theod. Todt,
Princ. Paderb. & Monast. Typ. Aul. 1716.

DIVUS
STANISLAUS
KOSTKA S.I.

Variis iconis depictus
Inseritur
Chronica illi & statio epigraphae:
Iste olim in terris: Cetero Vasa
etia DVANT: A. Thibaid.

Consummatus in brevi
explevit tempora multa.

Sapient. 4. 13.

SECUTUR A APOTHEOSIS PRO
BROMUM
HAGIOPHILLO PHIL

LOMISO oblatas

Anno

ante Universitate vobis honoris Consilio

of 1802

Cum Facultate Imperatoris et Privilegio contra
falsarios.

Placidus: Exarcho Johannes Thob. Todt
Princ. Paderb. & Mainz. Typ. An. 1790.

DEDICATIO
ad
Philomusum Hagiophilū.

Prodromus hic, riguis *Padera*, qui venit ab oris ;
Venit ad usque tuas, ô *Philomuse*, manus.
Ut meliùs vastum posset percurrere mundum,
Addidimus *Metricos* per loca plura *pedes*.
In *Cursor* tamen magnum ne quære nitorem :
Cursor sat nitidus, si bene rectus, erit.
Quæ *nova* fert? inquis; fert ille *novissima*; quare
Auribus arrectis, quæ tulit ille, cape.
Fert etiam *pietas*, *Levidentæ* dona, *tabellas* :
Debetur manibus quæque tabella tuis.
Postquam finierit, *Prodromus* quæ dicere gestit,
Incipiat tecum, *muta* tabella loqui.

4
PROLOQUIA :

I. ad

Divum STANISLAUM Kostkam.

Kostka tibi *scriptas*, munuscula nostra, *tabellas*,
Offero ; qui *sculptas* afferat, ecquis erit ?
Non sis *Dive* licet nostro jam *sculptus* in *are* ;
In nostro semper *pectore* sculptus eris.

2. Ad Lectorem.

Intus inasueti nuper torrebar ab æstu :
Jussa nec hunc æstum Padera tota levat.
Quid faciam? sacros Phœbi convertor ad amnes;
Ipse sed (heu!) sacris Phœbus abegit aquis.
Et niveos, dixit, quid Graculus inter olores
Incestare tuis vis vada nostra labris?
Vatibus hinc solis bibitur : procul este profani :
Si sitias ; alio flumine pelle sitim.
Theologia suos an non habet Enthea fontes ?
Congruet his annis hæc magis unda tuis.
Possidet & fontes *gemini Prudentia juris* :
Cum doceas *Canones* ; aptius inde bibes.
Sic Phœbus : Phœbo contraria verba parabam ;
Quando fuit miris pugna dirempta modis.
Scilicet indecorem miseratus *Kostka* repulsam
(*Kostka* Polonorum gloria, stirpis honos :
Kostka brevi *Sancti* decorandus nomine *Divi*,)
Mox alias alio fonte reclusit aquas.

Ecquas,

Ecquas, quæris, aquas alio tibi fonte reclusit?
Ploratas olim *Kostka* reclusit *aquas*.
 Accurro; bibulusq; (vetet cum nemo) sititor
Kostkæo totam proluo *fonte* sitim.
 Errat amaritiem *lacrymis*, qui credit inesse:
Kostka tuæ *lacrymæ* *nectaris* instar erant.
 Vix biberam: toto bullit jam pectore carmen,
 (Forfan at à *lacrymis* *stabile* *carmen* erit)
 Vix biberam: toto sedit jam pectore *Kostka*.
 Quique sedet toto *pectore*, in *ora* fluit.
 Hinc plenis *Te* *Dive* canā modò *Sarmata* buccis;
 Factus sum *lacrymis* quando *Poëta* tuis.
Rustice *Phœbe* vale, *Phœbique* *fluenta* valete:
Kostkæus *vestris* plus sapit *amnis* aquis.

Ad eundem

Cur *Iconismi* parati sint.

Quæ referat *Sanctum*, *Sancto* debetur imago;
 A nostra *Kostkæ* venit *imago* manu.
 Et *Sancto* *meriti* *templum* debetur *honoris*,
 Hoc *templum* *Kostkæ*, qui *struat*, alter erit.

Ad eundem aliud.

Liquo *tubas* aliis; *tenui* *modulabor* *avenâ*;
 Est, quando *tumidas* *vincit* *avena* *tubas*.
 Nemolem timeas operis, *brevis* esse laboro:
 Crede mihi labor est non *brevis*, esse *brevem*.

*Auratos spondet praefatio pleraque montes ;
Nostra nihil : nostram pauperis esse scias.
Pauperis ut fuerit ; poterat promittere multum ;
Promissis dives quilibet esse potest.*

Ad Prodrumum.

*Parve (nec invideo) sine me liber ibis in Orbem ;
Currere si malis Prodrume, curre ; licet.
Sed caput obfirma ; nam quando curris in Orbem,
Vertigo est capiti saepe timenda tuo.*

ICHNO-

ICHNOGRAPHIA POETICA

totius opusculi, quam quis admotis faci-
bus propius inspiciens, ad D. STANISLAUM um-
bratili hîc schemate obiter depictum, exclamat:

AN FALLOR TUA DECEPTVS VMBRA?

*Senec. in Hercule fur. (hoc & sequentia Chroni-
ca annum compositi libelli præferunt.)*

SUBSCRIPTIO:

Cœlum Kostka tenet; nihil hîc nisi cœlitis
(umbra est,

Et tamen hæc medio plus micat umbra die.

Virtus cùm pingi nequeat; depinximus umbram

Virtutis : soles indicat umbra suos.

Sunt Kostkam claro, qui scribant sanguine cretû:

Angelus ast unquam sanguine Cretus ubi est?

Majores quæris? caruit *Majoribus*. & qui?

Totius generis *Maximus* ipse fuit.

Maximus ipse fuit, Polonos esto *Monarchas*

In ceris habeat, Moscoviôsq; *Duces*.

Inter avos esto, magnos belliq; domiq;

Heroes numeret; *maximus* ipse fuit.

Massoviam Divi *Patriam*, qui dixerit, errat:

Nam *Cœlum patriam cœlitis* esse scias.

Mater Kriska fuit; Matrem tamen ille *Mariam*

Dixit : si dixit vera, *bimater* erat.

Grandia *Kriskaum* præeunt *miracula* partum :
 Et solet hos Prodomos nil, nisi grande sequi.
Pregnans Mater erat ; Matris (mirabile dictu)
Impressum *JESU*, dum caro *nomen* habet.
 Vendicat appolito *JESUS* sibi nomine foetum :
 Nondum *natus* erat *Kostka*, *sacratu* erat.
 Gratia *Joannes* : * *natum* *Joanne* Parente,
 Gratia progeniem, quis neget esse, tuam ?
In decimo sexto (numeres si *Sæcula*) vixit :
In folio laudes scribere nemo queat.
 Dum paritur, vertit se *quingagesimus* annus ;
 Annus hic omen habet : cur ? *Jubilans* erat. (a)
Frigidus infantem primùm *Septentrio* vidit ;
 Vidit, & insolitis plausibus *incaluit*.
 Scilicet *octavum* plaudit venisse *Trionem*,
 Et terris *Helicem* irradiare *novam*.
 Candida *tergeminæ* Nato nent *stamina* *Parce* :
 Nèsse scias *parcas*, *stamina* *curta* fluunt.
 Undevicennali currit pro tempore *fusum*.
Claudi *longa* *brevi* tempore *vita* potest.
 Carmina tum *Phœbus* *fudisse* *genethlia* fertur :
 Talia *semideis* *fundere* *Phœbe* soles.
 Ipsa *recens* nato sua præbuit *ubera* *Virtus* :
 Pascitur (ô mirum !) *Virgine* *lacte* *puer*.

Pinxi-

* *Joannes* *primam* *producit*, *quia* *per* *ω* *scribitur*.
 (a) *jubilans* *non* *à* *jubilo*, *sed* *à* *jobel* *derivatur* :
corripio *primam* *&* *secundam* *cum* *Mantuanis*.

Pinximus infantem : quis cætera ? solus *Apelles*
Pingere, vel certè solus *Apollo* queat.

Kostka puer *senuit*; prævertit moribus annos,
In puero virtus semper *adultæ* fuit.

Pulchrè peccavit : turbavit fructibus ævum ;
Dum daret *Autumnum*, tempora *Veris* erant.

Huic hemistichion quadres : *Tua messis in herba*
Provenit in *Kostka messis & herba simul.* (est.)

Dum puer assuescit, quas erigit ipsemet, aris :
Erigit has aliis ? erigit an'ne sibi ?

Aras (*usque adeo à teneris assuescere multum est*)
Queis puer assuevit, jam quoque funct' amat.

Sæpe Puer cecidit : *levis illum fabula stravit* :
Vel puero *gravius* nil *levitate* fuit.

Exanimis cecidit fugitiva mente : fit *amens*
Ut ne fiat *amans* : quàm sine mente *sapit* !

Dum cecidit, credo semper cecidisse *supinum* :
A *cælis* oculos vertere non poterat.

Vulserat hunc studiis ab utroque *Vienna* Parente:
Matris *Musa* fuit, Patris *Apollo* vice.

Heïc mala declinat, Virtuti conjugat Artes :
Inter *Grammaticos* quis neget esse *Probum* ?*

Olli quæ pietas ! pulcrum pia vita poëma est :
Fingere nescierit *Kostka*, *Poëta* fuit.

Flectere qui potuit *Superos*, *Acheronta* movere,
Dic mihi *flexanimus* quid nisi *Rhetor* erat ?

A 5 Flexit
* *Probus* celeberrimus *grammaticus*.

Flexit (& in morbo) Superos, Acherontaq; movit:
Fortior in morbo (credite) Kostka fuit.
 Aggreditur stratum morbo, stratumq; grabato
 Tartarus; haud *stratum* dicite; *victor* erat.
Dæmone devicto geminus tibi *Kostka ministrat*
Angelus: an Christi gloria facta tua est?
 Gloria facta tua est: major tibi gratia facta est;
 Illi dat *panem*, dat tibi, *Kostka, Deum*.
 Ægrum tam *blandè* quæ visit *Diva Clientem*,
 Non ea, credo, fuit *Barbara, Blanda* fuit.
Barbara si fuerit, discordant nomina factis,
 Aut *blandam* exercet *Barbara barbariem*.
 Curatus quid non tentas? *coelumq; solumq;*
 (Ut *JESU* sociis annumerere) moves.
 Qui sic ad sacros *Juvenis* grassaris honores,
 Vis dicam quid sis? *ambitiosus homo es*,
Ambitiosus homo es; talisq; vocabere mundo,
 Heu! paucos *socios ambitionis* habes.
 Sed *Stanislao* junxit cur *Austria Paulum*?
 Juncta riget teneræ *spina molesta rosa*;
Aspera junguntur raris *conchyliis gemmis*;
 Nec minùs est *auro scoria* juncta suo;
 Junguntur *juveni* prædura *statumina viti*;
Lappaq; se *segeti* jungere sæpe solet.
 Cur *Romam* peregrinus abit? sibi judicat esse
Exilium in Patria, Patriam in exilio.
 Assequitur tandem nudum, sua gaudia, *Christum*;
 Hunc puer à cunis pæne secutus erat.

Adlegitur *sociis* : adlegit Borgia, *Sancto*
Sancte nequis *Juvenis* non placuisse *Seni*.
 Tirones inter *mirus* fit *Kostka Magister* ;
 Ut *flerent* oculos, *erudit* ille suos.
 Denis *præterea* Tiro quid mensibus egit ?
Supremam meritis addidit ille *manum*.
 Post *decimum nono* *Juvenem* mors conficit *anno* :
 Dum *merita* aspexit, credidit esse *senem*.
Virginis Assumptæ, si nescis, nocte recessit ;
Assumpsit natum, *Virgo* Maria suum.
Aeternos adiit *colles* è colle *Quirini* ;
 Altis *assuetus* collibus, alta petit.
Depluit in varios post mortem *dona Clientes* :
 O *utinam tali* sæpius *imbre* pluat !

ICHTNOGRAPHIA Historico - Oratoria

Stylo soluto D. Stanislaum adumbrans.

A Nngelum, sed mortalem ; Solem, sed in
 Septentrione natum ; Virginem, sed maf-
 culam ; Senecionem, sed octodecennalem : Na-
 tu minorem Mariæ filium, cœli in terris delici-
 um, novam *Corona Borealis* gemmam, novam
 Poli Arctici *Cynosuram* hîc damus, dum damus
 D. Stanislaum *Kostkam*. Quem *Sanctum* ? in-
 quies :

quies : de quo Tarpeja è rupe Clementinum illud dudum insonuit vivæ vocis Oraculum: *Parvus adolescens; sed magnus Sanctus*. Quem Sanctum? cui anno 1714 publicam Roma apothecis ritè decrevit; decreto, ut spes est, per Orbem Christianum propediem publicando. Quem Sanctum? qui inter miracula natus, inter miracula enutritus, miraculis sic immoritur, ut iis patrandis, vel post fata, gloriosissimè hodieque immoretur. Quem Sanctum? qui pro dapiferis Angelos; pro Archiatra, cœli terræq; Reginam; pro collusore ipsum Deum nactus cum sit; certè non est de *Communi*, ut ajunt, *Sanctorum*.

Hunc tu amice Lector, ut paulò distinctiùs agnoscas, præsentem Sciagraphiam tantisper inspice, sacràmque famem tuam (quam secuturi plenius explebunt iconismi) hoc quasi ante-cœnio eousque obsonare.

Atque ut in rem ingrediar; si in natales Divi nostri inquiris, scito ita tuisse Clarissimos, ut tamen eosdem nascendo Stanislaus reddiderit clariores: Solaris genii est, lucem, quam in ortu acceperis, intendere: bonus ager creditam sibi sementem, cum fœnore refundit; innocentissima usura est, si mutuatam à Majoribus sanguinis gloriam auctiorem redhibeas quantivis etiam incrementis. Hanc usuram, qui præclarissimè

exercuit, Majores tamen suos, quos Maximos nactus erat, semper in minimis habuit, optimus rerum arbiter Stanislaus; noverat quippe tam supra annos, quàm supra vulgus sapiens Adolescentens: *Et genus & Proavos, & quæ non fecimus ipsi*: ad gloriæ nostræ censum nequaquam spectare; noverat ille & illustrissimis stirpibus Stolones sæpe adnasci; & in clarissimis Ceris nidulari fucos; & ex antiquissimis Avorum stautis ebullire vermes; & fumosas majorum imagines in truncos desinere; & Paludes originem suam ad limpidissimos fontes referre: Noverat è diverso, etiam soles è tenebris; ceraunia è tonitruis, gemmas e conchis, rosas è squillis & rubetis prognasci; hinc Majorum suorum virtute non aliter, quàm stimulo utebatur, quâ se identidem ad sequendum; imò ad præcurrendum instigabat: avitam gloriam pro face habebat, quæ præluceret honoris Olympia cursuro: sanguinis fulgorem non alio approbabat titulo, quàm quod acceptam cum nomine, eminendi per virtutes necessitatem, ob oculos poneret: nec immeritò; ecquò enim tibi fumosæ proavorum imagines, nisi propriis illas factis illumines? ecquò gentilitiæ Ceræ, nisi aut in illis mellifices, aut ad illas lucubres, studiosus Majorum imitator? laurum non tam à ficto Apolline, quàm

ab ipsa veritate meruit Poëta Satyricus dum ce-
cinit: (longo

*Stemmata quid faciunt? quid prodest Pontice
Sanguine censerī, pictōsq; ostendere vultus
Majorum, & stantes in curribus Emilianos,
Et Curios jam dimidios, humerōsq; minorem
Corvinum, & Galbā, auriculis, nasōq; carentē?
Quis fructus generis, tabulā jactare capaci
Fumosos Equitum cum Dictatore Magistros;
Si coram Lepidis malè vivitur? effigies quō
Tot bellatorum, si luditur alea pernox*

Ante Numantinos?

*Tota licet veteres exornent undique Cere
Atria, Nobilitas sola est, atque unica virtus.*

*Quis enim generosum dixerit hunc? qui
Indignus genere, & praclaro nomine tantum
Insignis?*

- - Te censerī laude tuorum

Pontice noluerim, sic ut nil ipse futura

Laudis agas. Miserum est aliorum incumbere fame.

Eant igitur degeneres magni nominis um-
bræ, eant pudendi altioris sanguinis hæredes,
qui solum fastum è Majorum fastis hauriunt, &
saltem nobili illo, quem ab tantis avis hauserunt,
sanguine suam erubescant ignaviam.

Certè parùm fuisset Stanislao patriæ nobilita-

tis nuncupari florem ; nisi ipse virtute (in qua
 sitam sciebat veram nobilitatem) omnibus præ-
 floruisset : parùm fuisset eâ stirpe propagatum,
 quam nunquam infecisset hæresis, quæq; affini-
 tate Ducum Moscoviticorum domum contin-
 gat ; nisi ipse Schismaticos Duces fidei integri-
 tate anteiret : Parùm fuisset Regum Polonorum
 dici consanguineum, nisi ipse regnum, quo toto
 in orbe non aliud vastius est, *sui* nimirum *ipsius*
 obtinuisset. Nempe sic à tantis *descendit Ma-*
majoribus Stanislaus, ut ipse à *Majoribus* ad *ma-*
xima *ascenderit*, hoc *descensu* instigatus. Post
 natales natalitium ne ignores solum ; suum in
Septentrione Orientem Divus noster habuit : re-
 ctè sub cœlo *frigido* nascitur, qui id ipsum vir-
 tutum suarum exemplo *accensurus* erat, melior
Phaëton. Quid de ortûs tempore ? Sæculum
 decimum sextum priùs Hæresin in aliis, post
 ipsam in Stanislao Virtutem (ut hoc partu abor-
 tum corrigeret) est enixum : Scias nequaquam
 à vero abluisse, qui cecinit, *Nil prodest, quod non*
ladere possit idem. Sæculum hoc, nec *ferreum*, nec
argenteum, nec *aureum* dixeris : *gemmeum* fuit,
 quippe quo gemma gemmam, *Margarita* pe-
 perit Stanislaum : Margaritam Kriskam Du-
 catûs Massovici Palatinam intelligo, Matronam
 non minùs *moribus*, quàm *Majoribus*; non mi-
 nùs

nus *genio*, quàm *Genere*, vel *specie* præstantissi-
mam.

Adde Matri Patrem, Joannem Margaretae, qui omnem, quam in prænomine suo circumferbat gratiam, in hunc filium transfudit. Cæterùm Stanislao annus Sæculi quinquagesimus, primus fuit. Quid mirum? *Sanctam* animam anno *Jubilæo* edi oportebat. Certè annus hic *Jubilæus* Septentrioni fuit, qui tantum ei Infan-tem indulfit *indulgentiâ* nequaquam *vulgari*.

Tantum partum eniti, cùm sola natura suis viribus non posset, miracula suppetias venêre: & decuit, ut miraculum gigneretur maximum, minora præcludere. Audite posteri prodigium hæctenus inauditum: Sacerrimum fœtum suum jam jam enixura erat Margarita, quando ipsa ventrem suum, dignissimum tanti incolæ habitaculum, sacrosancto JESU nomine, solaribus radiis circumfuso, & purpureis characteribus effictio derepente signatum vidit & obstupuit. Mirabilis puerpera! in qua etiam quadantenus *Verbum* Caro factum, dum *nomen* JESU sic est *incarnatum*: *Puerpera verba* (ut phrasi Ovidiana utar) quibus gentilium olim circumstrepebant Puerperia, haud opus erant tibi, cui *nomen* inerat Puerperis omnibus salutare. Fœtui tuo à quo timeres? cujus ventrem *salus* ipsa occu-

occupârat ? non poterant mala appropinquare
Tabernaculo tuo, cui Deus *tales literas securitatis*
 (Salvanguardiam pæne, cum barbaris dixissem)
 auspiciatissimè appenderat. Vidissent te Dæ-
 mones; contra, quàm aliàs dixissent: *Vas signa-*
tum & non vacuum. Vidissent te artis suæ pe-
 riti Genethliaci; ex signo rem; ex Societatis JE-
 SU insignibus latentem sub cortina Materni u-
 teri Jesuitam; ex solaribus radiis filium lucis;
 ex purpureo Characterum colore congenitam
 fœtus tui verecundiam præfagiissent. Fortunate
 ipso ab usque utero Stanislæ! Quis te sub fau-
 sto Sydere natum neget, cui talem solem venter
 maternus prætulit, omnis felicitatis viam osten-
 surum? fortunate Stanislæ! quem proprio
nomine tam mirabiliter ab ipso vitæ limine ad
 Societatem suam *vocavit* JESUS. Næ tu aptis-
 simè de Deo dixeris, cum Propheta: *Dominus*
ab utero vocavit me. Isaïæ 49. 1.

At cur Kostkovi in Pago nasceris nobilissime
 Sarmata? an jam urbes fugit nascitura sanctitas,
 ex quo semel urbe exclusus est, jam jam parien-
 dus Sanctissimus, cui inter inciviles Bethlemi
 cives non erat locus in diversorio, vitiis quaqua-
 versus occupatissimo? An sancta morum Urba-
 nitas Stanislao congenita, Natali suo pagos de-
 dicare voluit? An locum obscurum Ortu suo

B

illustrare

illustrare debuit Sol noster? quidquid sit: si
 Sanctos *extra urbem* parit Polona nobilitas, sæ-
 pius *rusticetur*. Secundus (*ne nescias*) inter Po-
 loniæ Sanctas hic Stanislaus est: quis neget ter-
 ram fertilem, quæ vel in Sanctis, quorum partus
 rarissimus est, parit *Geminos*? ô felix Regnum,
 dum *Geminos paris*! infelix dum *Geminis pares*!
 sed non ego fata Poloniæ miseræ; vitam Poloni
 felicissimi scripturus eram: quam dum ab ovo
 repeto, id sanè permolestè fero; defuisse Ho-
 merum, qui sacri Achillis nostri primam ætatem
 ab oblivione vindicasset: latet quippe plurimam
 partem, quâ inter domesticos parietes effluxit,
 Stanislai pueritia. Fuit fuit Stanislaus paternis
 in ædibus antè sepultus, quàm mortuus. Bom-
 bicem diceres, qui dum maximè operatur, ope-
 ritur; seque, dum divite vellere cumulat, tumu-
 lat. Sunt quidem, nec diffiteor, qui primos
 Stanislai annos, omni virtutum genere effloruisse,
 ab omni vitæ licentia, nedum malitia abhor-
 ruisse, generatim atque indistinctè asserant; sed
 dum per singula illius decora nequaquam pe-
 depressim incedunt, quid, nisi vastissimum lau-
 dum campum uno saltu transmittunt, quàm in
 Sanctum, cui specialia encomia negant, illibe-
 rales; tam in totam pueritiam, quam magnis
 exemplis fraudant, injurii. Sed demus hoc ini-
 qui

quitati istius temporis, ad observanda virtutum
 exempla minüs curiosi. Demus hoc Patriæ, ea
 tempestate plus gladiis, quàm calamis; plus e-
 dendis, quàm scribendis Heroum actis intentæ.
 Sit Polonia, in qua Puer *Kostka latuit*, *Kosthææ*
Sanctitatis Latium. Quid tum? habet Stanis-
 lai sanctitas id commune cum fluviorum Prin-
 cipe Nilo: caput primamq; originem occultit;
 habet hoc cum uberrimis messibus; in semine
 absconditur; habet hoc cum maximis substru-
 ctionibus; à fundamentis latet: habet hoc cum
 illustrissimis solibus; è tenebris oritur: habet
 hoc denique cum rebus quibusque maximis ob-
 scuris prodit principiis. Sed quid? si Stanis-
 lai vitam omni omnino pueritiâ caruisse dicerè?
 equidem sanè, quàm non ex usu communi, tam
 ex vero loquerer: nimirum fuit is à pauxillo pu-
 ero Divus noster, qui senium non annorum, sed
 morum, canitiem *non menti*, sed *mentis*, ab ipsis
 pæne cunis, ordine pulchrè præpostero, sit inde-
 ptus: fuit is, qui in tenera ætate nil puerile præ-
 ferret, præter vultum; cujus dicta pro oracu-
 lis, facta bro exemplis, mores pro magisteriis ha-
 berentur: qui & *levitatem* juventutis, morum
opprimeret gravitate; & *florem* pueritiæ copula-
 ret cum *fructu* senectutis. Non ille id temporis
 virtutem adultam promittebat, sed dabat, ibi

sanctitatis suæ jaciens fundamenta , ubi vix alii coronidem ponerent. Certè virtutum juveniliū princeps Pudicitia , in naturā illius abiisse, vel hinc videri possit , quod id ætatulæ Pufio ad putidiusculas obscœnâsque fabulas continuo jam tum erubescere , subinde cohorrere , totôq; corpore immutari , denique defici sensibus , linq̄ui animo , humiliq; in mortuum collabi spectaculo prorsus insolenti sit solitus.

O gloriosum Stanislæe deliquium tuum , in quo animo *linqueris*, ne *delinquas* ! *laberis* ne *labaris* ! ô *casum* omni statui imitandum ! Adestè Grammatici, & *casum* hunc, quo Venus *declinatur*, secundæ *declinationis* contra opinionem vulgatam declarate. Hunc *casum* casuum Principem acclamate, laudibusq; vestris coronate. Dicite hunc *casum* esse *Nominativum* & *casum mirum*, à quo *cadens* castissimus meritò nominetur *Casimirus*. Dicite esse *Genitivum*; qui sine Veneris gignat; quid ? nominis immortalitatem ? *Opulchra & casta Generatio cum claritate* ! Dicite esse *Dativum* , qui *Cadenti* : *manibus delilia plenis*. Dicite esse *Accusativum*, qui spermologos hos spurciloquosque blaterones, hos Veneris incentores, hos juventutis corruptores, gravissimi sceleris vel suo silentio, eloquentissimè *accuset* , tacitèq; tam illud Satyricum :

Nil

*Nil dictu fuerum, visuq; hæc limina tangat,
Intra qua Puer est: procul hinc, procul inde Pu-
(ella!*

*Maxima debetur Pueri reverentia: siquid
Turpe paras, ne tu Pueri contempseris annos.*

Juv. Satyr. 14.

quàm illud Evangelicum: *Quisquis scandalizaverit unum ex his pusillis, credentibus in me, bonum est ei magis, si circumdaretur molâ asinariâ, & in mare mitteretur.* Marci 9. v. 41. efficacissimè improperet. Dicite esse *Vocativum*, ad quem meritò exclames cum Vate Bilbilitano: *O quantum subitis casibus ingenium!* aut potius: *O Kostkam in subitis casibus ingenuum!* Dicite esse *Ablativum*, qui vel levissimæ maculæ suspicionem auferat ab incarnato Angelo Stanislao.

Adeste Poëtæ, & præ Icarî lapsu, Phaëtonis ruinâ, Vulcani præcipitio, hunc Stanislai casum Versibus vestris celebrate; nempe è cœlo isti, in cœlum Ilte cecidit. Fortior à lapsu Antæus; castior surrexit Stanislaus. Ille sic cadit, ut tactâ surgere possit humo; Hic: sic cadit ut tactam corpore sacret humum. Castæ Pierides! cœlebs Phœbe! innuba Pallas! caducea, triumphatrici tamen, Stanislai pudicitæ æternum gloriæ colosum erigite. Adeste Rhetores & casum hunc, ut meritis super astra laudibus extollatis, uni-

versis troporum figurarumq; floribus, omni
sententiarum pondere, toto Eloquentiæ flumine
obruite. Hunc *casum* inter *raro contingentia* ipsis
æternitatis fastis caractere aureo inscribite Hi-
storici. Hunc *casum* & à fortuitis, & à ficto Fa-
torum ordine vindicatum, *per se* & non *per acci-*
dens è pudentissimo corde profluxisse defendite,
demonstrate Philosophi. Hunc *casum*, *casum*
reservatum, sed solis corporéis Angelis, unanimi
ore *resolvite* Theologi. Advolate Medici, &
casum hunc, quo *enervatus* Cupido, *luxata* Li-
centia, *oppressa* Levitas, *fracta* Protervia, *contrita*
scurrilitas, Veneri omnino fatalem esse in consi-
lio medico declarate. Advolate ex utroque foro;
quàm Canonico, tam Civili Jureconsulti, &
Cadentem Stanislaum, dum Veneris *Causâ cecidi-*
dit, in utroque foro triumphasse, & *Caduci titulo*
ad *promiscuum* Cælorum *Feudum* jus acquisi-
visse, pro Tribunali definite. Ades dum deni-
que omnis ætas, omnis sexus, omnis ordo, & *ca-*
sum hunc *extraordinarium*, *casum* *singularem*,
casum *exceptum* tamdiu admirare; dum ego *la-*
psum Stanislaum *erigam*, *erectum* ab *Aquilone* ad
Aquilas, è Septentrione in Austrum, è Polonia
Viennam, è domûs paternæ proscenio, in publi-
cum Archi-Gymnasia Viennensis Theatrû trans-
feram, translaturumq; ulteriori vestræ propinam
contemplationi, juxta atque admirationi.

Et sanè simul ac Austriacis scholis immiffus est, Sarmaticus Puffio, Condiscipulos inter emicuit *velut inter ignes luna minores*. Omnibus numeris absolutum desideras juventutis speculum? Stanislaum inspice, qui sic *humaniora* Viennæ decurrit studia; ut *humanitatem* omnè transgressus, non homo passim, sed *Angelus* humanis exuviis tectus, putaretur. Ut scias illum optimæ notæ fuisse *Grammaticum*; *Octo partes* *Orationis* calluit in *octavo gradu*, nunquam non *orare* solitus, quo id consecutus est, ut *octonas* Evangelicas, vel in *via* obtinuerit *Beatitudines*, plus quàm *ter quaterque beatus*. Cùm sciret scientiarum esse *clavem*, non tam *Logicam*, quàm *Orationem*; hanc identidem applicuit illi, in quo *absconditi sunt omnes thesauri sapientie & scientie*. Nec frustra: *Orando* enim potius, quàm *studendo* eminens Condiscipulos inter, *Orator* evasit. *Oratio*, cùm sit mentis in Deum elevatio, non miror, toties extra se raptum Stanislaum: Nempe quò ad Deum *accederet*, se ipsum *deserere* necessum erat. Miror tamen *Oratorem* hunc contrà, quàm alii assolent, *orationi* suæ non *lumina*, sed *tenebras* quæsivisse; quàm *orandi* enim, tam latendi Studiosus fuit, humillimus hic *Scholasticus*. Sacchinum appello *ad orandum Deum*, inquit ille, *fruendumq; diu Beatorum congressu in-*

su interdium in adium secedebat abdita; noctu verò,
postquam omnes sopor oppressisset, tacitè surgebat
è lectulo. & positus humi genibus; in alto illo rerum
omnium silentio, & faventibus tenebris, Divinis
radiis vacabat. O felix latibulum! nunquam
sic inclaruisses, nisi hoc modo latuisses, Stanislae.
Nunquam majora tibi, quàm in his tenebris af-
fudit lumina, Pater luminum: in his tu tenebris
quæ non pervidisti arcana? quas non veritates
detexisti Solis Justitiæ radius collustratus? in his
tu & vitii turpitudinem, & virtutis splendorem,
& mundi vanitatem, & carnis spurcitiem, & Dæ-
monis astutiam; in his tu & temporis inæstima-
bilis pretium, & mortis incertissima certitudinem,
& inevitabilem supremi Judicii rigorem, & im-
mensam geminæ æternitatis longitudinẽ, quàm
lynceo oculo, quantòq; commodo tuo perspe-
xisti! apud alios nocte latent menda, vitioq; igno-
scitur omni; apud Stanislaum nocte patent men-
da, vitiumq; agnoscitur omne. Ut imaginem, sic
Stanislaum, umbra illustrant. O clarissimum te-
nebrionem! lucifugam laudatissimum!

Sed nunc in singulis Orationis partib⁹ Gram-
 maticum nostrum consideremus; Nomina de-
 clinavit optimè; quando ne nomina contraheret,
 suum cuique; Reverentiam Superioribus, hu-
 manitatem æqualibus, modestiam inferioribus,
 præ-

præstantissima Condiscipulis exempla, devotif-
 fimum Divis cultum, Deo se totum exhibuit.
Nomina declinavit optimè, quando *nomen hete-
 roclitum* propriæ voluntatis, *nomen Substanti-
 vum* seu *fixum* pertinacia, *nomen adjectivum* seu
mobile vanitatis, *nomen primitivum* Superbia,
nomen derivativum scandali, *nomen gentile mun-
 dani*, & siquæ alia sint *nomina* Christiano *nomini*
 contraria, toto corde est averfatus. *Nomina de-
 clinavit optimè*, quando sectatus humilia, paruit
 monenti Poëtæ :

*Usibus edocto, si quidquam credis amico,
 crede mihi, & longè nomina magna fuge.* O-
 vid. l. 3. Trist. *Nomina* denique *declinavit opti-
 mè*, quando & feminam (de qua gemit Poëta :
O crudele genus ! nec tutum femina nomen, Ti-
 bull. lib. 3. Eleg. 4.) & pravam societatem (de
 qua monet Sapiens : *Declina & desere eam,* Pro-
 verb. 15.) & quodlibet peccatum (de quo jubet
 Psaltes Regius : *Declina à malo,* Pf. 36. 27.) si-
 milésq; Juventutis Academicæ nocentissimas
 Scyllas, remis (quod ajunt) velisq; constanter
declinavit. *Pronomina* ut meliùs sciret, quoties
 non cum Hipponensi Præfule ad Deum suspira-
 vit : *Noverim te, noverim me !* quid de *Verbis* ?
 ea, quia *veracitati*, conjugavit semper *rectissimè*,
 idem loqui, & sentire solitus. Nempe grande

vitium Stanislao fuisset, in *veritatem* loquendo impingere. Cùm sciret esse *tempus tacendi*, & *tempus loquendi*; id studuit gnauiter, ne peccaret in *tempora*; nec ignorabat tam in verbis *modos* esse, quàm in *rebus*; de quibus Olor Venusinus cecinit: *Est modus in rebus; sunt certi denique fines, quos ultra, citràque nequit consistere rectum*; hinc ita temperabat sermonibus, *nequid nimis, nequid minus*. *Iuuenis* fuerit, in verbo tamen haud offendit, & vel ideo solùm, authore Divo Jacobo, *perfectus vir hic est*. *Adverbis* Deum delectari, credo, inaudierat, qui tam cumulatè implevit Paulinum illud: *Sobriè, & justè, & piè vivamus in hoc Saeculo*. ad Titum 2. 12. *Præpositiones*, si quis alius, oderat multò maximè; omnibus *postponi*, nemini *præponi* gestiens. *Conjunctiones* non admittebat, nisi cum *optimis*, à quibus *perfici*, non *infici* posset. *Interjectiones* usurpabat creberrimè; sed *Precum*, quas *iaculatorias* vocant; has quippe operibus suis identidem *interjiciebat*. *Aliena* etsi non appeteret, in partem tamen omnium bonorum operum venire gestiebat, & sic amabat *participia*; sed *bonitatis*, non *malitiæ*. *Syntaxistam perfectum* cùm se fore putaret, vel tum maximè, si vitam ita *construeret*, *componeretq;*, ut, quod gerebat, *Christiani nomen*, exactè *consentiret* cum *Verbo æterni Patris*;

tris;

tris; Quid non egit, ut huic se in omni rerum genere, & in quantovis adversitatum numero. & in quocunque fortunæ casu, examussim conformaret? Sciebat *Verbum* hoc (quippe quod de se ipso dixerat: *Pater meus usque modo operatur, & ego operor.* Joan. 5. 17.) esse *Verbum Activum*; hinc æmulandi studio incitatus ita assuevit laboribus, ut vix noctu interquiesceret, vetusti illius apophtegmatismatis: *Nunc lege, nunc ora, nunc cum fervore labora; Sic labor ipse levis, sic erit hora brevis*: veritatem in se experturus. Sciebat hoc *verbum* (cùm jam olim deposuerit potentes de sede sua & exaltârit humiles) esse *Verbum deponens*; hinc cum Coronato Vate maluit *abjectus esse in domo Domini, quàm habitare in tabernaculis peccatorum.* Sciebat hoc *verbum*, (quod palàm edixerat: *Vulpes foveas habent & volucres cœli nidos; filius autem hominis non habet, ubi caput reclinet,* esse *Verbum defectivum*; hinc toto se mundo exiit, ut Christum indueret; nimis avarum ratus, cui non sufficeret Deus, summum illud, & infinitum bonum. Sciebat hoc *Verbum*, utpote abjectum in præsepe, irrisum, explosum, exagitatum, cruci suffixum, esse *Verbum Passivum*; hinc ab infesto fratre in schola patientiæ identidem vexatus, constanter docuit, se illi *Præceptorum dedisse operam*, qui clamat: *Discite à me, quia*

quia mitis sum, & humilis corde : Matth. II. 29.
 Opulchram te Verbi divini Echonem Stanislae ,
 qui huic Verbo moribus tam perfectè consonas!
 Poëicen quis spectat ? & hîc Stanislaus ita
 excelluit, ut non laureati tantùm, sed & divini
 Poëta nomen emeruerit. *Enthusiasmum* habuit
 perpetuum, nunquam non à Deo inspiratus ; fu-
 ror hunc entheus stultum fecit ; sed propter Chri-
 stum. *Pegaso* abreptum dixisses, quoties raptū
 patiebatur in ectasi. Exclamare poterat cum O-
 vidio, in creberrimis illis pectoris æstibus : *Est*
Deus in nobis, agitante calescimus illo : in illis
 cœlitum visitationibus jure addidisset : *sunt &*
commercium cœli. Qui noctes integras pervigila-
 bat ; non cum *Hesiodo dormiendo* ; sed *excubando*
 Poëta factus est. Vena illi poëtica procul
 obscœno Veneris cœno, semper purissima fluxit ;
 vix aliam in materiam, quàm in laudes aut divi-
 nas, aut Marianas exundare solita. Melior Ju-
 veni *Parnassus Golgothæo* in monte, salubrior *Hip-
 pocrene* in fontibus Salvatoris, verior in *Maria*
Pallas, dexterior in *Christo* fuit *Apollo*. Poëti-
 cos Stanislaei labores quæris ? *Mores non versus*
finxit : finxit, sed ad leges æternæ *Veritatis*. Cùm
 è vita sua Poëma faceret præstantissimum, omnē
 ab ea proscripam voluit *licentiam*, Poëtis aliis
 plus nimio familiarem.

De

De *Rhetorica* quid dicam? inter *Rhetores* non tam bene *dicere*, quàm *facere* studuit; nec præcepta alia admisit, quàm quæ conspirarent cum primo *Oratore*, qui cum *dixit*, *facta sunt omnia*; qui & ipse *Pater Verbi est*, aut *Verbum Patris*, aut *ignea lingua ad persuadendum*. Quid quid *Orator* diceret, nihil unquam *probavit* clariùs, quàm vitæ suæ sanctitatem; quid mirum? illam *miraculis confirmavit* argumentis plusquam *Achilleis*. *Affectus* quàm *patheticos* habuit, quando pro extremo *Viatico* cœlitus impetrando ad *Superos* æger *peroravit*! quàm *mirabilem motum*, dum fugavit *Dæmonem*! quàm stupendam *captationem benevolentia*, dum præter *Angelos*, *Divamq;* *Barbaram*, ipsam *Cœli Reginam*, ipsum *Regem Regum Christum* è cœlo ad lectum suum aureis *Orationis catenis Gallicano Hercule* potentior *detraxit*. Quidquid tamen in *Stanislao Rhetore* mirentur alii, unicam ego *digressionem* in eo præ omnibus demiror: *digressionem* illam, quâ, dum sui ad *Societatem JESU* admissionem *Provinciae Austriacæ Præsidi* *persuadere* non posset, mirandum in modum usus est. *Digressionem* illam; cui cœlum, & terra applausit; cui omnes meritò *Oratores* *herbam palmamq;* porrigant, quam *Juvenes*, quam *Viri*, quam omnis ætas *obstupescat*: Nimirum dum

totâ Aultriâ , gravissimis de causis occlusa esset
 Stanislao, JESU Societas, illius ineundæ deside-
 rio æstuans, id ætatis tenerrimus Adolescentu-
 lus, annum duodevigesimalium vix ingressus po-
 sitâ equestri prætextâ , vilem indutus abollam,
 sine comite, sine viatico, per vastissimos interja-
 centium terrarum tractus , & pedes, & omnino
 viæ imperitus, Viennâ Romam usque, festinatis
 itineribus est *digressus*.

Frustra sim in tam heroico facinore dilaudan-
 do. Sic *digredientem* quantacunque laus *sequa-*
tur, non *assequetur*: præcurrit omnem *eloquenti-*
am Rhetor sic *fugitivus* : superat ipsius *Suadæ*
domesticam facundiam, Stanislaus *peregrinans*.
 Utcunque tamen properet nobilissimus hic ex
Ordine Equestri Pedes, vix antè *viæ*, quàm *vitiæ*
 metam attingit; nimirum, quod reliquum erat,
 virtutis curriculum, sic Romæ in Tyrocinio *per-*
currit Veteranus Tyro, ut una mensium decade
 absolverit. Verè *consummatus in brevi*, *exple-*
vit tempora multa. O vastas brevioris vitæ an-
 gustias, quibus totius, felicissimæq; æternitatis
 merita sunt interclusa! Quo die è militante JE-
 SU Societate ad triumphantem transierit, quæ-
 ris? transit illo, qui *assumptæ Virginis* trium-
 pho est sacer: ut plenius triumpharet, in par-
 tem triumphi *Mater filium* suum assumpsit Sta-
 nislaum.

nislaum. *Noctes vigilare solitus, manè obdormivit in Domino.* Obiit, cum illucesceret aurora, ut, si non credis, eum *Stellam* fuisse, quæ oriente aurora disparet; credas fuisse *Angelum*, qui octodecim annos, & quod ultrà est, colluctatus, oriente aurora abivit. Sic tamen hinc abiit, ut clientibus suis quaqua in necessitate *adsit*, opifer semper *presentissimus*. Habes hîc Stanislaum in umbra; ubi, si qua parte *latet*, totus, clariórque in subjectis iconisimis *emicabit*.

ICONISIMI PRÆLIMINARES.

Primus representat exteriorem formam D. Stanislai, hac coronati Epigraphæ: ADOLESCENTVLVS SVM EGO. psalm. 118. 171.

Pictus Apollineis hîc spirat *Kostka* figuris:
 Ponat *Apellenum*, qui volet, alter *opus*,
 Si spectes vultum; *Juvenem* vix dixeris esse:
 Si mores spectes, dixeris esse *Senem*.
 Ex nigro flavos habuit si *Kostka* capillos;
 Ex nigro flavos reddit imago pilos.
 Lumina fulserunt olim; nunc lumina fulgent:
 Canduit oris ebur, nunc quoque candet ebur.
 Pulchræ Virgineo malæ rubuère pudore;
 Nec jam Virgineæ depuduère genæ.

Frons

Frons erat insignis; restat sua gratia fronti :
 Forma rotunda fuit, forma rotunda manet.
 Est tamen, est aliquid, quod non satis exprimat
Ars; vires quamvis exerat illa suas. (aptè
 Scilicet assiduo rorabat Sarmata fletu :
Pictura fletum, quis det habere suum?
Pictura si nemo tamen queat addere fletum,
 Fletum *pictura* Kostkius ipse dabit.
 Nam quæis assuevit, dum vixit; flumina *pictus*,
 Si cohibere volet, non cohibere valet.

NB. Fuit illi statura mediocris, & apta, dignitate
 cum venustate permistâ, os vultusq; angelicus;
 color propè candidus, virgineo rubore aspersus
 ingenis; capillus modicè ex nigro flavescens, fa-
 ciei figura rotundior, oculi nitidi, sed præ copia
 sanctæ dulcedinis, quâ cor assiduè colliquesce-
 bat, uvidi interdum, ac lacrymabundi. Sacchi-
 nus in vita.

Aliud : (usque;

Cur non hîc pictum do Kostkam? Kostka flet
 Hanc chartam lacrymis perderet ille suis.
 Altera causa subest: & Magnum Roma vocavit;*
 Non capit hæc Magnos charta; pusilla fuit.

Aliud

* Clemens VIII. de Stanislao vivæ vocis O-
 raculo dixit : *Parvus Adolescens, Magnus San-
 ctus.*

Aliud ad imaginem Stanislai jugiter
lacrymantis.

Uberibus lacrymis Kostkæ distillat imago :
Prototypi, credo, cœpit obire vices.

Fundere dū lacrymas jam *forma vicaria* cœpit ;
Incipe tu lacrymas *sistere* Kostka tuas.

Aliud de eadem materia :

Si vellet Metanœa novâ sub imagine pingi ;
Illa tuas pingi Kostka juberet aquas.

NB. Metanœa, pœnitentia.

Aliud ad imaginem Stanislai, & lacry-
mantis, & intus divino amore
æstuantis.

Picturus Kostkam, non pingo brachia Kostkæ,
Non humeros, crines, lumina, labra, manus.
Perpetuis arsit, dum vixit, Kostka favillis,
Perpetuis fluxit Kostka superstes aquis.
Archetypo similem studeã cum pingere formã,
Nil, nisi do *flammas*, nil nisi, pictor, *aquas*.

De eadem materia :

Qui bene vult Kostkã depingere, pingat *Amorẽ* :
Perpetuis sed *Amor* lumina mergat aquis.

Ad imaginem Stanislai admodum pul-
chri, sed verecundi.

Aspice formoso faciles in Cœlitate vultus,
In toto nullus corpore nævus erit :

Explicat ingenuam syncera Modestia frontem,
 Et triplex uno regnat in ore Charis.
 Tota licet toto sic rideat ore *Venustus* ;
 Nulla tamen toto ridet in ore *Venus*.

De ejusdem Verecundia.

Fortè *Pudor* pingenduserat; quo, nescio, casu
 Kostkiaden, aliud jussa, tabella refert.
 Viderat hoc pictor : nil hîc mutabimus inquit;
 Aut *Pudor*, aut *instar Kostka Pudoris* erat.

De ejusdem vultu *Angelico*.

Angelicam meliùs formam, quæ reddat, imago,
 Pictores inter lis fuit orta duos :

Parcite Pictores contendere, parcite, dixi;
 Arbiter amborum, si juvat, unus ero.

Angelicam meliùs, qui certas reddere formam,
Kostkaeos vultus exprime, victor eris.

Ad imaginem Stanislai *lilia* præ-
 ferentis.

Dic mihi quo veniant, dic Sarmata nobilis horto,
 Candida, quæ præ te *lilia* ferre soles ?

Non similes generat cultissima *Gallia* flores,
 Non similes fructus fundit *Iberus* ager.

Non mittunt similes *Pæsti viridaria* gazas,
 Non simili *Ennaeus* messe superbit ager.

Ergo, cùm nullis sint edita *lilia* terris,
 Edita *Kostka* tuo *lilia* corde reor.

Edita

Edita si fuerint sic *lilia*; cedite *Galli*:

Lilia Sarmaticus fert *meliora* Puer.

Ad imaginem Stanislai cum regulis So-
cietatis JESU depicti.

Artificum nuper tabulâ sudabat in una,

Pingeret ut *Kostkam*, fat numerosa manus.

Ille supercillii geminos discriminat arcus,

Et geminæ digitos separat ille manûs.

Hic oculos humectat aquis, atque arte Magistrâ

Ducit in irriguas salta fluenta genas.

Hospitium sacri cor hic dilatat Amoris:

Erigit hic collum, conglobat ille caput.

Protrahit hic nervos, patulas hic circinat aures;

Explicat hic frontem, crinibus ille regit.

Tollit hic in facili salientes corpore venas;

Nam propè mentito sanguine vena micat.

Sunt alii doctâ, qui pingant arte, parerga;

Lilia pinguntur; *Regula* juncta fuit.

Jam tabulæ suprema fuit man⁹ addita; pulchrû

Jam stat Apellei *Kostka* laboris opus.

Accessi, statuâmq; oculis, animôq; pererrans

His memini artificem me monuisse modis:

Hoc tantùm, quod muta filet, mentitur imago,

Adde sonos; Icon non erit; ipse erit.

Sic ego; sic contrâ tabulæ primarius Author

Culpatum promptâ voce tuetur opus:

Ipsa locutura pictura vicaria formæ,
 Suppeditante suos truderet arte sonos :
 Sed castigatis *adjuncta Modestia* labris ;
 Sed prohibet *Kostkam regula juncta* loqui.
 Ad imaginem, quod interiora Stanislai
 non exhibeat.

Lysippus digitos, vultū, labra; lumina Mentor,
 Praxiteles humeros fingat, & ora Myron.
 Parte tamen meliore sui, tum *Kostka* latebit;
 Nam mentem *Kostkæ* fingere nemo potest.
Tantam si pueri mentem, quis fingere posset,
 Lysippo *Major*, *Major* Apelle foret.

ICONISMUS PRÆ-

LIM. 2dus.

Exhibet D. Stanislauum ab una, ab altera parte
Clementem XI. soleunis Apotheosios decretum
Anno 1714 concipientem; supra utrumque
Spiritus Sanctus e nubibus prominet, cum hac
dicti anni Chronica epigrapha: EGO DOMI-
NVS, QVI SANCTIFICO. Exod. 31. 13.

Ad D. Stanislauum.

Kostka novus Sanctus fis; desinis esse Beatus;
Quodq; novus Sanctus desinis esse, manes.
Quid novus! antiquū potiūste nomino Sanctum:
Posthuma non Sanctos gloria, vita facit.

Ad

Ad Societatem Jesu.

Perdita fama *bona* est: non *ester* sancta; fuisti :
 Sancta *quater* nunc es: perdita fama *bene* est.

N.B. *Quater* Sancta nunc est inchoative saltem,
 ob decretum, quo decretus est Stanislae San-
 ctorum titulus; qui accedit S. Ignatio, S. Xa-
 verio, S. Francisco Borgia quartus.

Ad eandem.

Quæ numeras octo, quæ Sanctos, quæq; Beatos;
 Faustus in octavo, nunquid es Ordo gradu?

Ad eandem.

Paucos nôrit humus Sanctos, paucosq; Beatos;
 Innumerum numerum, credimus, axis habet.

Ad D. Stanislaum de futura Cano-
 nizatione :

Fallor? an insolitum latè fervere triumphum,
 Et festum, video, quæ patet orbis, agi? (phn,
 Non fallor; nam Terra parat, Tibi Kostka, trium-
 Kostka tibi festum, quæ patet Orbis, aget.
 Jam sudant variæ studiis concordibus artes;
 Quæque est in plausus ingeniosa tuos.
 Pingimus addendo: dum te Pictoria pingit,
 Nil, quod Kostkæis laudibus addat, habet.
 Qui sculpsit, demit: dum te Sculptoria sculpsit,
 Quidquam de titulis demere, crimen erit.
 Grammatici certant, & adhuc sub iudice lis est.
 Quis meliùs vitæ scripserit acta tuæ.

Docta tuas toto laudes canit ore Poësis :
 Laudibus inserpit fabula nulla tuis.
 Te quoque Rhetorice ferret super astra; sed illam,
 Prævenit Virtus : hac super Astra tulit.

Ad Societatem JESU.

Ter Sanctus Cœlum; quater at tuus intonat Ordo:
 An quid habet Cœlo Sanctius Ordo tuus ?
 De mutato Sanctorum & Beatorum, quos
 habet Societas, numero.

Tres fuerunt Sociis Sancti; sed quinque Beati :
 Clemens Undecimus fecit utrimque pares,
 Sancto, ne Socius desit, dat cuique Beatum :
 Jam bini in partes quatuor orbis eant.

N.B. Sancti aliis soli erant Ignatius, Xaverius,
 Borgia; Beati Stanislaus, Aloysius, & tres
 Martyres Iaponenses.

ICONISMI EXEGETICO - PARENETICI D. Stanislai KOSTKÆ

vitam, mortem, gloriãmq; posthumam
 exactiùs, & ordine repræsen-
 tantes.

Primus : Mater Stanislai, dum sacrum hunc
 fœtum utero fert, non sine stupore uterum
 ipsum sacro-sancto IESU nomine (quod pur-
 purens exhibet color, & radii solares circum-
 dant)

dant) prodigiosè insignitum aspicit. Epigra-
phe : VICTRICIA NATI ARMA VIDET.

Ovid. l. 14. Metam.

Historiam hanc referunt : Bovius in Rhetorica
Suburbano pag. 27, Knellinger in Panegyri
Stanislai pag. 193, Bartoli in Vita l. 1. c. 1.

Impetus oratorius ad Stanislaum non-
dum natum :

Progradere ! Progradere ! in mundi hujus
arenam, quisquis materni hîc uteri adhuc in
umbra lates ! Si Hussæo Principi *Militia est
vita hominis super terram* (Job. 7. 1.) arma, qui-
bus vincas, te præ foribus opperiuntur : *In nomi-
ne Domini Exercituum est omnis armatura forti-
um.* Armis defensivis opus est ? habes hæc in
nomine JESU, tanquam in instructissima *Pano-
plia* : non sic, aut septemplex Ajacis Clypeus,
aut adamantina Martis tunica, aut impenetra-
bilis Plutonis galea, ut Nomen JESU, teget. In
hoc & *Loricam fidei*, & *Galeam salutis*, si quæras,
invenies. *Arma offensiva* desideras ? adsunt in
Nomine JESU; hinc gladium spiritûs, hinc ha-
stam fortitudinis, hinc sagittas amoris deprom-
pseris. *Nomine IESU* (classicum hoc canit
gradu 20 Climacus) *cede inimicos, neque enim
in cælo, aut terra, potentiora sunt arma.* Hoc ar-
matus nomine, generosè cum Turonensi Præsule

Martino exclamabis : *In nomine Domini IESU hostium cuneos penetrabo, (in vita.)* Hoc armatus nomine intrepidè cum Psalte Regio ad Salvatorem tuum canes : *In nomine tuo spernemus insurgentes (Psal. 43 6.)* Quod si non semper in campo prostare adlubet ; *Turris fortissima nomen Domini* , (Prov. 8.10.) huc confuge : *pro muro munitissimo, atque tutissimo est nomen Domini Salvatoris IESU Christi* (Ephrem in vita,) post hunc te retrahere. Ne pugnes, ut *Andabata* ; *Solem* habes in nomine JESU. Pictoribus crede ; imò non Pictoribus, quibus, *quidlibet audendi semper fuit æqua potestas* ; sed ipsi æternæ Veritati crede ; Malachiæ 4. 1. *Nomen meum Sol Iustitiæ*, disertè edicenti. Progredere ! progredere igitur, in mundi hujus arenam, quisquis materni hîc uteri adhuc in umbra lates. Solus sis, ne time : *Adjutorium nostrum in nomine Domini.* De victoria ne dubita : victoriæ auspiciatissimum omen, imò arrham, maternus jam uterus habet. Non caret mysterio, literarum quaternio, qui gloriosum JESU nomen in Matre effingit.

Progredere ! Progredere ! & ipse fulgentissimas notas : I. H. S. & V. literæ H infernè suppositum, carneo in libro aspice, admirare ; & (si non Davus, sed Oedipus es) literis his initialibus

bus occini tibi crede fortunatissimum illud, & ce-
leberrimum quadriverbium : I-n H-oc S-igno
V-inces.

I M P E T U S 2dus :

Quis putas puer iste erit ? cui nascituro porten-
ta præludunt, miracula obstetricantur ? fe-
lix Stanislæe, qui sub tali Horoscopo nasceris !
Verè ab utero vocavit te Deus, dum tale nomen
impressit Matri. Quàm pauci sic sunt vocati vel
inter *Electos* ! Verè ab utero Matris segregavit
te Deus, qui notam tam distinctivam inussit :
lingua hæc fuit, quæ fore te prædiceret, non de
communi grege Sanctorum, sed extra gregem, San-
ctum egregium. Felix Kriska tam insigni privi-
legio ! *Prædestinationis* ne quære signa : in no-
mine JESU signum habes, in quo oporteat nos sal-
vos fieri : Signum habes quod tecum rarissimus
habebit, vel ex tot *duodecim mille signatis.* Quid
tibi ? quid tali puerperæ comparem ? *liber* es
pretiosissimus, cui nomen suum impressit *typothe-*
ta Deus. Sed *librum Generationis* te, an *librum*
Vite appellem ? certè utroque titulo aptissimè
condecorem sic *parturientem.*

I M P E T U S 3tius.

Et Deum in Polonia *incarnatum* quis credat ?
Incarnatus est, quando in Kriskæ carne ap-
paruit JESUS. Minùs jam Orbis Christianus

miretur, aut in corde Ignatii Martyris, aut sub axilla S. Eustorchii, JESU nomen; quando idem in ventre Krisikæ castissimè refulsit. *Beatus venter, quate portavit, ô Princeps nominum!*

Nomen cum violis rosisque natum,
 Hyblam, quod sapit, atticisque flores,
 Nomen nectare dulcius beato, (Epig. II.
 Nomen nobile, molle, delicatum. Mart. l. 9.
 Nomen Erythræis, quod litera facta Lapillis;
 Gemma, quod Heliadum pollice facta nolet:
 Quod pennâ scribente grues ad sidera tollant.

Ibid. Epig. 14.
 Aptè sanè divinus Anaglyptes te insculpsit Krisikæ; quia Margaritæ. Decuit talem gemmam tali nomine signari. *Benedicta tu inter mulieres Margarita, quæ non ore, sed ventre hujusmodi nomen edis; non homines solùm, sed & miracula jam parere docta. Benedictus fructus ventris tui JESUS. Benedictus etiam fructus ventris tui Stanislaus, quia benedictus, qui venit in nomine Domini. Non vas fragile, sed vas electionis es tu, quæ nomen Jesu portas coram gentibus Aquilonis. Materno in utero exulta, quisquis ibi lates; ne solus appropinquante Jesu, antè tripudiet, quàm nascatur Joannes. Simili ortu cum novo anno nascere; nempe à nomine Jesu incipe, idque sic toti vitæ inscribe, Paulino more*
 ut vi-

ut vivas non tu, sed vivat in te Christus JESUS.

NB. Similes solutas inscriptiones singulis Iconis-
mis additurus eram, sed praesinita brevitatis
manum de tabula traxit.

EPIGRAMMA

ad D. Stanislaum.

Clausus adhuc matris, quando sub corde latebas,

Inscriptus Jesu nomine venter erat.

Ipsae coronabat nomen Venerabile Phœbus,

Lux ingens casto didita ventre fuit.

Qui Venter JESUM; qui Solem Venter habebat;

Non maternus erat venter; Olympus erat.

Aliud de purpureo, sanguineoq; colore,
quo nomen Jesu expressum emicuit.

Purpureo, rutilat, Kriskæ de sanguine, JESUS;

Hunc Consanguineum dicere Kostka potes.

Aliud de eadem materia :

Quæ signant tumidum Kriskæ miracula ventrē,

Eccur purpureis erubescere notis ?

Ob ventrem, credo, miracula casta rubescunt;

Hac visâ casti parte rubere solent.

Altera causa subest; ipsum fert Kriska Pudorē*

Et Pudor hoc ostro significandus erat.

(* quia Stanislaum.)

Aliud de nomine Jesu; ut est insigne So-
cietatis, ad Kriskam gravidam.

Bachus

Bacchus ut ex hederis, ex fumo noscitur ignis ;
 Noscitur ex signis res ita quæque suis.
Jesuitarum dum fert *insignia* corpus,
Jesuita tuo corpore, credo, latet.

De eodem Ssm̄i nominis signo
 victorioso.

Rectè prægnantis victricia signa coronant
 Viscera ; quem claudunt viscera, victor erit.
 Victor erit : vincet *mundum*, *carnemq;* *stygémq;*
 Hercule major erit * : par tribus unus erit.
 * ne Hercules contra duos.

De eodem insigni.

Jure vocabo *tuum*, tua quod signacula præfert;
Alterius non est, quod *mea* signa refert.
Jure vocas horti Dominum, sua nomina portæ,
 Qui dedit, & cujus signat agalma fores. (tur;
 Cujus sit numus, quam monstrat, imago loque-
 Litera sit cujus, muta sigilla docent.
Pompejanus erit, qui fert insignia *Magni* ;
Cæsaris, at qui fert, *Cæsareanus* erit.
 Cujus domus, cujûmq; pecus, cujûsq; Minister,
 Quæ portantur ab his signa, docere solent.
Parturiens & adhuc *cujus* sit *Kriska* requiris ?
 Signatum corpus confule, certus eris. (kam;
 Nempe suo gravidam, dum signat nomine *Kris-*
Signatam misit sub sua jura Deus.

Si dubitabis adhuc cujus, qui ventre moratur,
Sit partus; dubio te mea musa levet :

Si *partus ventrem sequitur*, * ut jura loquuntur,
Ut *venter*, JESU, sic quoque *partus* erit.

* Licentiâ Poëtis usitatissimâ.

De eodem nomine.

Scis gravidam Jesus, cur signet nomine *Kriskâ* ?
Hæc est ingenio causa reperta meo.

Jura Deus servat: posita est custodia ventri:

Demonstrat partum sic Deus esse suum.

Vide in Corpore Juris, de ventre in possessionem mit-
tendo, & curatore ejus. D. 37. tit. 8. de inspi-
ciendo custodiendóq; partu, D. 25. tit. 5.

Aliud de Sole, quo nomen Jesu circum-
datum fuit in carne *Margaretæ Kriskæ*.

Parturiens ipsum dum fert præ pectore *solem*
Margaris; inverso nomine *Clara* fuit.

Aliud de eodem :

Ecquid apud *gravidã* faciet *sol*, dicite, *Kriskam* ?

An forsan * *Phæbes* munia *Phæbus* aget ?

* *Phæbe, seu Lucina, Dea puerperiis præfecta.*

Aliud de eodem Sole ad Augurem.

Ipsam fert gravido Mater, præ pectore *solem*;

Augur, dic proles, dic mihi, qualis erit ?

Augur responder:

Proles illius, quæ fert præ pectore *solem*,

Filius (augurio credite) *lucis* erit.

De eodem sole ad Stanislaum.

Solares inter radios enasceris Infans :

Claros natales, quis neget, esse tibi ?

Aliud ad eundem :

Ante tuos ortus, qui spargis, Sarmata, solem,

Dic mihi, quam lucem natus in orbe dabis ?

ICONISMUS 2dus.

*Exhibet D. Stanislai incunabula hoc inscripta en-
comio : DIGNA ILLIS, QVOS AVREA CON-
DIDIT ÆTAS. Ovid. in consolatione ad Li-
viam.*

EPIGRAMMA.

Prisca Stanislaum, si sæcula fortè tulissent,
Heroes inter gloria prima foret.

Cederet Alcides, quamvis eliserit angues

In cunis, quando jam Jove dignus erat.

Baptismo stygium devicit Kostka draconem ;

Et Puer Alcidâ fortior ergo fuit.

Cederet, auratum, rapuit qui vellus, Jason ;

Tentârit quamvis per mare primus iter.

Major honos saepe est, quàm querere, parta tueri ;

Casus inest illie, hic erit artis opus.

Kostka tuebatur Vellus : quærebat Jason ;

Auratum Kostkæ Gratia vellus erat.

Cederet Argivæ classis Dux, magnus Achilles,

Hectoreâ quamvis turgeat ille nece.

Tincti * Phyliridæ non sit penetrabile corpus;
 Ille tamen telis, sub pede læsus, obit :

Tinctum tota nequit Styx ullibi lædere Kostkam:
 Discite : plus Cæli, quàm Stygis unda valet.

* NB. Phylirides Achilles est, qui, ut fingunt Po-
 ãta, tinctus styge, invulnerabilis fuit toto cor-
 pore, exceptis pedibus ; Stanislaus omnino
 invulnerabilis fuit, quia post baptismum nul-
 lo peccato læsus.

De partu Stanislai

Conceptus Poëticus.

Parturiens longas iterat dum Kriska querelas,
 In partes scissus dicitur esse Polus :

Pierides puerum ; Charites voluere Puellam,
 His Venus, ast illis docta Minerva favet.

Miscentur variis Divarum prælia verbis,
 Neutrali medius Jupiter aure sedet.

Quid fit ? surgit Amor : per ego mea spicula juro
 (Inquit Amor) non hic, femina, partus erit.

Pro Mâribus pugnant Menses, Fluviiq; minaces :
 Omnia qui vincit, pro mare, pugnat Amor.

Dixit, & auratum manibus ter concutit arcum :
 Et cœlum tumidis perstrepit omne minis.

Jupiter audacis verba aspera risit Amoris :
 Esse tamen cassas noluit ille minas.

Kriska parit : partus Puer est : dum cernit Amori
 Tam similem, nato Fratre triumphat Amor.

De

De donis natalitiis Stanislao datis.

Conceptus Poëticus.

Kriska parens Kostkæ, Kostkã vix edidit; inter
 Tres oritur quando pugna novella Deas.
 Nam Kostkam *Natura* sibi, *Fortunãq;* poscit;
Gratia, quæ poscat, tertia Diva fuit.
Jupiter ut litem dirimat, *date dona Puello;*
Kostkam qua donis vincet, habebit, ait.
 Dixerat: in tenerũ cumulantur munera pupum;
 Vincere muneribus vult *Dea* quæque suis.
 Effudit plenis *Natura* profusior alvẽis,
 Munera quẽis animi, corpora quẽisq; nitent.
 Excussit *Fortuna* sinum: Mantissãque factum est,
 Quidquid habet *Cornu Copia* Diva suo.
Gratia Cœlestes, dat munera mystica, gazas;
 Gazis his venum totus Olympus eat.
 Arbiter est donis lectus, quem nulla moveret
Gratia; non traheret factio; *Momus* erat.
 Munera lustrabat *Momus*: me iudice præstant
 Munera, quæ tribuit *Gratia*, *Momus* ait.
 Hinc *totus* factus *tuus* est ô *Gratia*! *Pupus*.
 Erravi: totus *Gratia* *Pupus* erat.

De Patria Stanislai. [lone est.

Ex *Aquilone malum*: Quid tum? Kostka ex *Aqui-*
 Quid jam? fert *Sanctos* ipsa *propago mali*.

Lurida

Lurida nox Solē, fert concha scaberrima gemmas,
 Sape creat molles aspera spina rosas.

Si fert spina rosas, nox Solem, conchāq; gemas,
 Cur ferat haud Sanctos ipsa Propago mali?

De applausu Genethliaco Septentrionis
 in ortu Stanislai.

Conceptus Poëticus.

Arcton Kostkam vix natum viderat axis;
 Illicet in plausus Arcticus axis abit.

Dicuntur medio celebrasse choragia Cælo,
 Parrhasiâ quotquot Sydera parte micant.

Orion strictum pacatior abjicit ensem:
 Deponit luctus Cassiopea suos.

Omnia non solitis collucent Sidera flammis,
 Omnia non solitos Sidera dantq; choros.

Inter Sidereos (quis credat?) sola triumphos
 Luna dolet. Sed quæ causa doloris erat?

Jam tunc Luna suis Kostkam fore presciit olim
 Fatalem Turcis: prescia Luna dolet.

NB. Turcas, ut postea videbimus, Stanislaus ali-
 quando insigni clade contudit, quando Polonis
 suppetias venit.

ICONISMUS 3tius.

Proponit Stanislaum puerulum extruendis aru-
 lis, aliisq; devotis exercitiunculis piè occu-
 patum.

D

Epi-

Epigraphe : CVM ADHVC ESSET PVER, l. 2.
Paral 34. 3. ÆDIFICAVIT ALTARE DE
 LAPIDIBVS. l. 3. *Reg.* 18. 32.

Epigram. ad Stanislaum.

Macte Puer: *Sanctis* aras nunc extrue: *Sancto*
 Extruet has olim Virq; puérq; tibi.
Orna nunc aras, aris ornaberis olim;
 Ipsaq; quin miseris ara salutis eris.

Aliud de eodem.

Vixdum Kostka puer risu cognoscere Matrem
 Cæperat, & blæso frangere verba sono;
 Quando posthabitis meditatur seria ludis,
Maturusque sapit nil puerile puer.
 Nam modò scribentem videas, videasq; legentè;
 Jam lassat teneras structilis ara manus.
Ante senem puer est: per Kostkam vertitur ordo:
 Scilicet *antè Senex*, quàm puer ille fuit.
 Quos dabit hæc olim fructus ætatula! cùm sit
 Tam bona *sementis*, quàm bona *messis* erit!

Parergon morale ad Juventutem no-
 stratem.

Kostka puer teneris, qui sic maturuit annis;
 Instruit ætatem cæca Juventa tuam.
 Téq; docet viridi mores secteris ut ævo,
 Quos deceat, senium dum venit, esse tuos.
Doctoris ne sperne tui, quos aspicias, annos;
 Quod discat *Senium*, sæpe *Juventa* docet.

Non solis mihi crede subest *sapientia canis* :

Nam *sene* sæpe *puer* præ *Salomone* sapit.

NB. *Salomon* in *juventute* *sapientissimus*, in *senio* *corruptus*, *sapientia* *gloriam* *amisit*.

Aliud ad eisdem.

Non pueris, sed agenda viris, *Puer arcticus* egit,
Dum struit artificii parva sacella manu.

Quin etiam pia thura focis imponit, & addit
Vota, vel accensis fervidiora *focis*.

Tale rudimentum teneris puer edidit annis,

Quique futurus erat grandior, antè docet.

Scilicet ex bulbo, quâ sit flos indole, constat :

Mane monet, quæ sit tota futura dies.

Si bene floruerint *Segetes*, erit *area dives* ; *

Si bene floruerit *vinea*, *Bacchus* erit.

Flore semel læso pereunt *vicia* q̄, *faba* q̄,

Et pereunt *lentes*, advena *Nile*, *tue*.

Si bene floruerint teneri *Virtutibus* anni,

Integra *Virtutum* postea *messis* erit.

Flore semel læso, *viridis* dum ducitur *ætas*;

Ad *frugem* veniet *rara* *senecta* *bonam* ;

Qui *Stanislaus*, *puer* est ; post (credite) *Sanctus* ;

Qui *puer* est *vitulus* ; postea *taurus* ; erit.

* *Ovid.*

Ad *Senes* nostrates.

Kostka *puer*, *puerile* nihil, * his exhibet annis ;

Nam *puer* his annis cernitur esse *Senex*.

* *Licentiâ* *Poëus* *familiarissimâ*.

D 2

At

At nunc (quod nostri non parvum dedecus ævi
In senio, pueros cernimus esse, Senes. [est])

ICONISMUS 4tus.

*Adumbrat Stanislaum Puerum ad obscænos ser-
mones continuo erubescere, cohorrere, animo
lingui & collabi solitum. Epigraphæ super
lapsum: CASVM LAVDE LEVABAT Si-
lius Italicus l. 5. ADSCITVS TOTIES IN
GENVS OMNE IOCI. Ovidius l. 1. trist. El. 7.
Ex ore lapsi ebullit aureis literis, ceu epini-
cion, illud Seneca: OBRVI VINCENDO DI-
DICI. Seneca in Troad.*

Epigramma de Stanislao ad prætextata
verba erubescente.

Kostkaas quoties turpis vox Verberat aures:
*Kostka*a toties erubere gena. (scit,
Ecquid in innocuo color hic? quo *Kostka* rube-
In *Scurris* potiùs debuit esse pudor.

Ad Stanislaum versantem inter Bellidu-
ces, mensam Paternam *Cypriis salu-*
bus malè condientes.

Confluit in patriam quando flos *Martius* aulam,
Lascivis inter - cogers - esse jocis. [rent
Quid cum militibus puero est? *Scandida flo-*
Idalias inter lilia sæpe rosas.

Aliud

Aliud de Stanislao labente.

In puerum mirâ vafer utitur arte *Cupido*,
Telifer ille puer, *lethifer* ille puer:
 Ut *pectus Kostka* feriat, collimat in *aures*,
Telorum supplet *lingua petulca* vicem.
 Scilicet *Idalias* in *Cor* ex *aure* *sagittas*,
 Ille puer fluxum novit habere suum.
 O astute puer! tamen est astutior alter,
 Declinat jactus, nempe *cadendo*, tuos.

Ad eundem labentem.

Maeste nova Virtute puer: sic itur ad *astra*: *
 Fallor: eò haud itur sic bene; sed *caditur*.

* *Virgil.* De eodem.

Aures in *pedibus* dicuntur habere *Monarcha*,
 Indè *locuturi* sternimur ante *pedes*:
 Rem Puer hic vertit: dum fit de *Cypride* sermo;
 Non stat. Nonne suas portat in *aure* *pedes*?

Aliud:

Scribitur in *terras* *auditâ* *Cypride* *lapsus*
Kostka; sed erratum est, *lapsus* in *astra* fuit.
Auditâ cecidit, non *visâ* *Cypride* *Kostka*:
Cyprida *vidisset*, *mortuus* ille foret.
Auditâ sic *Kostka* *cadit*, dum *Cypride*; *faustum*
Kostka *cadit*: *casum* *Gloria*, *Lâusq;* *levant*.
Castior à *lapsu* *semper*, *mihi* *crede*, *resurgit*;
Fanstior *Anteo* (quis neget?) *ergò* fuit.

D 3

Perge

Perge Puer casti per honoris Olympia curre :
 Quo pede cœpisti, sic bene porrò cade.

Aliud.

Kostka cadit, quoties audit triscurria: quidni?
 Obscœnus sermo lubricus esse solet.

Hippolytus nostri toties ubi corruiit ævi;
 Lilia sunt illis crescere visa locis.

Aliud.

Labitur in terram noster dum Sarmata; lapsus,
 Quàm quando stabat, credite, Major erat,
 Dent varios; similes non dant hæc tempora casus,
 Cur ita? qui cecidit Kostka, reliquit humum.

Aliud.

Non erat is casus, qui sic procumbere fecit:
 Ardua, qui peteret Sidera, saltus erat.

Aliud.

Kostka cadit quoties Venus improba venit ad au-
 Talis, non alius, * Casus ubique valet. * Ovid.

Aliud.

Ut stet Kostka cadit; Venerémq; cadendo trium-
 Quo cecidit, surgant casta trophæa loco.

Quid puer hic stando faciet? retulisse triumphos
 Hoste triumphato, quando cadendo, potest?

Aliud.

Acta Stanislai dignis quis laudibus æquet?
 Cujus vel lapsus, culmina laudis habent?

Aliud

Assisias nivibus carnem *Franciscus* oburit;

Obruat ut flammæ ô *Cytherea*! tuas.

Induit in spinas corpus *Benedictus* acutas;

Obruat ut flammæ ô *Cytherea*! tuas.

Sanguineum naso fundit *Xaverius* imbrem;

Obruat ut flammæ ô *Cytherea*! tuas.

Angelicus raptis *Thomas* se torribus armat;

Obruat ut flammæ ô *Cytherea*! tuas.

Expuit admorsæ *Nicetas* frustula linguæ;

Obruat ut flammæ ô *Cytherea*! tuas.

Quid facis *Ammoni*? medios salit ille per ignes;

Obruat ut flammæ ô *Cytherea*! tuas.

Quò præceps *Icelina* ruis? se mittit in altum;

Obruat ut flammæ ô *Cytherea*! tuas.

Quid vindex *Aniene* patras? sibi lumina vellit;

Obruat ut flammæ ô *Cytherea*! tuas.

Est, qui suffixis exulceret assibus ungues;

Obruat ut flammæ ô *Cytherea*! tuas.

Est, qui suppositis reclinet membra favillis;

Obruat ut flammæ ô *Cytherea*! tuas.

Hæc mutilat pulchras inhonoro vulnere nares;

Obruat ut flammæ ô *Cytherea*! tuas.

Hæc volat in medios plantâ victrice caminos;

Obruat ut flammæ ô *Cytherea*! tuas.

Illâ recidendum tingi jubet unguine collum;

Obruat ut flammæ ô *Cytherea*! tuas.

Altera lethifero discludit pectora ferro;
 Obruat ut flammās ō *Cytherea!* tuas.
 Tam varius varias quamvis admoverit artes;
 Obruat ut flammās ō *Cytherea!* tuas:
 Præ cunctis *sapuisse Puer* mihi *Kostka* videtur;
 Ut *Veneris* flammās *obruat*; ille *cadit*.

Aliud : (phi :

En pugnae nova forma; novi nova forma trium-
 gens fugit, ut vincat, *Parthica*; *Kostka* *cadit*.

Parerga moralia ad Juventutem
 Nostratem. I.

Quid facies, facies *Veneris* si *venerit* ante?
 Ne *sedeas*, sed *cas* : ne *pereas*, per *cas*. (res)
 Quid facies, cum spurca *Venus*, jam fluxit in au-
 Fac, quod *Kostka* facit : ne *cadat* : ille *cadit*.
 Dum *cadit*, opprimitur labentis mole *Cupido*;
 Dum *cadit*, *elisæ* elabitur aure *Venus*;
 Dum *cadit*, Angelici *casum* mirantur *Ephebi*;
 Si non sic *caederet*, fecerat ille minus.

2 dum ad eandem.
Bernardinus ubi est? ubi nunc est *Kostkius*? aure
 Jam plenâ *Venerem* nostra *Juventa* *bibit* :
Bernardinus ubi est? ubi nunc est *Kostkius*? ore
 Jam pleno *Venerem* nostra *Juventa* *vomit*.
 Os! ō aurem! quæ Vos satis *agnora* *purgent*!
 Quod non *unda* potest: *Infera* *flamma* potest.

ICONISMUS 5tus.

Ob oculos ponit Stanislaum Viennensi jam itineri
studiorum causa accinctum, & Parentibus
valedicentem. Epigraphe super Parentes:
OSCVLABANTVR EVM DOLENTES. *Isaie*
20. 38.

EPIGRAMMA:

Ergo Stanislaus charis divulsus ab ulnis,
Ibit in austriacas, extera regna, plagas!
Matris summus amor; Patris ibit summa volu-
Ibit *Kostkææ Vitæq; luxq; domûs.* (ptas!
Ibit; & externis (heu!) *Kostka* peribit in oris:
Irreduces ibit scilicet ille *vias.*
Dum licet, *irreduci* date basia mille parentes:
Dum licet, *aternum*, dicite, *nate vale.*

ICONISMUS 6tus.

Sistit Stanislaum in Archi-Gymnasio Viennensi
Doctrina Virtutumq; radiis inter Condiscipu-
los praeminentem. Epigraphe: NEC PAR-
VVM DECVS. *Silius Italicus l. 2. de bello*
Punico.

Epigram. de Stanislao ad Universitatem
Viennensem.

D 5

Sit

Sit puer; *Austriacas* puer hic illuminat oras,
 Illustratq; tuas, clara Vienna, scholas. (las;
 Discipulos quot habes, tot habes Academia stel-
 Inter at has stellas, *Cynthia*, *Kostka* fuit.

2.

Kostkiades alios tantum Virtutibus anteit
Ante alios quantum Pegasus ibat equos.

3.

Major in exiguo regnabat corpore Virtus;
Maximus in Minimo se probat esse Deus.

4. *Doctrina Stanislai.*

Conceptus Poeticus.

Ipsa Viennensem visebat Gymnada Phoebus,
Pierides junctæ, junctaq; Pallas erat.
 Attraxit *Clarias*, præ cunctis *Kostka* sorores :
Kostka Viennensis gloria prima scholæ.
 Legerunt *Profam*, legerunt *Carmina Musæ* ;
Carmina lecta placent, Profaque lecta placet.
 Fit plausus: *Pindi duo Culmina divide Phœbe,*
Divide cum Kostka, turba novena canit.
 Addidit: & *Kostkã* dum cernis, plaude *Minerva*:
Si sine Matre Dea es, non sine fratre Dea es.

5.

Stanislaus in exercitationibus scholasticis pia
tractabat argumenta, & plurimum Cœli
Reginæ laudes. Sacchinus in

vitap. 1. c. 3.

CON-

Conceptus Poëticus.

Fortè vagabatur turbæ sociata sororum
 Calliope, nitidas molliter unctâ comas.
 Namq; peregrinos Helenes meretricis amictus,
 Induerat, positâ Virgine, tota cohors.
 Græcorum prædata animos, prædata Latinos,
 Mille canit *Veneres*, mille petulca *Joves*.
 Kostkiades meliora docet, nam Mystra pudoris,
 Expiat incestis spurca Lycea choris.
 Pieridâsq; monens castum spirare pudorem,
 Esse procul *Veneres* jussit, & esse *Joves*.
 Exemplôq; docet; merito vel pangere grates
 Christo, vel laudes clangere, Virgo, tuas.
 Aut certè castis modulari carmina plectris,
 Carmina Christicolis non inhonora choris.
 Profuit exemplum; puduitq; errâsse Camænas,
 Jamq; canunt casto, quod decet, ore cani.
 Dicite *Virgineas* iterum nunc ergo *Camænas*;
 Quippe *Meretrices* ante fuere *meræ*.

6. Alius similis.

Quæ prius incestæ fuerant, Te, Kostka, Magistro
Pierides Paphios dedidicere modos.
 Inq; locum *Veneris* cessit pulcherrima *Virtus*;
Desecratus eras; es modò, *Pinde*, sacer.
Laurea Pierides casto date ferta *Magistro*;
 Cingite *Virgineum*, *Virgine* fronde, caput.
 NB. *Daphne* virgo in laurum mutata à Poëtis fin-
 gitur, hinc laurus *virginea*.

ICONISMUS 7mus.

*Effigiat Stanislaum ante Crucifixum studia
sua Deo identidem commendantem, &
cum Davide ad Dominum sic suspirantē:*

DISCAM IVSTIFICACIONES TVAS. *Psal. 118.*

EPIGRAMMA. (summus

Ab Jove principium semper, medium ab Jove,
Kostka tuis studiis ab Jove finis erat. *

*Ab Jove principium Musa! Jovis omnia plena:
Quàm bene de studiis dixero Kostka tuis.*

*Virgil.

2.

*Kostka sapit; Cœlo Cœlestes devocat artes:
Certiùs ex ipso fonte petuntur aquæ.*

ICONISMUS 8vus.

*Representat diligentem Stanislaum, in Mu-
seo librorum copiâ undique coronatum:*

*Epigraphe: NON SEGNIS ERAM, DIS-
CINCTAQVE IN OTIA NATVS, Ovid.
l. 1. Am. el. 9.*

Epigram. ad Stanislaum.

*In te Nobilitas, Virtus, Industria certant:
Cûi tribuat palmam nesciat ipse Paris.*

2. De

2. De eodem.

*Absque labore nihil; vendunt Dii cuncta labore :
Artes hoc pretio Kostka licetur; emet.*

3. (Kostkæ,
Tempora sunt studiis; Precibus sunt tempora
Divisum tempus cum Jove; Phæbus habet.

4.
*Kostka vacat studiis: Kostkæ Deus ipse Magister;
Ipsa, liber mundi machina tota, fuit.
Dive tibi vasti liber est si machina mundi :
Dic ubi sit tanti bibliotheca libri ?*

5. Parergon morale ad otiosos.
*Totus mox orat, totus mox Kostka laborat,
Idalio nullas passus ab igne faces.
Tu quoque Virginei tangit quem cura pudoris;
Sic fuge, quæ torpens otia Cypris amat.
Audi Nasonem : finem qui quæris amoris,
Cedit amor rebus, res age, tutus eris.
Otia si tollas, periêre Cupidinis arcus,
Extinctæq; jacent, & sine luce faces.*

*Queritur Aegyptus, quare sit factus adulter ?
In promptu causa est : desidiosus erat.
Verba movent exempla trahunt : si Naso movere
In rem te nequeat Lentule; Kostka trahat.*

ICONISMUS 9nus.

Exprimit Kostkam inter varia scholastica pietatis

exer-

*exercitia. Epigraphe supra illum: GRATVS
ABVNDE EST; ET FINEM PIETAS CON-
TIGIT ILLA. Ovid. l. 4. de Ponto. E. 8.*

Nil inconsulto faciebat Apolline Kostka:

Eucharicus Kostka Christus, Apollo fuit.

*Hinc petit ante scholas, oracula sacra; petitem
Huc iterum clausis ventitat ille scholis.*

*Consulit hunc Phœbum prudenter Kostka; salutis
Non poterat melius consulisse suæ.*

2.

Eucharicum qui manè Deum, seròq; salutas,

Vis dicam quid sis? officiosus homo es.

*Profuit officium: quoties hic Phœbus aditur,
Doctior indè redis, sanctior indè redis.*

3. Parergon.

(lympo,

*Demitur haud studiis tempus, quod cedit O.
Ad quævis Pietas utilis esse solet.*

Utilis est Musis: experto credite Kostkæ:

Orator factus Kostka precando fuit.

*NB. Observatumq; est, cum initio haud admodum
inter Condiscipulos emineret, paulò post, cum
jam Rhetoricæ operam daret, in Primorum
venisse numerum, quamvis in studia pietatis
operam conferret plurimam, ac perexiguam
quiddam derivaret in studia literarum. Sac-
chin, in vita, p. 1. c. 3.*

Invi-

*Invitatur juvenus scholastica, ut orantem
in templis Stanislaum consideret, & imitetur.*

Huc ades Aoniis pubes excita Palæstris :

Quem *Kostka* in Sacra se ferat æde, vide.

Mens immerfa Deo, divino liquitur æstu:

Ectasas ô quantas cogitur illa pati !

Jam scandit superas, divina palatia, sedes :

Ter Sanctus superis concinit illa choris.

Jam subit infelix, Plutonia regna, barathrum :

Ex Erebo vix non exanimata redit.

Si corpus spectas; flectit *Reverentia* corpus,

Lunatumq; premit frigida Saxa genu.

Componit totum *divina Modestia* vultum,

Angelicus toto spirat ab ore decor. (est,

Dextra decussatim præ pectore juncta sinistra :

Defluit in stratum lumen utrumq; solum.

Tenvia jam rumpunt imis suspiria fibris,

Jam strepit in calidas lingua soluta preces.

Enthea se toto spargunt incendia corde,

Os ipsum, cordis signa flagrantis habet.

In templo talem sacris dum cernis adesse :

Dic, an *Kostka* sacris, an *Seraphinus* adest ?

Pietas Stanislai & amor in B. V.

Matrem *Kostka* vocat, colit & pro Matre Mariâ;

Quid quid conatur dicere: Mater erat.

Mater

Mater pagellā, dum scribitur, implet utramque,
 Quidquid agat, totum Matre coronat opus.
 Materies Mater profæ est, dum profa paratur :
 Fit carmen Mater, carmina quando fluunt :
 Jam sine labe canit genitam : *Conceptio* pulchros
 Kostkæ *conceptus immaculata* parit. [bem ;
 Versibus hunc nostrum Natam jam ducit in or-
Natalem Matris filius ipse canit.
 Se Mater teneris Cœlo jam dedicat annis :
 Exemplum Matris Kostka sequaris, ait.
 Jam sacrâ subitos describit in æde labores ;
 Et puer à tenera Virgine discit opus.
 Maternas alio decantat tempore tædas,
 Atque maritali subdita colla jugo.
 Utq; probet tædas ; pro se non approbat illas :
 Non placet exoso subdere colla jugo.
 Bethlæis aliàs Matrem describit in antris ;
 Et grandi natum concinit ore Deum :
 Atque sua de Matre Deum, dum concinit ortum ;
 Se fratrem Magni jubilat esse Dei. (gnæ
 Cætera quid memoré ? nullo non tempore Ma-
 In laudes Matris Kostka disertus erat.
 Reddita sit (quæris) tali quæ gratia Nato ?
 Gratia, crede mihi, reddita multa fuit.
 Moribus hic quantum, quantum profecit & arte!
Nati profectus, gratia Matris, erat.

Virgi-

Virginitas calidos *Juveni servata* per annos,
 Servatrix castæ gratia *Matris* erat.
 Lethali nunquam maculata est crimine vita :
 Integritas vitæ, gratia *Matris* erat.
 Convenit ægrotum *Mater*, colludit *JESUS* :
 Gratia *conventus*, gratia *ludus* erant.
 Morsus abit, dum *Mater* adest : curatio *Nati*
 (Ne dubites :) medicæ gratia *Matris* erat.
 Kostkiades *JESU* *Socios* admittitur inter ;
 Admissus quod sit, gratia *Matris* erat.
 Gratia *Matris* erat *Tyronis* tam bona vita ;
 Tam bona mors *Sancti*, gratia *Matris* erat.
 Dum sic officiis, dum sic certatur amore,
 An palmam *Mater*, filius *anne* tulit ?
 Dum pius in *Matrem* sic arsit filius, illa
 Tunc verè *pulchri Mater amoris* erat.
 Tanta suo *Mater* præstat dum munera *Nato* :
 Verè *Fortuna filius* ille fuit.
 Non miror *Matrem* *Nato* favisse ; *Parenti*
 Cùm sic *blandiri* noverit ille suæ :
 Non miror *Natum* *Matri* studuisse ; *studenti*
 Cùm *Nato* donet præmia tanta *Parens*.
 Tu simili, lector, tracta pietate *Mariam* ;
Alba Gallina tu quoque *pullus* eris.
 NB. Erga *Dei beatissimam Genetricem* jam prorsus
 animum induerat filii, parentemque appellare
 suam in omni sermone consueverat. Sacchin.

*chin. in vita, p. 1. c. 2. In exercitationibus
scholasticis pia tractabat argumenta, ac plu-
rimum Reginae Caeli laudes. Idem. p. 1. c. 3.*

ICONISMUS IOMUS.

*Exhibet Stanislaum, nocturno tempore, ut
domesticos fallat, surgere solitum.*

*Epigraphe: NVNC NOCTE VTENDVM. Sili-
us Italicus l. 7. de bello Punico.*

Epigram. Stanislaus ipse loquitur.

Nox fit centoculo quamvis oculatior Argo;
Plus uno cernit lumine, lusca dies.

Omnia lusca dies cernit; tibi Kostka latendū est.
Non mihi Lusca dies; nox mihi caca placet.

2.

Non jacet in molli veneranda Scientia lecto;
In lecto Virtus nec generosa jacet.

Et Virtus cordi, cordiq; Scientia Kostkæ est,
Hinc toties noctu surgere Kostka solet.

3.

Spectari non vult, quoties it Kostka precarum:
Frustra est: spectator totus Olympus erit.

4. *Conceptus Poëticus.*

Sæpius orantem nocturno tempore Kostkam
Vidit, & attonitis luna stupebat equis.

Vidit, & hunc Vigilem jam castius arsit Ephœbum:
Endymionæi displicere thori.

Viderunt *stella* : tenuit miratio *stellas* :

His precibus *fixam* quamlibet esse putes.

Viderat insolitos devoti pectoris ignes

Marspiter : hic juvenis me magis ardet, ait.

Cassiopea proos dum vidit ab æthere *fletus* ;

Hi præstant, inquit *Cassiopea*, meis.

Quot quot viderunt has castas *Sidera flammæ* :

Flammis his, flammæ posthabuere suas.

Sola *Venus* sacros risit petulantius ignes :

Nempe suo *Juvenem* mallet ab igne coqui.

5. Ad *Kostkam* in Saxo secubantem à
fratre suo.

Molliculis cur nulla tumet tibi culcitra plumis ?

Cur Saxo ponis femirecline caput ?

Kostka sapis : quamvis alio *Pudor* esse grabato

Tectior ; haud alio *tutior* esse queat.

6. Ad eundem.

Conceptus Poëticus.

Vidit Amor, pueriq; parens te vidit Amoris :

Unanimes duro condoluere thoro.

Si patiaris, Amor proprias sibi *vellicet alas* :

Pulvinar capiti commodet indè tuo.

Sed renuis, puerumq; abigis, pueriq; parentem ;

Nectibi vis rigidum molliat ille thorum.

Luceat è reliquis quamvis sapientia factis ;

Hoc factum nequeo, *Kostka*, probare tuum.

Debuerant gemina velli radicibus ala :

Ad mala sic factus tardior, iret Amor,

7. Parergon morale : quis sit lectissimus?
Esse Vir, aut Juvenis, quisquis lectissimus optas,
Cum Kostka lectum negliges; talis eris.

ICONISMUS IIMUS.

Repræsentat Stanislaum à Paulo Fratrem Pie-
tatis & modestiæ causâ, variè vexatum:

Epigraphæ supra Stanislaum :

NIMIS SEVERVS CREDERIS ESSE NESCIENTL,
Sidonius in laude Narbon. Urbis.

Epigraphæ supra Paulum : EXARDESCET CON-
TRA EVM, Job. 18. 9.

Epigram.

Credite Nasoni : Fratrum quoque gratia rara,
Rara fuit Pauli gratia; nulla fuit.

Rara Stanislai: fustes & verbera pensat
Officiis; rarâ rarior illa fuit.

2. Ad Stanislaum pietatis causâ vexatum.

Sacratas it Kostka frequens ad Numinis ædes,
Ut litet æterno Vota, precésq; Deo.

Absentem Frater queritur, reducémq; flagellat
Verbis, ceu magnum, verberibúq; reum.

O sanctum puerum! summum si templa subire
(Quod pietas aliis) sit tibi Kostka scelus.

3. De

3. De Eodem ad Paulum Fratrem.

Gymnasium duplex studiosus Kostka frequentat,

Gymnasiúmq; foris, Gymnasiúmq; domi.

Gymnasium Spartana domi Patientia pandit:

Hoc in Gymnasio Paule Professor eras.

Verbis activis & deponentibus usus,

Quanta tuum fratrem Doctor acerbe doces!

Multa quidem didicit frater te Paule Magistro,

Declinare tamen Verbera non didicit.

4. Ad Eundem.

Virtutem didicit frater te Paule Magistro;

Ergò, quod nescis, Paule stupende, doces.

Ergò qui cecinit quondam; nunc Naso recanter:

Quòdq; parùm novit, nemo docere potest. Ovid.

5. Ad Eundem.

Virtutem Fratris toties cùm Paule probâris;

Virtutum Cos es? Lydius ànne lapis?

6. Ad Eundem Fratri omnino dissimilem.

Mundus amor Pauli; Pauli spes unica Mundus;

Summa Stanislao nausea Mundus erat.

Cùm sit tanta tibi morum discordia Paule,

Esne Stanislai frater, an antitheton?

Cùm sit tanta tibi morum discordia Paule?

Verè frater eras illius; alter eras.

NB. Frater enim quasi ferè alter. Calepinus!

70
ICONISMUS 12.

Exhibet Stanislaum vigilantissimum sensuum suorum custodem: Epigraphe:

ILLE SEMPER INSIDIAS SVSPICATVR. *Iobi 15. 21.*

Epigram. ad Stanislaum.

*Tutor Virginei, custósque Modestia floris,
Semper Kostka tuas excubat ante fores.
Nil oculis fœdum, fœdum nil auribus hauris,
Ne repeat minimâ mens violata face.
Et valvas oculis, & valvas auribus obdis,
Indè audis meliùs, castiùs indè vides.
Rectè oculis valvas, valvas rectè auribus obdis,
Namque venena solent, aure, oculóque bibi,*

2. Parergon morale. [ris,

*Tu quoq; cura tui, quem rangit honesta Pudor
Aures, atque oculos, obstrue; castus eris.
Jure oculos, animi quis dixerit esse fenestras,
Jure aures, animi dixerit esse fores.
Turpia ne cernas spectacula, clande fenestras.
Ne verba auscultes turpia, clande fores.*

3. Parergon morale.

*Fronte tibi mediâ, vigilisq; satellitis instar,
Virgineus castas stet pudor ante genas.
Si vigil hic primo semper stet limine custos,
Non erit, internas qui populetur opes,*

4. Stanislaus mortificat gustum.

Sæpius impastus mandat transcurrere noctes :

Sæpius impastos mandat abire dies ;

Non miror *Terra* missus, & fercula sperni :

Esurit Ambrosiam Kostka, gulosus homo est.

5. Ad Eundem optimum odoratûs
custodem.

Pastillos Rufinus olet ; Gorgonius hircum ;

Qui quid semper olet, non bene semper olet.

Pastillos nec lautus oles, nec fœtidus hircum ;

Tu nil semper oles, hinc bene semper oles.

6. Mortificat tactum ciliciis.

Flos est Kostkiades ; ebori qui concolor albet,

Quique præit vestras, lilia pura, nives.

Munit in accessos *veprium* custodia flores :

Circumfert *hirtam* pro *vepre* Kostka *togam.*

7. Parergon morale.

Quid puer hirsutis corpus calcaribus urges,

Semper ô in pœnas ingeniose tuas !

Conveniunt nobis magis hæc *calcaria* ; prompto

Quos pigra *segnities* non finit ire gradu.

Si nos *Kostka* tuum crebro stimularet *acumen* ;

Virtutis citiùs conficeretur *iter.*

8. Tactui insultat flagellis (disciplinam
vocat.)

Quæ nova *scribendi* rãtio ? jam *verbere* tergum

Scribitur ; en *calami* sunt *flagra* ! *charta* *cutis* !

Est atramentum, qui stillat tergo, sanguis!
 Vah atramentum, quam mihi talerubet!

9. Ad Eundem.

Perge cruentatis in te scævire flagellis,
 Tergaq; sanguineis scribere, perge, notis,
 Fama rosas retulit Veneris de sanguine natas;
 Luna nascentur sanguine Kostka tuo.

ICONISMUS 13.

Proposit Stanislaum hominis novissima meditantem:

Epigrapha mortem respiciens: SIGNA VIDET
 VICTRICIA FERRE PER ORBEM. *Silius Italicus, lib. 1. de bello punico.*

Epigrapha supra Extremum Iudicium: QVIS POTERIT STARE IN CONSPECTU DOMINI. *1. Reg. 6. 20.*

Epigrapha supra Infernum: DVRA SEMPER LEGE PATENS, POPVLOS, REGESQVE RECEPAT. *Valerius Flacc. l. 1. Argon.*

Epigrapha supra viam ad Cælum: VARII FLORET VIA DISCOLOR ARMIS. *Valer. Flaccus l. 5. Argon.*

Epigram. Stanislaus mortem meditans.
 Fixum cûiq; mori: Mors nulli parcit honori:
 Omnia Mors æquat, maxima cœpta secat.

Ad

Ad manes imus: sub terram terra redimus;
 Ultimus est finis, metâq; nostra, cinis.
 Et sequar hæc Voto, quæ mox rapit invida Clotho
Terrea quid spero? post breve, pulvis ero.

2.

Sæpe vigil perago somni sine munere noctes
 (Longa satis, somno tempora, fata dabunt.)
 Dumq; inter *tacitas* nemo venit arbiter *umbras*,
 In tenebris *Kostkam mortua turba* docet.
 Quid tamen à *mutis* insomnis *Kostka Magistris*
 Addiscit? *disco vivere, disco mori.*
Ut mihi mors felix contingat; vivere disco:
Ut felix possim vivere; disco mori.

3. De Stanislao extremum iudicium
 meditante:

Dum subit illius feralis imago diei,
 Ultima quæ mundi meta ruentis erit;
Ossa pavore tremis: recti stant vertice crines:
 Ex *Kostâ*, nimio *Kosta* timore fugit.
 Quàm bene *formidas!* *timor hic tibi proderit olim;*
Non tunc iudicium, qui timuere, timent.

4. De eodem meditante Cœlum:

Dum rutilum spectas oculis *rorantibus* axem
Kostka, tibi *rident* *Sidera*, *sordet* humus.
 Non miror, si *sordet* humus *ridentibus* *astris*;
Terra lutum, lachrymis fit madefacta, tuis.

E 5

5. De

5. De eodem meditante Inferos.

Cur oculis objecta tuis, *Acherontis* imago,
 Ex oculis *pluvias* jugiter haurit *aquas*?
 Parce metu *lacrymose* puer: tibi *Tartara* parcenti:
 Non uno *coeunt* ignis, & unda loco.
 Parce metu, quid enim metuas *incendia*? *fide*,
 Cui sunt in promptu, tam prope semper, *aqua*.

ICONISMUS 14.

Stanislaus mentem suam de ineunda *Societate*
Iesu, quã aliquamdiu *preposterã* *vere-*
cundiã *prepeditus*, *celaverat*; *Confes-*
sario suo *aperit*, *liquidissimis* *subinde*
gaudiis *Cœlitus* *perfusus*. *Epigraphe*:
 NV DAT CVRAR VM SECRETA. *Claudia-*
nus l. 1. de *raptu* *Proserp.*

Epigram.

Non miror *curis* *Kostkam* *mordacibus* *ustum*;
Conceptum *clauso* dum tenet *ore* *Deum*.
 Non miror *magnis* *Kostkã* *plausisse* *triumphis*;
 Dum, quod *mente* *diu* *parturit*, *ore* *parit*.
Femina sic *varios* *patitur*, dum *parturit*, *æstus*;
 Sed *dolor* in *plausus*, dum *parit* *illa*; *perit*.

ICONISMUS 15.

Stanislaus *emissõ* de *intrandã* *Societate*
Iesu

Jesu Voto, *Carni, Mundo, Demoni*
 procul stantibus, tergum obvertit, cū
 dicto: NESCIO VOS VNDE SITIS,
 DISCEDITE. *Luca 13. 27.*

Epigram. *Stanislaus loquitur:*
 Ite malæ pestes; Vitiorum semina: tanti
 Non mihi sunt pestes, ager ut esse velim.
 Inficit immundus Mundus, Plutonia Plutus
 Regna aperit; præbet vera venena Venus.
 Non bonus est latero Mundus; sed latro malignus;
 Dum lactat, mactat; dum favet, ille furit.
 Sunt oculi Veneris, scopuli; sunt munera verè
 Funera: cūi Cypris non sapit; ille sapit.
 Pungit, non ungit Plutus; quod buccinat aurū,
 Hoc ornare minùs; plus onerare solet.

2.

De Kostka perpetuam virginitatem Re-
 ginæ Virginum offerente.

Virginibus Mos est, flores adamare, puellis,
 Quos facili tellus parturit alma sinu.
 Tu quoque Virginæ Regina *Maria* catervæ,
 Crederis oblatis floris honore capi.
 At reliquos inter tamen, ô pulcherrima! flores,
 Virginei florem, Virgo, pudoris amas.
 Hunc tibi perpetuo donavit munere Kostka;
 Floridiorq; dato, postea, flore fuit.

3. De

3. De Stanislao in nullis temporalibus
conquiescente.

Kostkae juveni totus non sufficit Orbis :

*Kostkae juvenis, dic quid ? avarus homo est,
Si dederit cunctos Regina Pecunia nummos,
Plus ultra, juvenis dicet : avarus homo.*

*Liquida si toto circumfluat amne Voluptas,
Plus ultra juvenis dicet : avarus homo est.*

*Prodiga, quotquot habet, si donet Gloria fasces ;
Plus ultra juvenis dicet : avarus homo est.*

*Plus ultra semper dicet, fac quidquid adesse,
Et solum cunctis numen abesse bonis :*

*Quippe suo tantum saturatur Numine Kostka :
Quanta mentis homo, nolter avarus homo est !*

ICONISMUS 16.

*Pedibus Patris Magii Provincialis Austriaci
affusus, admissionem petit, intento in sa-
crum Iesu nomen digito. Epigrapha ;
HOC NOMEN, QVOD VOCABVNT. Je-
remia 33. 16.*

*Epigram. Stanislaus sui admissionem
urget :*

Querimus (ut dicunt) dum vivimus, esse beati :

Me Jesu Sociis, ô pater ! adde ; beas.

Obligor ex Voto, Sociis me jungere Jesu :

Voti damnetur Kostka ; beatus erit.

77
ICONISMUS 17.

*Post acceptam à Patribus ob gravissimas
causas repulsam, varia pietatis exercitia
obit, VT CONVERTAT CORDA PA-
TRVM. Luca 1. 17.*

*Epigramma: Stanislaus loquitur,
Cereæ sunt aliis; uni mihi Saxea Patrum
Corda; sed hem! precib⁹ Saxa movebo meis.
Et Montes precibus motos audivimus: an non
Et precibus Mentis Kostka movere queat?*

ICONISMUS 18.

*Vienna graviter agrotat. Epigraphe: VI-
RES ET COPIA FANDI NVLLA MIHI.
Statius l. 5. Sylv. in epicedio filii.*

*Epigramma:
Kostkæo fractæ dum languent corpore vires,
Stat major menti, quàm stetit antè, vigor.
Scilicet est sano mens corpore sæpius ægra:
Sæpius à morbo corporis illa valet.
Nullæ sint vires; nec fandi copia Kostkæ;
Dæmoni vincendo sufficit, hoc satis est.*

ICONISMUS 19.

*Diabolus agrotum sub specie canis præfocare
ad-*

*adnisus, fluente è faucibus hac minarum
plenâ Epigraphe : VENIT TEMPVS:
PROPÈ EST DIES OCCISIONIS. Ba-
ruch 7. 7. Contra quem è lecto Stanis-
laus obtendit signum crucis, hoc inscri-
ptum hemistichio : AVDACEMENTE FV-
GAT HOC, TERRÈTQVE. Horatius
l. 2. Epistolarum ad Augustum. To-
tam imaginem ambit illud Isaiæ : NON
INTERFICIET VSQVE AD INTER-
NECIONEM. Isaiæ 51 14.*

Epigram. in Dæmonem.

Quid furis incassû ? quid frustra *Cerberè* latras ?
An quia, qui metuit, fortiùs ille latrat ?
Cerberè quid latras ! *vane sine viribus ira ;*
Cerne Crucem : vires contudit illa tuas.
Cerberè quid latras ? vinceris ab *Hercule Kostka :*
In Kostka Alcides ; in cruce clava latet.

2. Ad eundem.

Quid *Kostkam* fallace *Canis* sub imagine tentas ?
Crede mihi, *larvas* non timet ille puer.

3. De *Stanislao* Dæmonem fugante.
Ægrotum horribili tentat sub schemate *Kostkâ,*
Cerberens patulâ fauce vorare *canis :*

Quid

Quid fit? salvifico jussus discedere signo,
Dum Kostkam tentat ludere; lusus abit.

3.

Dum puer *Orcinum* debellat *Kostka Draconem*;
Exsuperat veterum fortia facta ducum.
Herculeæ sileant *Prisci miracula clava*;
Prævalet Herculeis viribus illa manus.
Cerberus Alcida cessit; *Dis ipse puello*, (*canem*.
Plus *dominum* est; *Domini*, quàm domuisse

4.

Dæmona quis metuat? quis fortè *Dæmona* dicat?
Infirmum puerum vincere non potuit.

5.

* *Major in infirmo Virtus* est: credite *Kostkæ*,
Infirmus. *Satanam* cum superaret, erat.
* *NB. Virtus in infirmitate perficitur*. 2. *Cor.* 12.9.

6.

Quare *Kostka Crucem* promit? *Canis* irruit *Orci*:
Scilicet *hoc ligno*, pellitur iste *Canis*.
Cur *Kostkæ fauces* *Dæmon* elidere pugnat?
Ne se *victorem* dicere *Kostka* queat.
Cur *eorum* aggreditur? desperat vincere *sanum*:
A *sano* toties quippe *fugatus* erat.
Perdere vult *stratum*: *lecto* vult jungere *lethum*
Pluto; sed in *lecto* *Kostka trophæa* legit.

Luci-

7.

Lucifer ægrotum tentabat perdere *Kostkam*,
 Mox refugit visæ signa tremenda *Crucis*.
 Sicq; *bonam* fugit ille *Crucem*; remeare sub *Orcu*
Ocyus, inq; *malam* malit ut ire *Crucem*.

8.

Opponit *Kostkæa Crucis* dum dextra *trophæum*,
 Territat *Orcinum* dextra, fugatq; *Canem*.
 Terrificæ nemo mihi *Palladis Egida* jactet :
 Armisonæ nemo bellica facta *Dææ*.
 Clarior hoc posthac *Pallas* mihi nulla *puello* :
 Ulla nec hoc *Clypeo* fortior *Egis* erit.

9. Ad *Stanislaum*.

Quâ tibi non *laurus*, juvenis, succrescat *arenâ* ?
 Crescit & in lecto *laurea* quando tuo ?
 Quid sanus facies ? ager *Cacodæmona* vincis :
 Vincere nec sanum *Tartara* tota queant.

ICONISMUS 20.

Ægrotum *Stanislaum* visibili specie invisit
S. Barbara ; & gemini *Angeli* sacram
 ei *hostiam* porrigunt. Epigraphæ supra
hostiam : VENIT IESVS, & PANEM
 ACCIPIIT & DAT EIS. *Ioan. 21. 13.*
 Epigramma.

Te

Te Deus in lecto, juvenis lectissime, visit :
 Quid mirum? lectus floridus ille fuit.
 Lilia nunc pascit, qui lilia pascitur inter ;
 Lilia sunt lecto, Kostka, reperta tuo.
 Flos in flore fuit; te Christus quando subivit,
 Eucharicus flores quàm bene jungit amor!
 Austria jam latium: Florentia facta, Vienna est,
 Hi quando flores, hoc coiere modo.

2.

Quas negat infirmo prædurus frater, & hospes,
 Prompta recusatas providet æthra dapes.
 Sæpe juvando nocet Tellus, prodestq; nocendo:
 Plus modò, quàm placitum, si daret, illa dedit.
 Ergò, ne noceas, Cœlestia fercula Kostkæ
 Sæpe nega Tellus : sæpius astra dabiunt.

3.

Angelica visunt Kostkam, cum Virgine, mentes :
 An similis simili gestit adesse suo ?
 Cur non à Superis hoc tempore sæpe juvenus
 Visitur ? heu ! Kostkas perdidit illa suos.

4.

Sandapilam jam Kostka tibi Vespillo parabat ;
 Et struit extremum jam Libitina rogum ;
 Quando cum Geniis, non barbara Barbara, binis,
 Cùmque venit partu Virgine, Virgo parens.
 Ut veniunt, toto discedit corpore morbus,
 Et Vigor in corpus, qui fuit antè, redit.

F

Quis

(credo,

Quistibi tunc animus? quæ vox? quæ gaudia:
 Aut hos, aut similes, ora dedisse sonos:
Morbe redi; nostrósque frequens grassare per artus,
Si velit hic medicus semper adesse chorus.

Parergon morale.

Divinæ quicunque cupis Sacra fercula Mensæ,
 Finit antè tuos, quàm Libitina dies;
 Supplicibus Virgo poscenda est Barbara votis:
 Non erit hæc votis *barbara* Virgo tuis.

ICONISMUS 21.

Stanislaus visitatur à Beata Virgine, à qua ad Societatem JESU vocatur: colludit in lecto cum puerulo Jesu, ex cujus ore solaris instar radii profluunt verba illa ex Zacharia: ECCE EGO VENIO, ET HABITABO IN MEDIO TVI. Zachar. 2. 10. Ex ore Stanislai prorumpit illa admirationis plena exclamatio: DEVS CœLI FORTIS! MAGNE! ATQUE TERRIBILIS! Zacharia 2. 10. NON EST SIMILIS TVI DEVS IN CœLO! 1. 3. Reg. 8. 23. Ex ore *Beatissima* Virginis, manum in aliquod Societatis Collegium intendentis, promicant illa verba: HVC NOSTRVM DECVS. *Sil. Ital. l. 15.*

Epi-

Epigramma :

Dum puer in lecto *Kostkæ colludit Jesus;*

Instar huic puero *Kostka, Ioannis* * erat.

Sed quid tu geminos credis luisse puellos?

Quem ludunt, casti lusus *amoris* erat. (*mati:*

Quisquis *amat* quæcunque potest, mala pellit a-

A *Kostka* morbum *dispulit* ille puer.

Quid non iste puer possit, si seria tractet!

Ludendo, morbum *dispulit*, iste puer.

* *Ioannis primâ correptâ per licentiam Græcorum,*
qui *vocales naturâ longas ante vocalem,* non
rarò *corripiunt.*

3. Ad Stanislaum ab Angelo *Eucharisti-*
am, ab diva Virgine *puerulum Iesum*
accipientem.

Numen edule tibi, *Superis* dat *Ephebus* ab astris:
Stringendum manibus dat tibi *Virgo* tuis.

Tradere nil *Genitrix* majus, nil possit *Ephebus* ;
Nam *genitrix natum* tradit, *Ephebus herum.*

ICONISMUS 22.

Stanislaus iteratò à Patre Magiore rejectus , de re-
pulsa sic ingemiscit : NIL A DEO FORTV-
NA GRAVIS MISERABILE FECIT ! *Ovid.*
l. 4. de Pont. E. 4.

Epigram. Stanislaus ad Societatem Jesu.

F 2

Ergó-

Ergone, quæ toties aliis se spontè recludunt,
 Usquè mihi clausæ, stantq; manentq; fores?
 Cur tam sæpe proco turpem das sponsa repulsam?
 Unica tu votis sponsa petita meis.
 Quæ tam sæpe proco turpem das Sponsa repulsam,
 Non adamantis habes cor; Adamantis habes.

ICONISMUS 23.

Parens Stanislai literas Viennam scribit, quibus utrumque filium domum revocat:
Epigraphæ supra Epistolam: VIDEANT
OCVLI MEI FILIOS. Tobie 10. 11.

Epigram. in persona Parentis se ipsum alloquentis.

Ecquid in Austriacis geminos, tua gaudia, natos,
 Ecquid in externis fers procul esse plagis?
Sol Stanislaus tuus est; tua Cynthia Paulus:
 Cur absunt patrio Cynthia, solq; polo?
 Ut videant Solem, videant mea lumina Lunam;
 Cum Stanislao (nec mora) Paule redi.
 Paule redi: cum fratre redi; pariterq; redibunt,
 Vobiscum, nostræ, spesq; salusq; domûs.
 Paule redi; cum fratre redi; si bina reditis
 Sidera; jam cœlum sit mihi nostra domus.

ICO.

ICONISMUS 24.

Pater Franciscus Antonius, Magni nomi-
nis Concionator, meditatam Stanislai
fugam approbat, eiq; vocationis gratia
fugituro, commendatitias extrahit ad
Petrum Canisium, & Franciscum Borge-
am cum dicto : VADE & SICUT
CREDIDISTI FIAT. Matthæi 8. 12.

Epigramma propempticon.

Vade peregrinas Iacobe secunde per oras :

Pulchra Rachel peregrè, quæ tibi nubat, erit.

Vade Polonorum de climate misse Tobia :

Quod facies, Raphael, diriget alter, iter.

Vade, triumphali conculca poplite mundū; (mat.

Quidquid habet tellus, sub pede, Kostka pre-

Vade molestarum per scabra, per uda viarum :

In via virtuti, sit via nulla, tuæ.

Vade; Procellosus nec te remoretur Olympus ;

Nec retrahat calidis Phæbus anhelus equis.

Vade; iuventuti præstans exemplar, eundo

(Dum sequeris Christum) ductilitatis eris.

Vade; trahes post te, tua per vestigia, plures:

Gloria, quæ præeat, quæq; sequatur, erit.

Vade; nec ostenso, te molliat ubere, mater;

Illam licet passis, obviet uda, comis,

*Vade; nec objecto genitor te corpore tardet;
 Objaceat mediâ quamlibet ille viâ.
 Vade celer, quò signa vocant, quò classica Christi,
 Quò per Calcatum, te decet ire, Patrem.
 Vade igitur; sanctâmq; subi feliciter urbem;
 Optatûsque, via terminus, esto status.*

ICONISMUS 25.

*Vienna, fugientem Stanislaum respicit, cum
 hoc suspirio: AVFERETVR DE CON-
 SPECTV MEO! Ieremiæ 32. 31.*

Epigram. in persona Viennæ.

*Cur Plato spectari Virtutem posse negavit?
 Spectata est oculis sæpius illa meis.*

*Spectata est toties, quoties te, Kostka, videbam:
 Dum fugis; heu! oculos effugit illa meos!*

2. Eadem ad Stanislaum fugientem.

*Siste fugam juvenis! per ego te sydera, pérq;
 Chari quidquid habes, obsecro, siste fugam!*

*Austriacis Præclara scholis exempla dedisti
 Hactenus: exemplis perge docere tuis.*

*Siste fugam! flammata tuæ ne vota Vienna
 Despice: neu surdâ sperne tot aure preces,
 Sic semper faciles sint in tua commoda Divi,
 Sic semper votis annuat æthra tuis.*

*Sed quid ago? rapidis nil proficientia mando
 Verba Notis; ut vox, sic quoque Kostka, fugit.*

ICONISMUS 26.

Stanislaus in limine via Romana cum Angelo Custode. Epigrapha: IPSE PRÆCEDET ANTE ILLVM IN SPIRITV. Luca 1, 17.

Epigram. Viennæ ad Angelum, Stanislai custodem.

Angele, cui Kostkæ custodia credita, serua
 Depositumq; tuum, deliciumq; meum.
 Si mihi non illum liceat retinere; sorori
 Detur: si nescis, est mea, Roma, soror.
 Solus, ut hac, optem, felicem sorte sororem,
 Suasit (*versa soror quem tibi monstrat*) Amor.
 NB. Roma ordine retrogrado lecta, Amor est.

2. Ad Divinum Amorem.

Huc ades æthereo de climate cœtus Amorum!
 Ingreditur latium Kostka Polonus iter.
 Huc ades, & dignos in iter fac adesse Ministros;
 Cum neget officium rustica Terra suum.
 Fallor? adest Supero de climate cœtus Amorum;
 Quisque suam *juveni* ferre laborat opem.
 Pars durum præmollit iter; pars fercula condit:
 Mitigat hic ventos, continet ille nives.
 Alter siccatur aquas: docet alter, quò sit eundem;
 Et longæ tollit tædia quisque viæ.
 In nunc Terra, tuos & perge negare Ministros;
 Profuit officiis, Terra, carere tuis.

ICONISMUS 27.

Paulus frater cum hospite suo Veneficam de Stanislai fuga consulens, correptoriam meritis epigraphen hanc: QVARE SEDVCERIS FILI MI, AB ALIENA? Prov. 5. 20. QVI MINORATVR CORDE, COGITAT INANIA Ecclesiastici 16. 23.

Epigram. in Paulum.

Orco confisus, fratrem quid, *stulce*, requiris?
 Qui tegitur Cælo, dum patet ille, *laet*.
 Sat Cælum celat: quæ Sidera cuncta *revelant*;
 (si jubeant Superi) *regminis* instar erant.
 Si jubeantur, habent famulantia sidera *lucem*,
 Et *tenebras* eadem, si jubeantur, habent.

ICONISMUS 28.

Stanislaus insequentem hospitem tempore conspicatus, tantisper de via declinat, sibi occinens: RECEDE PAVLVIVM, Jobi 14. 6. NE FORTE INCIDAS IN MANVS ILLIVS. Eccl. 8. 1.

Epigram.

(pta.)
 Prendere qui *Profugum* voluit, qui rumpere cœ-
Hospes Kostka tuus non erat? *hostis* erat.

2.

Cernere præsentem nequit cur *hospes* *alumnū*?
 Cernere quod *solem noctua* nulla queat.

ICO-

89
ICONISMUS 29.

*Stanislaus ab omnibus terrenis nudus, ab nemine
hominum comitatus, in tenerrima corpusculi
constitutione, in flore juventutis, tantis terra-
rum spatiis per Germaniam, Viennâ Romam,
amore Religiosæ vocationis, peregrinans. Epi-
graphie MALORQVE PHS AVDACIA CÆ-
PTIS. Valerius Flaccus l. 2. Argonaut.*

Epigram.

Ingenti Romam comitatu Kostka tetendit:

Ille tamen solus, pauper & ille fuit.

At quis Solius comitatus? pauperis & quis?

Audi: Virtutum tota Caterva fuit,

2. De Stanislao.

Romipeta nemo sat dignus; nemo sat aptus,

Aut ducis, aut comitis munere, visus homo est.

Angelus ire comes; Ductor Deus esse jubetur.

Cûi vilent homines, nonne superbus homo?

Kostka superbus homo est: homines super ille su-

Et ferme Superos it super ille choros. (perbit.

Superbire idem, quod super-ire interjectâ lit. B. eu-

phonia causâ. Calepinus in voce superbio.

Sumitur autem hîc equivocè.

3.

Austriacis Romam dum Kostka moveret ab oris,

Pauperiem nactus dicitur esse coquam:

F s

Et

Et *coqua*, non melior poterat contingere *Kostkæ*;
 Quæris cur? solâ pascitur ille fame,

4.

Cantabit vacuus coram Latrone viator ; *
Mulserit hinc cantu Kostka frequenter iter.
 * *Carmen hoc habet Iuvenalis.*

5.

Suaviter hic equitat, cœli quem Gratia portat. *
 Romam tendit *eques Kostkius*, anne pedes?
Ales eò tendit : volucres Amor addidit alas;
 Hinc non ixit iter *Kostka*; *volavit iter.*
 * *Suaviter equitat, quem Gratia Dei portat, Tho-*
mas Camp.

ICONISMUS 30.

Angelus peregrinanti Stanislao Sacramite-
rum Hostiam porrigens. Epigraphe :
 REVERTAR AD TE PORTANS SACRIFI-
 CIVM, & OFFERENS TIBI, *Iudicum 6,*
vers. 18.

Epigramma : (cundâ:

Non vice jam primâ Christum ; vice porto se-
 Imò vices inter, prima, *secunda* fuit. *

* *Secunda fuit ; quia felix.*

2.

Eucharin Angelico capis Angele Kostka ministro:
Angelicus verè tum fuit illa cibus,

3. An-

3.

Angelicus cum sit cibus hostia, Kostka cibandus

Hac erat; à cunis *Angelus* ille fuit.

Estq; *viatorum cibus hostia*; nōne cibari

Hac decuit *Kostkam*? *Kostka Viator* erat.

Occinat hīc notos cantrix *Ecclesia Rythmos*:

Ecce panis Angelorum,

Factus cibus viatorum -

Hos nunquam, quā nunc, aprius illa canet.

ICONISMUS 31.

Stanislaus Dilingæ aliquamdiu apud Petrum

Canisium commorans, eximia dat vir-

tutis specimina. Epigraphe: ÆDIFI-

CAVIT CIVITATEM. Genesis 4. 17.

Epigramma:

Kostka faber non sis; urbem tamen edificasti:

Dilingæ exemplo est edificata tuo.

NB. Ita demum se gessit, ut brevi omnium in se con-
verteret oculos. Sacch. in vita p. 1, c. 8 de Di-
lingana commoratione.

ICONISMUS 32.

Stanislaus Romam adpulsus, Generali S. J.

Francisco Borgiæ, literas à P. Franc.

Antonio Vienna, & à Petro Canisio

Dilingæ

*Dilinga acceptas; seq; cum literis tradit,
dicens : QVONIAM PLA CAUSA
CÖEGIT, DO TIBI. Ovidius lib. 6.
Metamorph.*

Epigram.

*Æschinis instar ero; memet tibi dono regendū :
Rectum redde mihi; Socratis instar eris.*

ICONISMUS 33.

*Stanislaus in tyrocinio subsidiariam coquo operam
promptissimè navat. Epigraphe : LABO-
RES TVOS COMEDAT POPVLVS. Deute-
ron. 28. 33. Epigram.*

*Dum coquis, & viles exerces, Kostka, labores ;
Decoctor Kani pulcher Honoris eras.*

*Dum coquis; in tenues ventosa superbia fumos,
Et Tumor in cineres ambitiosus abit.*

*Dum coquis; in medias gentilia stemmata flammis
Abjicis : illustres devorat ignis avos.*

*O Mediastinum Cœloq;, solóq; stupendum!
Quàm clarat laudes furva culina tuas!*

ICONISMUS 34.

*Stanislaus piis jugiter lachrymis in tyrocinio colli-
quescens. Epigraphe : RESISTIT VNDIS, &
LACESSENTES AQVAS LONGÈ REMITTIT.
Seneca in Hippolyto.*

Epigram.

(quescit:

Dum *lachrymis* obstat, *lacrymis* plus *Kostka* li-
Sic *clausas* ruptus duplicat agger *aquas*.

2.

Infundit *Deitas* se sæpius *integra* *Kostkæ* :
Quid mirum? à tanto *perfluit* ille *mari*.

3.

Deditus est *lacrymis*, nostri *Narcissulus* ævi:
In *riguas* ibit forsan, ut *alter*, *aquas*,

4.

Dedit⁹ est *lachrymis*: est *quadam* *flere* *Voluptas*. *
Kostka *Voluptati* deditus *anne* fuit ?

* *Ovidius*.

5.

Plorat non *orat*: *lacrymas* pro *voce* *profundit*
Kostka; *sapit*: *lacrymæ* *pondera* *vocis* *habent*. *

* *Ovidius*.

6.

Kostkiades *lacrymis* *passim* *sua* *perpluit* *acta* :
Quàm *Segetem*, *pluvius* *irrigat* ille *bonis*!

7.

Quare *Kostka* *rigat* *Carnē*? eum sit *caro* *fœnum*, *
Castius ut *fœnum* *floreat*; ille *rigat*.

* *Omnis* *caro* *fœnum*. *Isaia* 40. 6.

8.

Kostka *diu* *servare* *solet* *sejunia* : *quidni* ?

Cum *David*, *lacrymis* *pascitur* ille *suis*.

Fuerunt *mibi* *lacrymæ* *panes* *die*, *ac* *nocte*, *Psalm*.

44.

Quot

9.

(dit :

Quot *lachrymis* fluxit, tot *gemmas* *Kostka* profu-
Tot *gemmis* poterat, totus *Olympus* emi.

10.

De *cælo* quoties *Kostkæ* fit mentio, plorat :
Scis cur ? se *Patriâ* plorat abesse suâ.

11.

Se meminit tristi *lachrymarum* valle repositum :
An non conveniens fletibus ille locus ?

12. Author excusat illam *Epigrammatum*
multitudinem, quam in *Stanislai*
lacrymas affert.

Cur *salsas* *Kostkæ* lacrymas tam sæpe regusto ?
Salsa movere sitim ; non *satiare*, solent.

13. De eadem materia ad *Lectores*.

Garrula *Musa* modum, si transit, parcite : *Mu-*
Ebria : de *lachrymis* largiùs illa bibit. (sa est
Largiùs illa bibit : *lachrymæ* *sapnere* *bibaci* :
Nunquam *Castalia*, sic *sapnisti*, *aqua*.

14. De eadem.

Cur alibi *siccus*, plenishic *effluo* rivis ?
Sola *fluit* *lachrymis*, quæ mihi *vena* *fluit* ;
Quippe *bibi* *sololachrymarum* *fonte* *Poëta* :
Hippocrena *oculi* *sunt* *mihi*, *Kostka*, *tui*.

15. Ad eundem.

Quàm bene *mandasti* *lacrymans* *tua* *seminaterra* !
Laetitia *messes* *jam* *super* *astra* *metis*.

Nunc Metamorphoses, si nolim, admittere
Heracitus eras: es modo *Democritus*. (cogor;
N.B. Heracitus & Democritus duo Philosophi
fuerunt, quorum hic semper risit, ille fleuit.

16.

Saucia *Mosaica* repetito Verbere *Virga*,
 Non potuit *lacrymas Petra* tenere suas.
 An *Kostkam* ferit graviore verbere *Christus*?
Petra semel maduit; *jugiter* ille madet.

17. Pretiosæ *Stanislai* *lachrymæ*.

Non gemmæ pretio; gemmæ non cedit honore,
 Gemmea *Kostkæis*, quæ fluit urda, genis.
 Inter utramque tamen sunt hæc discrimina gem-
 Hæc semper manat; dura sed, illa manet. (mam:

18.

Fortunatus ager! fortunatissima tellus!
Kostkiade, lacrymis quæ maduere tuis.
 Guttula tam cari, si veneat, una liquoris,
 Hanc toto *Aonidum* flumine, pluris emam.
 Clamabóq; : tuos serves *Cleopatra* lapillos:
 Hac modò sit gemmâ fas mihi posse frui.

19. Ad *Najades Italiæ*, ut pretiosas *Stanis-*
lai lacrymas colligant.

Exere *Virgineum*, glaucis caput, exere *Lymphis*,
 Siqua pudens *Tybris* gurgite *Nympha* lates.
 In latii plorat dum *Sarmata* littore *Tybris*,
Aureus in liquidas diffluit imber aquas:

Pande sinus, pretiumq; fove secunda Pudoris:
 Nullus in hoc turpis Jupiter imbre latet. *

* Alluditur ad fabulam de Jove & Danae.

20. De lacrymis Stanislai, sua sensa pandit Italia.

Eridanus nostris (per me licet) exulet oris:
 Tuq; meas, si vis, deserere Tybri plagas.

Non ego, non vestro peto flumine porro rigari:
 Est alius nostros, qui riget imber, agros.

E geminis dum Kostka tibi fluit amnis ocellis;
 Et Padus & melior tu mihi Tybris eris.

21. De fletu continuo Stanislai in Tyrocinio.

Tyroni Kostkæ est Habacucius additus. Ecquis?
 Claudius, ut perhibent, hic Aquaviva fuit.

Abfuit à Kostka nonnunquam Claudius: illi
 Ast præsens nunquam non, aqua viva fuit.

NB. Habacucius sive Habacuc in tyrocinio Societatis, is vocatur, qui ex adultioribus tyronibus, Novitio recens recepto, manu ducendo adjungitur.

22. Ad Stanislauum in Monte Quirinali Novitium.

Consultò celsi scandis juga, Kostka, Quirini;
 In plano lacrymis ne tumulere tuis.

23. Ad Tyberim.

Siste fatigatas longis erroribus undas,
 Siste; ferent parvæ commoda magna moræ;
 Namq; tuis, pictæ recubans in margine ripæ
Sarmata, Gemmiferas fletibus addet aquas.
 Excipe Kostkæo fluidas è lumine gemmas;
 Augeri pluviâ nobiliore nequis.
 Ast ubi permistis lacrymas exceperis undis,
 Et factus prædâ divite major eris;
 Lætus abi; spretisq; *Tagi* rutilantis arenis,
 In mare collectas volve superbus aquas:
 Dúm; volubiliū velox agis agmen aquarum,
 Sic tua raucifono murmuret unda vado:
 Quas vehimus gemas, *Tethys* emat omnib⁹ undis*
 Omnibus & gemis, has quoque, *Tethys* emat.
 * *Virgilius Georgicorum l. 1.*

24. Stanislaus comparatur flori (quæ *Coronâ Imperialē* vocant) jugiter stillanti.
 Et lachrymant flores; mihi credite; namq; Co-
 Pro gemis lacrymas *Imperialis* habet.* (*rona*
 Effigies, Kostkæ, fit flebilis illa Corona;
 Non gemmis, lacrymis dives & ille fuit.

* *De Corona Imperiali Francisc. Raulinus restatur*
 quòd circa medullam nativis lachrymis sit ca-
 ronata.

25. De eadem materia. (profundit
 Kostka frequens lacrymas, lacrymasq; Corona
 Stillat rore suo Kostka; Corona suo.
 Est diversa tamen stillandi causa duobus,
 Crebraq; non uno lacryma fonte fluit. (illâ
 Quòd necdum tollatur humo flet Kostka; quòd
 Tam citò tollatur, flere Corona solet.

Cætera tam similes; quare tam dispare causâ
 Flent flores? flos hic ætheris, illa soli est.

26. Author excusat simplicitatem
 styli sui.

Simplicior nullos cur præfert Musa colores?
 Cur mea sunt nullo Carmina tincta sale?
 In promptu causa est: causam si forte requiras;
Diluitur nimia flebile carmen aquâ.

27. Amor profanus in Stanislai lachrymis
 naufragus.

Hic jacet orbatae proles infauſta Diones;
 Quæ periit falso naufraga facta mari.
 O oculi! scopuli titulo meliore vocandi!
 Naufragus in vobis dum sepelitur Amor.
 O oculi! loculi titulo meliore vocandi!
 Naufragus in vobis dum sepelitur Amor.
 Aprè nactus Amor moriens hæc funera: *mergi*
 Debuit in mediis, qui tot *aduſſit*, aquis.

29. Pa.

28. Parergon morale de Stanislai lacry-
mis ad Peccatores.

Exemplum melioris habes imitabile Vitæ,
Quem nota commissi criminis ulla tenet.
Aspice Kostkiaden, ut euntibus humidus undis,
Solicitâ maculas, queis caret, arte fuget.
Si veros, queis fortè scates, vis tergere nævos,
Merge tuas simili, merge liquore genas.
Ast ubi lustrali deleta recesserit imbreſ
Quæ macula est animo turpis inusta tuo,
Ne qua tuos labes velut antè coinquinet actus,
Sæpius hoc speculum consule; pulcher eris.

29. Parergon aliud.

Telacrymas *Natura* docet, dum flere videtur,
Quiquid in immenso continet ampla sinu.
Flent *Phaetontiadum* rami, flet *Phyllidis* arbor.
Balsama, flent scisso flet quoq; *Myrrha* libros.
Flent *rigua cantes*; pluvii flent *nubila cæli*;
Flet *Turtur*; querulis flet *Philomela* sonis,
Flet *Notus*, ætherco *Glacies* flet victa calore;
Et flet ab acclivis *Nix* resoluta jugis;
Flent mutilæ *Vites*, madido flet *Cynthia* cornu,
Fles *Narcisse* tuis, fles *Hyacinthe* notis,
Flet quoque roriferis *Aurora* in vecta quadrigis,
Flet quoque deciduâ discolor *Iris* aquâ.
Omnia flent: si fortè, fleant cur *omnia*? quæras;
Duritiem credas omnia flere *tuam*.

Illa suis lugent aliena piacula guttis :
 Propria tu lacrymis *crimina* merge tuis.
 Indefleta tuæ maneat ne crimina vitæ ;
 Disce, vel à duris illachrymare petris.
 At si fors *tales* nolis audire *Magistros*;
Nobilior flendi, *Kostka*, *Magister* erit.
 Ille flet; & gravibus non sordent pectora nævis;
 Vel minimas lacrymis eluit ille notas :
 Tu tot, & horrendis maculasti pectora probris ;
 Nulla tot, ex oculis, in probra, gutta cadat?
Lumina si parcant; non parcent *Tartara* probris:
 Quos *aqua* non lavit, qui lavet, ignis erit.

30.

Navigat in lacrymis tanto cur tempore *Musa*?
 Illa libens *salsis* *naviculatur* *aquis*. *

* *Naviculari est otiose, & quasi ludendo navigare.*
Calepinus in voce navicular.

Piæ Stanislaï lacrymæ cum arden-
tissimo Dei amore conjunctæ.

Certum est (ait Sacchinus in vita Stanislaï)
ipsum quoque ex animi redundancia, ita amoris
Divini incendio incallescere, ita exastuare solitum
corpus; ut pectori, ad refrigerandum cor, imbutos
frigidâ panniculos necesse esset apponere. Addit
S. Franciscus Salesius: Stanislaum Puerum 14 an-
norum, præ nimis divini amoris incendiis, ani-
mo jam linqui solitum. de amore dei l. 6. c. 15.

Epi

Epigramma ad Stanislaum.

Miror quod *riguum* non dissolvaris in *annem*,

Dum semper *malas* cerno *madere* tuas.

Dum cerno tanto tibi *fervere* pectus *amore*,

Miror in *ardentem* non abiisse *rogum*.

Quid miror? durare potes: nam *temperat* aptè

Undis his, *astus* hos, *lachrymosus* *Amor*.

2.

Unde *Stanislai* duo *flumina*, *Lumina* fiunt?

Fervidus apta sibi *balnea* fecit *Amor*.

3.

Si tibi *Cor* *Kostkæ* sit *distillaria* *fornax*;

Lumina, *stillantes*, dixeris esse, *tubos*.

4.

E *viridi* ligno protruditur humor ab igne:

Ex *Kostka*, lacrymas trudere suevit *Amor*.

Gignit *Amor* lacrymas, & lacryma gignit *Amorē*:

Ignis gignit *aquam*, gignitur *ignis* a-*quâ*.

5. Ad Stanislaum.

Incaleant quantis, juvenis, tibi viscera flammis,

Jugiter ex oculis, quæ cadit, unda docet.

Sic ubi jam fabro latuit *Rosa* condita *plumbo*,

Lacryma suppositis stillat odora *rogis*.

Uvidulis sed non semper, bene stillat *ocellis*,

Jam pæne in *fletus* colliquetactus *Amor*.

Uvidulis lacrymosus Amor nisi parcat ocellis,
 Desinet esse brevì fabula, *cæcus Amor.**

* *Quia verè cæcus fiet ob nimias lacrymas.*

7. Amor divinus in lachrymis Stanislai
 jucundè navigans.

Dius Amor magni nuper dum signa doloris,
 Flumina *Kostkæis* vidit abire genis;
 Hac-vexit me penna-tenus, jam *navibus* uti
 Me decet, & liquidâ currere, dixit, aquâ,
 Finierat, *Pharetramq;* novos mox vertit in usus,
 Inque novos usus *spicula* vertit *Amor* :
 Expandit Zephyris geminas sua lintea pennas,
 Et movet adductas remigis arte manus,
 Sunt Zephyri *gemitus*, lacryma mare, *spicula* remi,
Vector Amor, *Penna* vela, *Pharetra* ratis.
 Dúmque flagellatas lacrymarum navigat undas,
 Dicitur hæc mediâ concinuisse viâ:
Spumoso Venus Orta Mari, mare servet, in illis
 Digna perire, quibus nata putatur, aquis,
 Sunt meliora, *meâ* capiant que flumina cymbam.
 Suavius in lacrymis navigo, *Kostka*, tuis.

8.

Compellasse *sacrum* sic *Kostka* refertur *Amorè*,
 Dum videt hunc roseâ lampada ferre manu;
 Extinctas si fortè velis accendere flammâs;
 Pectoribus veniat proxima tæda meis.

Accen.

Accensas si fortè velis extinguere flammās;

Luminibus veniat proxima tæda meis.

Utrumcunque voles, *flammas & flumen* habem?

Pectus enim *flammas*, *lumina* *flumen* habent.

9. Amor quare apud Stanislaum
fit constans.

Accipe rem miram: volucer, solitúsq; vagari,

Kostkæo constans corde moratur Amor.

Ne mirere tamen; volucer, solitúsq; Vagari,

Quòd Kostkæ constans corde moretur Amor.

Kostkia dum quassis incendia promovet alis;

Alasuffit Amor nuper: abire nequit.

10. Stanislaus ob nimios Divini Amoris

æstus aperto sinu suspirans, &

refrigerationem po-

stulans.

O Amor! ô nostras moderatiùs ure medullas!

O amor! ô animi blande tyranne mei!

Te licèt inclamem; nihilo me mitiùs uris:

Numquid es, ut cæcus, sic quoque surdus A-

11. (mor?)

Quas patior flāmas! *flammas* aut *æthra* *minores*,

Aut mihi *majores* *æthra* det esse *sinus*.

12.

Astra mihi flāmas dederunt, dent astra liquores;

Ut veniant uno, plaga, salúsq; loco,

G 4

13. O

O Amor! ô quantos, ô tortor amabilis æstus,
 Infundis nostris ima per ossa fibris!
 Pectoris inconsumptæ mei consumptor, & hospes!
 Ipse tuæ flammæ fomes! & ipse fames!
 Dulcis amarities animi! lachrymosa voluptas!
 Sollicitudo placens! irrequieta quies!
 O Amor! ô quantis torres mea viscera flammis!
 Abde; vel, ut moriar protinus, adde, faces.

Aura veni, cohibe; meos afflatibus ignes,
 Sæpius ingeminat Kostkius: aura venit.
 Aura venit, circumq; agiles dum comovet alas,
 Attractis resilit, pane cremata, rogis.
 Sic pennas plerumque culex amburit, amatam
 Dum propiore volans circuit orbe facem.
 Ergò ubi frigidulæ suspiria comperit auræ,
 Solamen flammis non dare posse suis,
 Kostka flet; internos lachrymis ut tēperet ignes;
 Inter at hæc medios deficit unda rogos.
 Sic modo muratis nova per miracula rebus,
 Auramq; & fletas Kostkius ussit aquas.
 15. Parergon morale de ignibus Stanislai
 Languabat; sed Kostka sacro languabat ab æstu:
 Quæque ægrum tenuit, febris, amoris erat.
 Omih, si simili languescere detur ab æstu;
 Non peterem medicam, vel moriturus, opē;
 Sed

Sed peterem factæ periturus fomite flammæ,
 Pelleret ut morbum nulla medela meum.
 Ocuicunque sacer percussit corda Cupido!
 Quisquis ô æthereo saucius igne cales!
 Si sic ægrotas, nunquam curere, rogamus:
 Sanus eris, si te, tam bona febris, habet.

16. Author finit materiam de lacrymis, &
 ignibus Stanislai.

Epigram. *de lachrymis solis.*

Claudite nunc pueri rivos: fatis est lacrymarum.
 Claudite, ne nimis navifragemur aquis.

Aliud.

Vela diu in falsis lachrymarum fecimus undis:
 Nunc mea, nunc aliâ naviget alnus aquâ.

Epigram. *de lacrymis & ignibus simul*

In Kostkæ lachrymis quantû superavim' æquor?
 In Kostkæ, quantos vicimus, igne, rogos!
 Hunc equidem tanto miror non æquore mersû
 Aut hunc in cineres non abiisse *librum.*

Aliud.

Qui toties flammæ, toties liber occinit undas,
 Quæ se fata manent, augur an ipse canit?

ICONISMUS 35.

*Tyronum Præses minacissimas parentis literæ
 Stanislao extradit, cum dicto: ADVERSVM TE
 BELLA CONSVRGENT. 2, Paral. 16. 9.*

Epigram. ad Stanislaum.

Cur tibi, cur manicas tuas, & cur Vincla parabat
 Kostka, Pater? dici si pater ille potest. (gnus:
 Non manus est manicis, non est pes compede di-
 digna suis *palmis*, sed tua palma fuit.
 Imò tegi toto debebas corpore *palmis*,
 Nimirum toto Corpore *Victor* eras.

ICONISMUS 36.

*In tyrocinio affectibus suis perfectissime impe-
 rans Stanislaus: pro Epigraphæ meritis illud: NON-
 DVM SVBEVNTE SENE CTÂ RECTOR ERAS. Si-
 lius Italicus l. 7. de bello Punico.*

Epigramma.

Tyro sis aliis: *Rector* mihi, Kostka, vocaris;
 Qui te rexisti tam bene; *Rector* eras.

ICONISMUS 37.

*Observantissimi Argi nil in vita & moribus
 Stanislai quod carperent, invenire potuerunt.
 Epigraphæ: VNDE ACCVSARENT EVM? Lu-
 ca 6. 7.*

Epigramma:

It nullus sine nube dies; nec libera nævis
 Cynthia; nec maculis Sol caret ipse suis.
 In Kostka nullus maculas tamen invenit *Argus*:
 Perfectæ speculum Religionis erat.

Qui

Qui maculas cernit, speculum dum consulit; ille
 Has sibi, non speculo dicat inesse suo.

ICONISMUS 38.

*Repræsentat Stanislaum inter varia severa pœ-
 nitentia instrumenta, operâq;. Epigraphæ: NEC
 MODVS VLLVS ERAT. Ovidius l. 6. fastorum.
 NB. Adolentul⁹ ejus Sanctitatis & innocentia nul-
 lum faciebat finem integerrima illa membra, &
 obsequentissimum animo corpusculum afflictiandi.
 Sacch. in vita.*

Epigram. de Stanislao.

Cur carnem sic odit? amat tot verbera quorsum?

*Verus Amor nullum novit habere modum. **

Vindicibus corpus conscindit Kostka flagellis;

Quid mirum? Kostkæ corpus, asellus erat.

Castigat quod amat: sanat per vulnera carnem;

Hunc ægrum (credas) hæc medicina juvat.

** Propertius l. 2. el. 2.*

2. De eodem se flagellis piâ crudelitate
 acriter diverberante.

Sanguinis à Kostka cur hæc fit missio? febrit.

Crede mihi, juvenem febris Amoris habet.

3.

Duris Kostka flagris dum candida terga flagellat;

Quàm bene Virgineæ tum rubuere nives!

4.

Exarat

Exarat impressis tergum sibi Sarmata sulcis:
 Mirus Arator hic est; mirus & hic ager est.
 Non tamen hic sterili defudat arator in agro:
Aeterna hinc plenâ *Gloria* messe venit.

§.

Qui sibi non aliis bellum tam duriter infert,
 Irrequietus homo est ille; quietus homo est.

Ad Stanislaum.

Siste quid innocuos sic tyro repercutis artus?

Sanguineo frustra rore madere cupis.

Floscule formoso Veris pubescis in ævo:

Non solet è laceris floribus ire cruor.

Qui liquor è rupto stillat tibi Pusio tergo;

Si cruor est, certè candicat ille cruor.

Quo rosa, quo Violæ, quo candida Lilia stillant,

Illo, non alio sanguine, Kostka, rubes.

Quæ sugenda dabat nuper tibi lilia nutrix,

In liquidas necdum sunt ea versa rosas.

Dent alii roseum pro Christo, Kostka, cruorem,

Nil, nisi pro Christo, lac dare Kostka potest.

Ad eundem.

Purior es (si lacte potest quid purius esse)

Puriores puro lactee lacte puer,

Et tamen incussis laniatus membra flagellis,

Immiti nimium te pietate necas?

His nisi suppliciis bone tyro pepercere ultro,

Non dabitur longos vita fruenda dies,

Si tibi sint odio, quæ sic corpuscula, vexas;
 Crebrius ut ferias; mitius illa feri.

Parergon morale.

Quid tu sævitiâ dulci? dulcedine sævâ,
 Dilanias duris mollia membra flagris?
 Cede flagella illis, queis bullit pectore Cypris,
 Illos elcito sanguine flagra notent.
 Hæc Venerem pigmenta decent; formosior esset,
 Si foret hoc minio sæpius usa Venus.

Parergon alterum.

Et reus est, & Amor puer est, & corpore nudus,
 Verbera, quæ pateris, debuit ille pati;
 Scilicet infontem non hæc laniena puellum,
 Hæc Veneris puerum sed laniena decet.

CILICIUM STANISLAI.

Kostkiades *hirto* stringit sibi corpus *amictu*:
 Hæc quoque *Mundanis cæcib⁹ arma* quadrant,
Virginitas ut tuta suo servetur ab hoste,
 Adstringi *Zona nobiliore* nequit.

Parergon morale ad Juventutem.

Dum *defensivo* stat contra Tartara bello
 Kostkius, hirsuto tegmine corpus obit.
 Excipit invalidos, hoc tegmine, Kostkius ictus:
 Tutus & hoc scuto multa trophæa tulit. (ros;
 Quisquis es ô juvenis! similes tibi spondeo lau-
 Par *lorica* tuum, si modò, pectus obit.

Pa-

Parergon morale ad Virilem ætatem.
 Præfert horrentem setis, velut histrice, vestem,
 Uncâq; cum tortis cingula Kostka flagris :
 His armis *Orcum* juvenis, *Cœlumq;* subegit,
 Et *Lauros* multo victor ab hoste tulit.
 Hæc licet arma sciam *juvenilibus* apta *lacertis*;
 Sunt tamen & *magnis*, nec minùs apta, *viris*.
 Ite *Viri*, & vestros hæc arma decenter in usus
 Vertite: quid pigras nectitis usque moras ?
 Credideram *teneros* nimio plus esse *puellos* :
Ingenium video *mollius* esse *Viris*.

ICONISMUS 39.

Stanislaus Mense decimo tyrocinii in fatali leto
 positus, mortemq; ardentissimè suspirans. Epi-
 graphe: OPTATA VENIAT, SICVT MERCENARII,
 DIES. *Jobi* 14. 6.

Stanislaus terrena nauseans.
 Ite procul *vani bullata crepundia mundi*,
Quæ velut unda fluunt, quæ velut aura volant.
 Ite procul *vani bullata crepundia mundi* :
 Non me *bullæ* iuvat; *Sidera bella* iuvant.

2.
 Ite *caducarum simulacra fugacia rerum* :
 In *Vitium* præceptis *vita, solùmq;* vale.
Vincula Libertas, Constantia lapsus in orbe est;
 Perditur in *Vita Vita, Vigore Vigor.*

Libera

Libera Libertas, Constantia constat in astris,

Perditur & Mors in Morte, Dolore Dolor.

Ite caducarum simulacra fugacia rerum :

In Vitium Præcepit Vita, solúmque vale.

Lux generis tenebrosa tibi est, subiecta Potestas,

Infamis vitiis Fama, inhonorus Honor.

Spes ex spes & Opes inopes, Concordia discors,

Agra salus, Methodus devia, fessa Quies,

Dedecorisque decor scopulus, Veneri apta Venustas,

Bellica Pax, Risus tristis, amarus Amor.

Quis mihi, quis volucres cupido nunc assuat alas

Ut ferar in Superæ templa beata domûs?

Hic decor est fugisse decus, despecta Venustas,

Gratia : tristitia est Plausus, Amaror Amor.

Hic obscura nitet Virtus, Demissio regnat,

Et contemptus Honos, spretaque Fama placet.

Spes nunquam exspirat ; dives splendet Egestas,

Hic æterna manet parva labore Quies.

Ite caducarum simulacra fugacia rerum :

Ter Cœlum salve, Vita, solúmque vale.

3.

Fine coronari dicuntur cuncta : Coronam

Hanc solam vita det Deus, opto, mea.

Dulce sopor fessis : sopor est mera mortis imago :

Non sit res ? cum sit dulcis imago rei ?

In Votis sunt fata ; libet Libitina : volenti

Votorum veniat summa, suprema dies !

Uror

Uror amore tui Cœlestis Patria : mēq;
 Hòc magis hic urit, quò magis ignis abest!

4.

Vita mare est, res plena metu, res plena tumultu;
 Ad portum, cymbam quæ feret hora meam?
 Jam fatis infidum dubii sulcavimus æquor :
 Laurigerâ littus quando tenebo rate?

*Mens mihi navis erit, spes anchora, vota rudentes,
 Vela preces, gemitus flamina, Vektor Amor.*

Vita mare est, res plena metu, res plena tumultu:
 Ad portum, cymbam quæ feret hora meam?

Quæ feret hora meū (fuerit quotacunque diei)
 Dicetur *Votis* hora secunda meis.

5.

Tetricus est animæ, corpus miserabile, carcer:
 Ecquando fracto carcere liberero?

Nobilis ut dicar; *servum* genuere parentes :
Nobilis à fatis, & Baro Liber, ero.

6.

Aethra! tibi nostris suspiria concita flammis,
 Munus ab *Ignivomo* pectore mittit Amor.

Et lacrymas missurus erat, quas fudit; at illæ
 In terram proprio pondere spontè fluunt.

Jure petit pars una *solum*, pars altera *Cœlum*;
 Cognitus ut nusquam non, meus esset amor.

ICONISMUS 40.

Stanislaus de transacta piè vita, & instante se-

*lice aternitate lacissimus, mortem cum summa
tranquillitate opperitur. Epigraphe: PRÆTE-
RITOSQUE DIES, & TOTOS RESPICIT ANNOS;
NEC METUIT. Martialis l. 10. epigr. epig. 22.
de Marco Antonio.*

Epigramma.

*Est letum letum; sunt Munera funera Kostkæ,
Kostkæ summa rapit, non parit hora metū.
Mors semper vitæ est similis, qui dixerit, errat:
Kostkæ vita fuit seria; Mors jocus est.
Palpitat ante necem Porcus, non palpitat Agnus;
Kostkiades Porcus non erat, Agnus erat.*

*Non metuit niveus præsentia funera Cygnus:
Cantator Cygnus funeris ipse sui:*

Nec metuit juvenis præsentia funera Kostka.

Quid mirum? Cygnus moribus, ille fuit.

(andorem poterant à Kostka discere Cygni:

A Cygno juvenis discere nil poterat.

*Stanislaus humi abjectus mori optat, &
impetrat.*

Spiritus extremo tibi, Kostka, natabat in ore,

Maxima funerei gloria, Kostka, thori.

Tollite ais teneris mollita toralia plumis:

Addecet, ut nuda demoriamur humo.

Dixisti, placidâq; oculos sub morte natantes

Occulis, in nuda (nec mora) stratus humo.

Itamen, & Superos felix attinge Penates :

Pluma tibi quamvis desit, in astra vola.

Humi jacens divinissima mysteria, & sua,
& circumstantium consolatione
magnâ suscepit.

In vitæ meta cur *Kostka viatica* sumit?

Ad Manes grandis conficienda via est.

Stanislai Morientis in Crucifixum
Pietas.

Funerem stabat circum pia turba *gratum*,

Deplêratq; suam jam prope Parca colum;

Abste dum Jesu petitur *Morientis* imago,

Moxq; datur manibus, Dive, terenda tuis;

Oscula mille labris libas, mille oscula plantis,

Oscula mille oculis, oscula mille genis.

Ponere vis actam sub hiulco pectore vitam :

Kostka sapis: *Melior* nam nequit *Urna* dari.

Ejusdem pietas in Magnam Matrem.

Dum suprema tui te funeris hora vocaret;

Auxilium Magnæ Virginis antè rogas.

Et merito : Superos dum velles visere Divos,

Janua Cœlorum * tunc adeunda fuit.

* *B. Virgo Janua Cœli vocatur.*

Idem cum Rosario vult mori.

Stanislaus ad Rosarium.

Q̄sertum *Supera* textum mihi sæpe *Patrona*!

Tu nota *perpetui* certa *Clientis* eris.

I nunc, & superam pia cinge corolla Patronam,
 Orbiculo sacrum circumeunte caput.

Ut tu *perpetuum* sine fine recurras in *Orbem*;

Sic meus excluso sine perennet Amor.

De illius Rosario in tumbam
 collato.

Instanti jam jam clausurus lumina Morti,

Se *parvis* armat cur, rogo, *Kostka* globis?

Non nisi, cum sciret, *Violentis astra* patere;

Expugnare suis incipit *astra globis*.

Stanislaus ad B. Virginis imaginem.

Semper o *etherea* mihi dulcis imago *Patrona*!

Archetypum cernam, dic mihi, quando tuum?

ICONISMUS 41.

Stanislaus anno 1568, festo *Assumptae Virginis*,
 hora 3^{ia} *Matutina* (quo tempore B. Virgo *assum-*
pta putatur) annum aetatis undevicesimum ingres-
 sus, post 10 *Mensium* *tyrocinium*, pientissime *jux-*
ta, & placidissime *Roma* moriens. Epigraphe:

PRIMISQUE SVB ANNIS OCCIDIT. Ovidius l.
 13. *Metamorph.* Epigram.

Esse quid hoc dicam? primis quod saepe sub aenis,

Interit *eximius* *Pracoe* morte puer;

Longaque cum *Sapiens* mereatur *saecula* *juventus*

Contigit in *Vita* *limine* saepe mori!

Optima quae rapit primò Mors*. Optim⁹ ergò,
Cum sit saepe puer, carpitur inde puer.

Optima si rapiat primò Mors; seligit ergò:
Et Mortem Cacam creditis esse Deam?

* *Silius Italicus.*

2.

Ne carptum fato doleas à praece Kostkam:
Ematuruerat; debuit ergò legi.

3.

Post decimum nonò juvenis defloruit anno:
Floruit ergò diu? floruit ànne brevi?

Floruit ille diu, florum si tempora spectes;

Si spectes hominum, floruit ille brevi.

Seu florum spectes, hominũ seu tempora spectes,
Mortuus est sanctè; vixerat ergò diu.

In tempus mortis, quæ accidit sub
finem noctis. (bras.

Occidit extremas dum Nox jam spargeret um-
Verè Kostkiades occidit ante diem.*

* *Æquivocè hic sumitur: occidit ante diem.*

Occidit Hesperis dum Sol jam surgeret undis:
Scis cur? dum surgit Cynthius, astra cadunt.

Hora & dies mortis.

Quâ sacra Virgo die, sacra quâ decesserat Horâ,
Mortuus hac horâ Kostka, diég; fuit.

Qui sic est matrem fatis imitatus in ipsis,
Filius haud quaquam degener, ille fuit.

Cur sub tempus idē, quo Virgo, Kostka recessit?
Stella fuit ; Lunam debuit illa sequi.

2.

Assumptæ festo cur scandit sidera? *Matri*
Filius assumptæ debuit ire comes.

3.

Mane sub auroram terris cur Kostka recessit?
Mane sub Auroram cedere stella solet.

4.

Ad Cœlum cur se tam matutinus agebat?
 Ad Cœlum longam noverat esse viam.

5.

Purgantes etiam num visit Kostka caminos?

*Sat purgatus aquis antè ; sat igne fuit. **

** Fletu & amore.*

Ad Kostkam, Romæ defunctum.

Vistula te terris genuit, te Tybris Olympo:

Quàm bene Tybri pater, Vistula mater, ais!

NB. Tybri pater, aliquoties apud Virgiliū legitur.

De Stanislao, potius vi amoris, quàm
 morbi sublato.

Qualis ræda suo moriens se funerat igne,

Nec petit alterius, quâ tumuletur, opem:

Arcano talis liquefactus ab igne fatiscit

Kostka, suo meritis dulciter igne mori.

Ergò parce novum Tellus pia ponere bustum:

Ipse sibi bustum Kostka fit, ipse rogas.

H 3

Kost-

Kostka moritur in diebus Canicularibus.

Dum *Canis Icarii* torrerent arva calores,
 Est rupto visus stamine Kostka mori.
 Non tamen *estivo* moritur consumptus ab *estu* :
Dignus erat flammâ nobiliore mori.
 Si mihi non credis, saltem credatur Amori,
 Qui clarus titulo funeris hujus *ovat.*
 Nam dum, nescio quis, morientis corda puelli
 Diceret *Estivo* succubuisse rogo :
Erras, inquit, Amor: non hac cadit hostia flammâ,
Qua modò fissilibus jugera torret agris :
Ipsè ego Sacrificus, puer inquit, & ipse Sacerdos :
Ille fuit nostris hostia facta rogis.

Aliud.

Kostkius ardentès dum vibrat in astra sagittas,
 Optato cupiens claudere fine diem.
Mors & Amor tanto certant de funere, suetis
Mors jaculis, jaculis conspiciendus *Amor.*
 Certamen dubii dum fervet utrimque duelli,
 Kostkiadæ peçt⁹ nobile fixit *Amor.* (inquit :
Vincimus inquit Amor. Mors invida vincimur
Mors fugit, & victâ *Morte* triumphat *Amor.*
 I nunc, & *cacum* canta delusus *Amorem* :
 Qui cor tam dextrè percutit, *Argus* erat.

EPITAPHIVM STANISLAI.

Musa, sepulchrales Kostkæ properentur honores;

Ille tuæ moritur dignus honore Lyrae.

Musa sepulchrales Kostkæ properavit honores,

Hoc scripsit tumulo, quod properavit, opus:

Corpus in hoc hospes, ne quare, vel ossa sepulchro,

Præter enim cineres, nil habet iste rogos.

Kostkius ignis erat, dum viveret: esse superstes

Extincto solus debuit igne cinis.

Erravi: præter cineres quid continet Urna:

Scilicet & Lachrymas continet Urna suas.

Kostkius amnis erat, dū viveret: Urna superstes

Hinc cineres Ignis servat, & Amnis aquas,

Aliud.

Hic jacet à riguo juvenis consumptus Amore:

** Scilicet nstus aquis, naufragus igne, jacet.*

** N. B. Quia consumptus lachrymoso amore.*

ICONISMUS 42.

Stanislaus ob vitam sanctissimè actam, statim à

morte, vulgò habitus est Sanctus; hinc illi inter

Cœlites depicto adjicio Epigraphen: CæLo, DI-

ISQVE INSERIT EMERITOS LAVS, Ausonius.

Epigramma.

Dum vixit, sequitur fugitivum Gloria, Kostkæ.

Incaustum sequitur; prendere non potuit.

H 4

Prendere

(questris
 Prendere non potuit *peditem* (quis credat?) E-
Gloria: & immensū Gloria calcar habens; (las.
 Nam *latebras* juvenis nunc has, nunc fugit in il-
 Illâ sequi in *latebras*, quò fugit ille, nequit.
 Viderat hancq; *fugam* bene, viderat hancq; se-
 Qui *cæcus*, *cæcis* esse putatur, Amor. (*quela*,
 Risit Amor casto te currere, Gloria, cursu;
 Quâmq; prius risit, denique jovit, Amor.
 Scilicet ex humeris suspensum corripit *arcum*,
Castâq; de Pharetra *Virgine*, *tela* legit.
Hæc, ait, *hæc* certè te *prendere* *Kostka* *volantem*,
Prendere si nequeat *Gloria*, *tela* queant.
 Dixit, & adductis intendit cornibus *arcum*;
 Avolat aligeris ocyor hasta *Notis*:
Missa terebratas pervasit *arundo* *medullas*,
Kostkiades vitâ deficiente *cadit*.
 Ut *cecidit*, properis accurrit *Gloria* *plantis*,
 Inq; *humeros* juvenem sustulit *illa* *suos*.
 Mox super *Ethereos* defunctum transtulit *axes*,
 Et *voto* clarum *Nomen* in orbe dedit.
 Si super *Ethereos* te *Gloria* transtulit *axes*;
Funeris, ô juvenis! *bajula* quanta tui est!

ICONISMUS 43.

Stanislaus continuo à morte multos, maxime *Pa-*
lonos, ad *Societatem* *ŒSU* evocans è mundo:

Epi-

*Epigraphe: NOSTRI RECEDITE ! RECEDITE !
EXITE INDE. Isaia 52. 11. Epigram.*

Ut Parca parcunt, ut Luci lumine lucent:

*Mundus ita est mundus; ne maculere, fuge:
Inficit affrictâ Mundus fuligine mentem,
Immundum Mundum desere, mundus eris.*

Ad Mundum.

Tepositum Scriptura loco canit esse maligno:

*Scilicet igne malo, Munde Mal-igne, flagras.
Igne flagras triplici; nam fastus totus ab Igne,
Totus avaritie, luxuriaq; flagras.*

*Cum toto tam spurca flagrent incendia Mundo,
Qui sapis, hanc Sodomam desere; Lothus eris.*

ICONISMUS 44.

*Stanislaus fratri suo Paulo ad seriam vita e-
mendationem traducto, & ad cœli limina stanti,
inscribit Epigraphen hanc: DVCE ME PER-
DVCTVS. Ovid. l. 3. Am. el. 12.*

Epigramma ad Stanislaum.

Post mortem fratris resipiscis denique Paule:

Crede mihi, fratris Mors, tua Vita fuit.

De conversione Pauli.

Astra Stanislaus vix scandit; quando refingi,

Inq; novum frater cœpit abire virum.

Exclamare juvat, versaq; applaudere Vitæ:

Quàm subito Paulus, qui modò Saulus eras

De

De eadem.

In vita fratris *Bacchanal Paulus* agebat :
 Frater obit : *Cinerum* nunc agit ille diem,
 De eadē *Parergon morale ad Colmoph.*
Ditior ut fieret *resipiscens Paulus* ; & aurum
 Abjicit, & reliquas, futile pondus, opes :
 Dum pedes ingreditur, pedes hic, quæ sita *relictis*
Ocyor ad *Cœli sydera* tendit equis.
 Ut ne *solus* eat, præbe sis, *Cosmice*, cœptæ
 Te comitem *Vita*, te comitemq; *vie*.

Parergon morale secundum.

Aspice *Kostkæo* natum de sanguine *Paulum* :
 Quam subito est *Cygnus*, qui modò *Corv*⁹ erat.
 Vix sacer afflârat *divinæ spiritus auræ* :
 Expulsus toto pectore *Mundus* abit.
 Disperguntur opes, irritamenta malorum :
Heres ex toto scribitur *asse Deus* :
 Ex *tabulis Pauli* te fortè querere, *relictum* :
Hæredem exempli te jubet esse sui.

ICONISMUS 45.

Exprimit in magna tabula Stanislaum, ut com-
munem in omni necessitate opitulatorem. Hic
enim exhibetur, ut Dæmones ex obsessis ejiciens, cū
Epigraphe: IN MANV ROBUSTA ELICIET IL-
LOS DE TERRA. Genesis 6. 1. hic effigiatur, ut

*morbos curans, cum Epigramhe: OMNES COR-
POREÆ EXCEDVNT PESTES. Virg. l. 6. An. Hic
delineatur, ut solatium afferens in magnis anima
anxietatibus, cum Epigramhe: CONFIRMAVIT
DEFICIENTES SVSTINERE. Escli. 17. 20.*

Epigramma. (tes,

Jam Procul *Hippocratis*, procul ite *Machaonis* ar-

Quisquis habes *medicâ* nomen ab arte, vale.

Si quem sæva lues teneat, mihi credite, pluris

Kostkiades Medicis omnibus unus erit.

Hi morbos *flammisq;* domant, *ferrôq;* recidunt,

Kostkiades solâ cedere voce jubet.

Si pede claudus opem poscat, si lumine captus:

Rectius hic graditur, rectius ille videt:

Quæq; prius reptabat iners te, Dive, jubente;

Currere præcipiti visa *Podagra* pede est.

Dumq; *valere* jubes *Morbum*, dum *vivere Mortē*,

Ille *valet* jussis, *vivit* & illa tuis.

*Vide plurima miracula à Stanislao patrata in ap-
pendice, vite adjecta, è plurimis, unum, aut
alterum delibo.*

Stanislaus Mariam Scalatam ab Dæ-
mone liberat.

Hospes erat *Maria* lethæus prædo *Scalata*:

Heu mihi quàm multis *flebilis*, hospes erat!

Curritur ad *Kostkâ*: pellit cacodæmona *Kostka*,

Cogitur humanam relinquere *Pluto* domum.

Ipete Tænarios, noti pete carceris ignes;
 Nec nostras unquam, prædo, revise plagas,
 Aut certè ad Porcos iterum divertere; namq;
 Fædus Amicitix Porcus & Orcus habent,
 Ab Nursino 14 Dæmonia ejicit.

*Quatuor & deni Nursinum Dæmones urgent;
 Quatuor & denos corpore Kostka fugat.
 Alcida fileat duodenos fama labores :*

*Monstra tot, est majus perdomuisse decus,
 Jacobo Lauro chalcographo suo, visum
 restituit.*

Cæcus fit, crebro Kostkam qui sculpserat ære:
 Sculptori reddit lumina Kostka suo.
 Scripsi, non sculpsi, plures tibi, Kostka, tabellas.
 Dic, nostri merces ecqua laboris erit?
 Non peto corporeos, munuscula tantula, visus :
*Lumina da menti, da meliora meæ.
 Lumina si nostræ dederis, quæ postulo, menti;
 Corpore Tiresias sim licèt; Argus ero.*

Invocatur à Perillustri Domina Anna
 Theodora de Ligneville, ob præbitum venenû
 dirè cruciata. *Epigraphe : HVC ADES, & TENE-
 RÆ MORBOS FXPELLE. Tibullus l. 4. de Cherin-
 thi uxore agrot. Epigramm.*

Illustris lento contabuit Anna Veneno;
 Ante, tamen, Kostkæ supplicat Anna necem.
 Kostka

Kostka manum medicam cœlo porrexit ab ipso;

*Et Superis longas quis neget esse manus? **

** Alluditur ad illud: An nescis longas regibus esse manus.*

Invocatur in difficillimo partu à Consanguinea, Illustrissima Domina Anna Kostka, Ostrovia Duce, Comite Tarnovia, Volinia Palatina.

Epigraphe: NEC PARVA MIHI FIDV CIA GENTIS. Valerius Flaccus l. 3. Argonauticon.

Epigram.

Dive laboranti jam nunc succurre puellæ;

Namq; tua pars est illa Puella Domus.

Te per ego nostram, communia Vincula, Gentē,

Te per ego charum, quidquid in orbe, rogo;

Ne patiare utero fœtum retinente morari;

Plûsq; rogo, fœtum ne patiare mori,

Dixerat: & facili fit fausta puerpera partu.

** Si juvat, in partu Kostka; Diana vale.*

** Diana apud gentiles puerperis præsuit,*

Invocatur à Polonia, Turcis jam jam in campo congressura. Epigraphe supra Poloniam

Stanislao supplicem: NVNC, QVOD SVPER EST, FER OPEM PRECOR. l. 1. de Pont. E. 7. Epigraphe supra Stanislaum Turcis oppositum: RI-

st nVbe seDens Vani ConaMina Cœpti. silius Italicus l. 12. Epigraphe supra Turcas:

Cor-

CorrVent InterfeCtI In MeDlo eIVs. *Baruch. 28. 23.* Epigram.

*Turcia nunc trepida; trepidet ne sola Saguntus,
Hannibal ad Portam stat modò Kostka tuam.*
NB. *Alluditur ad illud; Hannibal ante Portam;
& ad Portam Ottomannicam.*

De gloriosissima Polonorum Victoria,
ope Stanislai à Turcis relata.

*Decolor humano cur sanguine Luna rubescit?
Còtra se Kostkam vidit; & erubuit.*

*Turcia corrupto turgebat sanguine: tanto
Cœlestis properè facta medela malo est.*

*Chirurgus supero demittitur æthere Kostka:
Incidit venam, Turcia, Kostka tuam.*

*Largè vena fluit; largo quia vulnere secta:
Ullus pro cultro Kostkius ense fuit.*

*Chirurgos similes mittat si sæpius æther,
Ex sanguis modico tempore, Turcus erit.*

ICONISMUS 46.

Synodus Petrovicensis Stanislauum Kostkam,
In Patronum Polonia eligit. Epigraphæ:

*Quæ sarMatIcIs CVstoDIA rIplIs! Claudia-
nus in Epital. Palladii & Serena. Epigr.*

*Quà Confessores inter, quà Martyras inter,
Jam Stanislaos noveris esse duos:*

Hi

Hi *Stanislai*, cùm sint de gente *Polona*,
 Quàm pulchros *Geminos Arcticus axis* habet!
 His *Geminis* ducibus, *securis* navigat undis,
Fortuna navis, *Terra Polona*, tuæ.
 Scilicet hi *Gemini*, *puppis* tibi *prorâq;* fient:
 Hi fient votis *portus*, & *aura* tuis.
 Auxilio *gemino*, *terrâq;* *marîq;* juvabunt;
 Nequa premat terris, nequa *procella* mari.
Alcides & *Atblasin* terris ambo; *marîq;*
 Alter erit *Pollux*, *Castor* & alter erit.
 Quàm *Pollucis*, erit major *lux* illius: hujus
Præface Castorea castior ignis erit.

ICONISM. 47. & Poëticus.

Proponit varia, qua futura presagit; nam:
 Veridici ventura solent prædicere Vates;
 Quique *Poëta* fuit, sæpe *Propheta* fuit.
 Primò autem proponitur *Roma* solenni ritu *Divû*
Stanislaum in *Sanctorum* numerum referens. *E-*
pigraphe ad Stanislaum: oMnIs tVa saCra fre-
 qVentat thybrIDIs, & LatII soboLes. *Claudia-*
nus in 4 Consulatum Honorii.

Epigram.

Defita sunt veteris *Floralia* turpia *Flora*;
 Non colit obscœnam *Roma* moderna *Deam*:
 Jam pia *Sarmatico* fervent *Floralia* flori.
 Solius *Veneris*, non celebranda, die.

Flos

FlosKostka est quid ni, præ FloraKostka colatur:

Illa licet *Dea* sit; sanctior ille *Dea* est.

Quando tulit fructum, florem deperdidit illa:

Cum fructu florem, jugiter ille tulit.

Secundò proponitur Roma exhibens uniuersis Orbis venerationi, imaginem Divi Stanislai, adjectâ Epigraphæ: *ILLIVS DEI GLORIE CETERV PER EAM. Joannis 11. 4.*

Epigram. ex ore Romæ.

In Sanctos miræ Mundus solet indolis esse:

Se spretum cultu vindicat ille, suo.

In Cælum summis extollit laudibus hostes:

Cultores contrâ despicit ille suos.

Aris & templis hostes, & imagine donat:

Cultores altâ condere nocte solet.

In Sanctos quoniam Mundus sic vindicat hostes;

In Kostkam Mundus; quod facit ultor, agat.

Tertiò proponitur Polonia altâ Stanislai sui contemplatione defixa, adjectâ Epigraphæ: *ACCENDIT patriæ VIRTUTIS IMAGO. Silius Ital. l. 1. de bell Punico.*

Epigram. ex ore Poloniae.

Depictum meditor quoties in imagine Kostkam:

Flamma, nescio quæ, viscera nostra coquunt.

Uror amore tui, stellati Regia Cœli:

Nec minús, ô Virtus! uror amore tui.

Quæ

Quæ sic accendis, patriæ Virtutis imago;
 Ustoris vitrum es; non es imago mihi.

Quartò Representatur Stanislaus clientibus suis Cornu Copiæ obtendens, spiritualibus juxta, ac corporeis donis repletum, adjectâ Epigramme: OMnia hæc aDIIClentVr VobIs, Luca 12. 31. Epigram.

Infestat Stygio te missus Alastor ab antro?
 Ad Kostkam supplex confuge; tutus eris.

Affligunt tetrici corpus miserabile morbi?
 Ad Kostkam supplex confuge; sanus eris.

Erodunt vigiles præcordia tristia curæ?
 Ad Kostkam supplex confuge, letus eris. (lex.

Res angusta domi est, vel nulla, vel arcta supel-
 Ad Kostkam supplex confuge; dives eris.

In voto est, cunctis melior doctrina metallis?
 Ad Kostkam supplex confuge; doctus eris.

Fors bona sunt cupidis, quæ prenas, altera, votis?
 Ad Kostkam supplex confuge; compos eris.

Fors mala sunt, plenis, quæ vitas, altera, velis?
 Ad Kostkam supplex confuge; liber eris.

Quid dubitas, an tanta queat concedere Kostka?
 Kostka est (ut fatur Fatius) Omnipotens.

NB. Julius Fatius Stanislaum omnipotentem jucundè appellitare est solitus. Sacchin. in vita.

130
ICONISMUS 49.

Proponitur Stanislaus omni ætati in exemplar vite, appositâ epigraphæ: Cogita ILLVM, & Ipse DIRiget gressVs: Proverb. 3. 6.

Epigram.

*Per terras erras? in Kostkam respice: gressus
E cæno in Cælum diriget ille tuos.*

2.

*Mercurium frustra gentilis fabula fingit,
Sæpe per æthereas ire, redire vias;
Et serpentigerâ mentes super æthera virgâ,
Ad summi rectâ ducere templa Jovis.
Veriùs exemplo ducis super æthera Kostka!
Tu mihi Mercurius, tu mihi ductor eris.*

ICONISMUS 50mus & ultimus.

Author opusculum suum Divo Stanislao offert adjectâ epigraphæ. LAVDVMQVE LOCO EST. Silius Italicus l. 15. de bell. Punic.

Epigr. ad Stanislauum. (est.)

*Qui Sanctos sequitur, laudat: laus vera, sequela
Ut te laudârim; da mihi, Dive, sequi.*

Ad Momum.

*Versificatorum me dicis Mome: Poëtam
Esse negas: sic est; fingere non didici.
Sunt quædam non clara fatis tibi carmina: sic est;
Scripsimus obscuro, scilicet, illa die.*

Sunt quædam nec *salsa* satis te iudice : *sic est* ;
Omnis, dum fierent, abfuit inde *coquus*.

Sunt quædam nec *acuta* satis te iudice : *sic est* ;
Ingenii cotem non tetigere tui,

Sunt quædam nec *tersa* satis te iudice : *sic est* ;
 Si *sat tersa* forent carmina ; *sicca* forent.

Sunt quædam *jejuna nimis* te iudice : *sic est* ;
 Ante *meum* feci *presbyter* illa *sacrum*.

Et quædam sunt *clauda* nimis te iudice : *sic est* ;
Disticha sunt, *claudo* currere *sueta gradu*.

Ludere me dicis. *sic est* ; quò *seria* tecum ?
Elido ludo *spicula*, *Mome*, tua.

Claudo Iconismos Kostkaos non vano hoc, de
Divi Stanislai Apotheosi, presagio: DIES
 EIVS, TANQVAM FLOS AGRI, SIC
 EFFLOREBIT. *Psalms. 102. 15.*

P A R E R G A

S Y M B O L I C A,

Iconismis Kostkæis adjecta,

Sub

Variorum FLORUM Symbolis, ab in-
regro

D. STANISLAUM

K O S T K A M

Typicè adumbrantia.

M E T A M O R P H O S I S

Stanislai in florem.

Epigramma,

In FLOREM versum *mentitur Fabula* corpus,

Ut *Narcisse* tuum; sic *Hyacinthe* tuum.

Ipsa sed in *Verum* jam versa est *Fabula*; nempe

Fabula, dum *floret Kostka*, fit *Historia*.

Stanislaus post mortem suavissimè è sepulchro
redolens.

Ambrosios spiras dum *Kostka* sepultus odores,

Ut *Flos*, ex ipso caudice raptus, *oles*.

Scilicet *halantem* rapuit *Mors* invida *florem*;

At manet abrepto *flore*, superstes *odor*.

me
est
lar
Sun
S
2
DV
pur
Lili
S
3
lem
12.
canj
No
1
4
lem
Ma
Ur
F
5
spI
Syl

SYMBOLA PRÆLIMINARIA.

1. Bulbus floris, ut altius excreseat, terra immer-
sus, cum lemmate : QVI DesCenDIt, Ipse
est, qVI asCenDIt. ad Ephesios 4. 10. Stanis-
lai humilitas. Epigramma.

Surget humo, si mergat humi se Bulbus; ut altum
Scandat Kostka Polū, quàm bene serpit humi!

2. Flos Lili, cum lemmate : ECCE MVN-
DVs totVs. Ioannis 12. 19. Stanislai Angelica
puritas. Epigramma.

Lilia, munditie vincunt, si Floribus addas;
Si Kostka, multum Lilia labis habent.

3. Heliotropium toto die solem sequens, cum
lemmate : VsqVe aD oCCasVM, Exod. 17.
12. Perfecta Stanislai cum divina voluntate
conformitas. Epigramma.

Nocte diēque suum sequitur dum Sarmata Numē;
Discat ab hoc, solem Solsequus ipse, sequi.

4. Rosa cœlum versus altius excrescens, cum
lemmate : AD CœLVM eXaltata. Luca. 10. 14.
Magna Stanislai in Deum charitas. Epigramma.

Ut fragret & flagret in cœlum Rosa; Kostka to-
Fragrat Amore magis, flagrat Amore magis.

5. Flos altari impositus, cum lemmate : AD-
spICIs, Vt reMpLIa LIVs nItor? Statius l. 4.
Sylv. conf. 17. Imper. Stanislai Sanctitas. I 3

Epigramma.

*Ara aliàs flores; nunc debita floribus ara est:
Hoc debent flores, floride Kostka, Tibi.*

6. *Flos defluus, cui alius subnascitur, cum lem-
mate: sVCCeDens prorogat æVVM. Au-
sonius in rosa. Stanislaus mortuus illo anno, quo
natus Aloysius.* Epigramma,

*Fata Stanislaum carpunt; Aloysius Orbi
Nascitur: in floris flos subit, ecce locum.*

**SYMBOLA EXEGETICO-PANE-
GYRICA.**

Potissimos Stanislai actus typicè adumbrantia.

SYMBOL. 1. *Flos in vasculo Domini sui infi-
gnibus notato, cum lemm. Dominum cognoscite.
Ovidius in Metam. Stanislaus materno adhuc-
dum latens utero, sacrosanctum JESU nomen
preferente. Idem aptè figurabitur per Hyacin-
thū jam jam in Florem erupturum, cum lemm.
Nascetur nomina Regis inscriptus. Virgil. Eclogā
3. verbis paulo immutatis. NB. Viri eruditi in
Hyacintho geminos hos characteres A & I, Natu-
ra manibus inscriptos observant; & quidem litte-
ra ille Ajacem (ut fabulantur Poëta) in hunc fle-
rem conversum, respiciunt.*

Epigramma.

*Dic, quibus in terris, inscripti nomina Regum
Nascantur flores? Musa Maronis ait.*

Solvo,

Solvo, Poëta, tuum nullo molimine gryphum:

Dic mihi, Solventi premia quanta dabis?

Flos Kostka est: Jesus Rex est: venerabile Jesu

Nomen præ matris pectore Kostka tulit.

Si sic Kostka tulit Jesu venerabile nomen,

Inscriptus Regis nomine Kostka fuit.

Inscriptos ergò, Maro, define quærere flores:

Quod quæris, dudum Terra Polona dedit.

Terra Polona dedit. Monstrorum patria cedat

Africa: plus miri Terra Polona dedit.

NB. Hujusmodi epigrammata, aliásq; inscriptiones singulis Symbolis subnecterem; sed præfinita brevitatis vela contrahere jubet.

Symb. 2. Rosa ex alta stirpe pullulans cum lem:
Tanta stirpis honor. Stanislaus clarissimis ortus
natalibus. 3. Flos Rhododaphnes, cum lemm.

De virgine nascor. stirps Stanislai nulla Hæresi
corrupta. 4. Flos Caryophyli diducto necdum
calyce, clausus, cum lemm. Dum tener est, ab-

scondit opes. Stanislaus ex prima pueritia in æ-

dibus Paternis posita, parùm notus. 5. Flos He-

merocallis eodem die & nascens, & senescens, cū
lemm. Lux eadem puerum conspicit, atque senem.

Summa in puero Stanislao morum maturitas.

6. Ligustra fœdis tempestatibus in Terram de-
cussa, cum lemm: Alba (Subintellige Ligustra)
cadunt Virgilius. Stanislaus castissimus Puer,

ad fœdos discursus deliquium animi pati, & in
 terram collabi solitus. 7. *Flos peregrinus* in tra-
 latitia capsula, cum lemm: *Et nos percurimus*
Orbem. Stanislaus è Polonia Viennam studio-
 rum causâ peregrinans. 8. *Rosa* inter cæpas
 cum lemm: *Crescit odor Horatius l. 4. od 12.*
 Stanislaus cum magno patientiæ incremento, a-
 pud hominem Hæreticû Viennæ divertere com-
 pulsus. 9. *Flos olivæ* cum lemm: *Me sacrum*
sibi Pallas habet. Stanislaus Scholis Viennensi-
 bus immissus. 10. *Corona imperialis* inter mi-
 nores flosculos cum lemm: *Supereminet omnes.*
 Stanislaus Viennenses inter studiosos. 11. *He-*
liotropium solem matutinum respiciens, cum
 lemm: *Mane levat cum sole caput.* Stanislaus
 maturrimè lecto surgere solitus. 12. *Rosa* cum
 lemm, *Plena pudoris.* Columella de cultu hort.
 Eximia Stanislai verecundia. 13. *Flos asphodeli,*
 cum lemm: *Noli me tangere,* Stanislaus pravos
 socios summè averfans. 14. *Lilium convalli-*
um, cum lemm: *Desertis Floresco locis.* Stanis-
 laus solitudinis amantissimus. 15. *Tulipa Siccio-*
rem, minusq; pinguem glebam desiderans
 cum lemm: *Iejunia pascunt* Stanislaus Temp e-
 rantia admodum deditus. 16. *Delphinium*
 (Germanis Ritter-Sporen) adnato stimulo spe-
 ctabile. cum lemm. *Calcar habet; Ovidius.* Sta-
 nislaus

nislauſ vel folius Equeſtris ſtirpis ſuæ meditati-
 one ad alta extimnatus. 17. *Solſequium* lunæ
 & ſtellis tergum obvertens, cum lemm, *Non ve-
 ſtro lumine ducor.* Stanislauſ vanæ & ſæcularis
 Gloriæ maximus contemptor. 18. *Idem Flos*
 deſpectâ terrâ ad cœlum, ſolémque caput
 convertens, cum Lemm, *Non inferiora ſe-
 cutus.* *Virgilius l. 5. Aeneidos.* Stanislauſ ſolis
 diuinis, æterniſq; intentus. 19. *Solſequium* in-
 ter diu ſe ſemper movens, cum Lemm. *Suo cum
 ſole laborat.* Stanislauſ Orii oſor, quàm qui
 maximus. 20. *Selenotropium* (Germanis *Moly-
 nen-Wendel*) ad Lunam converſum, cum lemm.
Te ſemper ſpectabo ſequens. Stanislauſ cultor ſin-
 gularis B. Virginis. 21. *Lilium* ob odoris ve-
 hementiam multis, maximè ægris, intolerabile
 cum lemm: *Nil ægris gravius.* Stanislauſ fratri
 ſuo Paulo, ob eximiam virtutem inviſus. 22. *Li-
 lium* à Spinis punctum, ideóq; ſuaveolentius,
 cum lemm: *Puncto fragantia creſcit.* Stanislauſ
 quò magis à Fratre vexatur, eò magis in patien-
 tia proficit. 23. *Lilium* Spinis, à quibus pungi-
 tur, ſuis foliis ornans, cum lemm: *Eſt hoſtes de-
 cor aſſe decus.* Stanislauſ inimicum Paulum o-
 mnibus officiis proſequi ſolitus. 24. *Lilium* in-
 ter circumſtantes Spinis tutum, cum lemm: *Mu-
 nimen ab illis.* Stanislauſ duriffimam ſenſibus

externis ponens custodiam. 25. *Gesminum* subnascentibus in horas ferè novis floribus fecundum, cum Lemm. *Parvo Fœcundor, at ubere, factu.* Stanislaus jaculatoriis precibus oppidò quàm addictus. 26. *Stellaria noctiluca*, cum Lemm. *Clarior in tenebris.* Stanislaus in precibus pernoctans. 27. *Bellioculus* dies noctesq; apertus, cum Lemm. *Vix lumina claudit.* Stanislaus sæpe noctes diésq; divinis intentus. 28. *Heliotropium* occulta vi circumagi solitum cum Lemm. *Occultâ virtute trahor.* Stanislaus divinitus ad Societatem Jesu tractus. 29. *Lilium* angues abigens, apes attrahens, cum Lemm. *Fugoque, trahoque.* Stanislaus in morbo Dæmonem fugans, Cœlites attrahens. 30. *Grana-dilla* seu *Flos Indicus* sui novitate plures ad spectandum alliciens, cum Lemm. *Multi illum pueri, Multa optavere puella, Catullus in Carmine nuptiali.* Stanislaus ab Angelis, D. Barbarâ, Beatissima Virgine, & puerulo Jesu visitatus. 31. *Flos* rore Cœlesti nutritus cura Lemm. *Æther alimenta ministrat.* Stanislaus bis ab Angelis pane Eucharico reffectus. 32. *Flores plures* in uno Fasciculo suaviùs redolentes cum Lemm: *Suaves miscetis odores. Virgilius eclogâ 2.* Stanislaus, & puer Jesulus eodem in lecto colludentes. 33. *Selenotropium* à Luna motum cum lem: *Sequitur*

Sequar quocunque trabes. Stanislaus à Beatissima Virgine ad Societatem Jesu disertis verbis vocatus. 34. *Anemone* Zephyro se pandens, cum lemm. *En totostibi pando sinus.* Stanislaus Divinis instinctibus perfectè, si quis alius, obtemperans. 35. *Caryophylum*, ne cadat, vimineo nexu statumini alligatum, cum Lemm. *Vincula firmant.* Stanislaus suum de intranda Societate pium propositum emisso voto stabiliens. 36. *Tulipa Persica* suopte motu de loco in locum serpere, ideòq; nonnisi locis septis, conferi solita, cum Lemm. *De statione fugit.* Stanislaus vocationis Religiosæ gratiâ Romam Viennâ profugus. 37. *Lilium* abjectis foliis, cum lemm. *Et adhuc in stipite regnat.* Stanislaus omnibus se terrenis abdicans. 38. *Flos in apricos* Soli & imbribus expositus, cum lemm. *Firmat sol, educat imber. Catullus in carmine Nuptiali.* Stanislaus Romano in itinere inter quaslibet aëris tempestates lætus. 39. *Flos sub umbraculo* latens, cum Lemm. *Adest, nec adesse putatur.* Stanislaus ab insequente, proximòq; Hospite (quem ipse sat distinctè cognoscebat) in itinere haud agnitus. 30. *Calendula* (sic dicta teste Pincinello, quod omnes mensium Calendas recenti quodam ferto insigniat) cibus, mensisq; adhibita, cum Lemm. *Menses, mensisq; coronat.* Stanislaus

Stanislaus Dilingæ ad mensam serviens. 41. *Nomen Jesu ex floribus* artificiosè compositum, cum lemm. *Ornatur & ornat.* Stanislaus ingressu suo Societatem Jesu multùm ornans, & ab ea plurimùm ornatus. 42. *Miraculum Hispanicum* post translationem feliciter efflorescens, cum lemm. *Translatio prodest.* Stanislaus Romano in Tyrocinio plus, quàm alibi, ad virtutem incumbens. 43. *Nymphaea aquatica*, cum Lemm. *Nunquam liquidis sicca carebit aquis.* Ovidius l. 1. de Pont. El. 5. Stanislaus ab ipso Tyrocinii limine, piis identidem lacrymis colliquenscens. 44. *Tulipa* inter diversicolorum flores, omnium in se colorem exprimens, cū lemm. *Decor omnis in uno.* Stanislaus quidquid laudabile in aliis adverteret, in se exhibere conatus. 45. *Frutex Rosaceus* literis, à cultello incisus, hinc inde conscriptus, cum lemm. *Litera pungit.* Stanislaus acerbissimis à Parente literis sub Tyrocinii initium correptus. 46. *Heliotropium* flaccescentibus jam foliis, orituro Soli oppositum, cum lemm. *Vel sic ab Sole videri, haud pudor est.* Stanislaus in habitu obsoleto se Cardinali Commendono sistendi copiam nequicquam à superioribus flagitans. 47. *Papaver* somnum concilians, cum lemm: *Dat requiem,* Stanislaus suis precibus uni fratrum tranquill-

ratem animi à Deo impetrans. 48. *Flos perpetuus* (Germanis *Allezeit-frisch*;) cum Lemm. *Perpetuum vernat.* Stanislaus semper Religiosâ modestiâ lætus. 49. *Heliotropium* solum Solem constanter respiciens, cum Lemm. *Hunc respicit unum.* Stanislaus in orationibus nunquam à Deo evagari solitus. 50. *Rosa in cono distillatorio,* cum Lemm. *Flagrât que, fragrât que.* Stanislaus divino Amore æstuans, Christi bonus odor efficitur. 51. *Lilium* è lacte Junonio (ut fabulantur Poëtæ) ortum, candore suo natales indicans, cum Lemm. *Et documenta damus, quâ simus origine nati.* Ovidius l. *Metam.* Stanislaus B. Mariæ Virginis (quam matrem suam vocitabat) mores æmulans, valdèq; Matrissans. 52. *Flos Passionis,* cum Lemm. *Hic passi Numinis umbra est.* Stanislaus sollicitâ sui abnegatione Patientem Christum quotidie imitatus. 53. *Caryophylum* rupto cortice hians, cum Lemm. *Dum rumpit se, pandit opes.* Stanislaus corpus suum flagris conscindens. 54. *Lilium* vepribus munitum, cum Lemm. *In tuto sic candor erit.* Stanislaus ad tuendam Castimoniam, cilicio incinctus. 55. *Heliotropium* solaribus radiis collustratum, cum Lemm. *Cælesti jam luce micat.* Stanislaus secundum faciem divino fulgore colucens. 56. *Flos* à ventis quoquo versus agi-
tatus,

tatus, cum Lemm. *Quòlibet, impellunt.* Stanis-
 lai obedientia, ad omnem Superiorum nutum
 promptissima. 57. *Rosa* præmaturè flaccescens,
 cum Lemm. *Pubescentem juncta senecta premit.*
Ansonius de rosa. Stanislaus anno ætatis unde-
 vicefimo, vix inchoato, demoriens. 58. *Cary-*
ophylum diebus Canicularibus nimio ab æstu e-
 marcescens, cum Lemm. *Extinguimur igni.*
 Stanislaus circa assumptæ Virginis, nimio amo-
 re consumptus. 59. *Lilium* à caule recisum,
 vitróq; impositum, cum Lemm. *Post funera spi-*
rat. Stanislaus suavissimum è sepulchro odo-
 rem exhalans. 60. *Eodem Lilio* instructum
 Conclave, cum Lemm. *Servabit odorem.* *Hora-*
tius. Præclarissimis Stanislai exemplis usura
 in posterum Jesu Societas. 61. *Rosa* postquam
 carpta, in plurimos usus serviens, cum Lemm.
Magis post funera prodest. Stanislaus omnige-
 nis miraculis clientes suos juvans. 62. *Lilium*
 pungentes spinas pulchrè decorans, cum Lemm.
Sic vindicat hostes. Stanislaus Paulum fratrem,
 à quo tanta passus, ad frugem, cælúmque perdu-
 cens. 63. *Lilium* serpentibus fatale, apibus
 amicum, cum Lemm. *vitámque, necémque spar-*
git. Stanislaus Polonis propitius, Turcos in-
 signi clade afficit. 64. *Anemona* ad molles
 Zephyrorum afflatus, pompam foliorum suorú
 expli-

explicans, cum Lemm. Clementib⁹ *Auris pandi-*
tur. Vel : Clemens *Afflavu honores.* *Virgil. l. 1.*
Æn. Stanislaus à Trino *Clemente* (octavo sci-
 licet, decimo, & undecimo) eò honorum inter
 Divos promotus, ut jam solenni Canonizationi
 sit proximus. *Symbol. 65, & ultimum: Hortus*
diversissimis juxtà, & pulcherrimis Floribus ple-
 nus, cum Lemm. *Expectantur apes.* Stanislai
 vita præclarissimis efflorescens Virtutibus, ad
 sui lectionem, Lectorem quemcunque invitans.

Author

Flores Symbolicos D. Stanislao offert,
 adjectâ sacris è paginis mantissâ hac :
 CIRCVMDABLS TIBI EOS, QVASI
 SPONSA. *Isaia 49. 18.*

Epigramma.

Accipe Dive Tuos Flores : Tibi flore parâsset
 Author floridius, si potuisset, opus.
 Do Flores equidem : Tu fructum redde; fac, olim
 Elysiis tecum floreat Author agris.
Idem monet Zoilum, ne Symbolicos hos flores car-
pat; QVIA SANCTIFICATI SVNT DOMINO
L. 2. Paral. 23. 6.

Epigram. ad Zoilum.

Carpere, quos tentas, sunt sacri, Zoile, flores :
 Ne sis Sacrilegus, carpere sacra, cave.

Contrarium :

Oretuo viola nostros, ô Zoile! flores:

Dente simul flores, Zoile, rode tuo.

Si violas; Violas facies, ô Zoile flores:

Zoile si rodis; feceris esse Rosas.

Idem, cum Divo Stanislao jam obtulerit flores;

Zoilo, qua sola supersunt, dat spinas, adjecto è

sacris Thesauris hoc munusculi auctario : EC-

CE HABES, QVOD TVVM EST. Matth. 25.

25.

Epigramma.

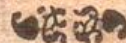
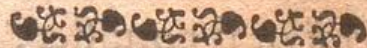
Zoile spina tua est; spinosi namque cerebri es :

Pungere saepe soles: Zoile spina tua est.

Tolle tibi, quodcunque tuum est, & vade: Rosasque

(Sic te devoveo) sub pede semper habe. *

* Calcare Rosas de Fortunatissimis proverbialiter
vulgò dicitur.

Synop-

SYNOPSIS VITÆ

Addita pro his, quibus non vacat totam vitam evolvere.

STanislavus anno 1550 in paternæ ditionis oppido Kostkovo genitus, Joannem Kostkam & Margaritam Kriskam, ambos pervetustæ & Senatoriæ inter Polonos Familiæ, parentes habuit, quorum id decus singulare, quòd, cum Polonia penè omnis hæretica lue qua versus grassante infestaretur, Kostkana Gens tamen semper ab ea intacta permanserit. Hanc verò Generis claritatem, à Majoribus acceptam, Stanislavus proprio Virtutum splendore longè reddidit illustriorem. Quippe à teneris sibi præscriptam sanctè vivendi formulam, nunquam vel læum unguem est visus excedere. Unde etiam cum Paulo fratre ad literarum studia Vienne Austria missus, ita se musis impendit, ut Virtutem doctrinæ, velut nobilem annulo gemmam, semper conjunctam voluerit. Cui quidem ut eo majus adderet pretium, illibatæ puritatis candorem adeo tenetè adamavit, ut vel umbram peccati, ubi erat, detestatus; ubi non erat, veritus; turpium odio sæpe neq; honesta admiserit; animi quoq; deliquium passus, si verba prætextata vel fescenninos jocos audire contingeret. Prodebant hæc, Stanislavi sublimem animum quidquid caducum esset, dedignari, & ea duntaxat, quæ sursum sunt, sapere, non quæ super terram. Diversa igitur cum forent Pauli studia, in illo non fratrem; sed hostem expertus est, qui piam vivendi methodum in Stanislavo perpetuò roderet, objurgaretq; : adeo inimici hominis Domestici ejus. Sub hæc morbo correptum, ac iter æternitatis

G

jam

jam ingressurum prædator Stygius molossi specie aggreditur. Sed risit imbelles tenebrionis latratus Lucis filius Stanislaus; & Crucis signo Avernale monstrum fugavit. Dæmonis triumphatorem, ut olim in deserto Christum, ministrantes exceperunt Cœlestes Aligeri, quorum obsequiosis manibus, Divâ procurante Barbarâ, Pane de Cœlo præstito refici meruit. Post-paulo ipsam Infirmorum Salutem MARIAM conspicuam habet, quæ suum Stanislao JESULUM, tenerrimè dissuaviandum in ulnas tradit. Ad Vitæ, quâ Virgo attulit, præsentiam, fugit illico jam-jam propinqua mors, & integerrimo corpori integra rursus sanitas rediit. Ex eo tempore nil æquè Stanislaus ac Societatem JESU in votis habuit; ad quam disertis à Deipara verbis vocatus, ceu magnes suam Cynosuram perpetuò respexit. A suis igitur, rusticana in veste profugus, Nobilis exul, implexos mundi laqueos generosè perripuit, & sanctiorem deinceps vitæ telam orturus, primùm Augustam Vindelicorum, inde Dilingam avolat. Ubi in florentissimo Sti. Hieronymi Collegio Convictoribus ad mensam inserviens, ut luci suæ latebras quæreret, ad immundas etiam culinæ sordes se se abjecit, Orbi futurus obscurior, nisi ab ipsa fuligine splendoris incrementum traxisset. Inde à Venerabili P. Petro Canisio Romam missum, & non tam pedibus quàm Amoris Divini pennis eò delatum S. Franciscus Borgia in Societatem, tot votis ab eo quæsitam, recepit. Tyrocinium vix ingressus adeo omnium in se uno Virtutes collectas exhibuit, ut dignū fieret Deo Angelis & hominibus spectaculum. Tam raræ Sanctitati rari quoque respondebant è Cœlo favores; unde deliciarum Cœlestium rore plenus sæpius extra se, atq; in Deum rapiebatur. Cujus vehementi amore exæstuans, ne
fuit

fuis impar incendiis omnino extingueretur, humida pe-
ctori lintea admittere coactus est; pyrobolo similis, eti-
am dum aquis innatat, flammam eructanti. Tandem,
cum in tenera etiamnum ætate Æternitati jam videretur
maturus, non tam febris, quàm Divini Amoris vi solutus
à corpore, ipso Assumptæ Virginis pervigilio terris mo-
ritur, Coelis oritur. Ubi suæ necdum Poloniæ immem-
or, acceptam ab illa vitam toties laboranti reddidit,
quoties Ottomannicæ Lunæ cruentam eclipfin induxit.
Nec soli duntaxat Propitius Patriæ, omnium sibi suppli-
cum votis beneficus annuit; exquisitæ sanctitatis famâ,
& gloriâ miraculorum ubiq; coruscante, toto jam Orbe
clarissimus.

DECRETUM
CANONIZATIONIS
BEATI STANISLAI
KOSTKÆ

Novitii Societatis Jesu.

Propositâ aliàs, nempe die ix. Maji 1713, in Con-
gregatione Generali Sacrorum Rituum habitâ
coram Sanctissimo Domino Nostro Causâ Ca-
nonizationis BEATI STANISLAI KOSTKÆ Novi-
tii Societatis Jesu, discussioque dubio -- *An, & de qui-
bus Miraculis constaret in casu, & ad effectum,*
&c. Sanctitas Sua, auditis tam Consultorum, quàm
Reverendissimorum DD. Cardinalium suffragiis, distu-
lit eâ die resolutionem, ut prius de more Coelestis lumi-
nis auxilium in tam gravi deliberatione imploraret; At
postmodum, nempe die xij. Novembris ejusdem Anni

1713. ex tredecim adductis , ac discussis Miraculis, tria approbavit, videlicet: Primum instantaneæ sanationis Annæ Theodoræ de Ligniville atrophîâ, & impotentiâ crurum à pluribus Annis laborantis, sed tanquam supra numerum, utpote secutum ante indultam eidem Beato Stanislao venerationem; Necnon alia duo, quæ post indultam venerationem hujusmodi supervenerunt, nempe Quintum repentinæ Sanationis Andræ Fausti Unikovvski Monachi Ordinis Sancti Benedicti lethali morbo ægrotantis, Ac Duodecimum instantaneæ itidem sanationis Francisci Xaverii Societatis Jesu à Paralyfi.

Eâdem subinde Generali Congregatione coram Sanctitate Sua die 17 Julii proximè præteriti iterum habitâ, factâque à Reverendissimo D. Cardinale de Abdua juxta præscriptum Decretorum plenâ, & distinctâ relatione omnium in hujusmodi Causâ gestorum, propositum fuit ab eo Dubium -- *An stante approbatione trium Miraculorum ut supra factâ, tuto procedi posset ad solemnem Canonizationem ejusdem Beati STANISLAI* -- Ad quod omnes unanimi voce affirmativè responderunt. Verùm Sanctitas Sua antequàm quidquam decerneret, tam suis, quam aliorum precibus se denuo ad Deum recurrere velle declaravit, ut dirigente Domino gressus suos, eam, quam ipse monstrasset viam, tuto pede inire posset.

His demum impletis, idem Sanctissimus Dominus Noster infra scriptâ die ipsimet B. STANISLAO Sacrâ, R. P. D. Prospero de Lambertinis Fidei Promotore, ac me Pro-Secretario Congregationis supradietæ accitis, præsens Canonizationis ejusdem B. STANISLAI quâdocumque faciendæ Decretum expediri, & publicari mandavit, non modò ad novum, ac insigne decus memoratæ

moratæ Societatis Jesu de Catholicâ Religione multis
nominibus meritæ, in qua scilicet Beatus Juvenis con-
summatus in brevi explevit tempora multa: Sed etiam
ad speciale, ac maximè opportunum solatium Populo-
rum inclyti Regni Poloniæ, ac Magni Ducatus Lithua-
niæ, ut qui jam pridem, patrocínio, ac tutelâ supradicti
Beati STANISLAI foeliciter potiti sunt, ad illius præsi-
dium in præsentibus suis necessitatibus alacrius, ac fer-
ventius implorandum excitentur. Hac die xiiij. No-
vembrii 1714.

F. Cardinalis de Abdua Præfectus.

Loco ✠ sigilli.

N. M. Tedeschi Episcopus Liparitanus
Sac. Rit. Congr. Pro-Secr.

Insignia D. Stanislai, epigrammatis
Insignita.

In Gentilitias Kostkarum *Soleas*

Semper *Equi Solea* Gens *Kostkia* fulsit: *Equestrē*,
Quæ fulsit *Solea*, quis neget esse *domum*?

2. *Terra Polona* bonos, *Soleas*, convertit in usus:
Hostes his *calcat* *Terra Polona* suos.

3. Sæpe per hanc *claris Soleam* *Polonia* factis
Illustrata fuit. *Solea*, non *Solea* est,

Sol ea, non *Solea* est: *Turcum* dū *Kostka* cecidit,
Sole fuit certè *Turcica Luna* minor.

4. *Kostkia* Gens semper per *dura* per *aspera* victrix
lviit. Quid mirum? Gens *soleata* fuit.

G 3

5. Quam

Paternum D. Stanislai Insigne.

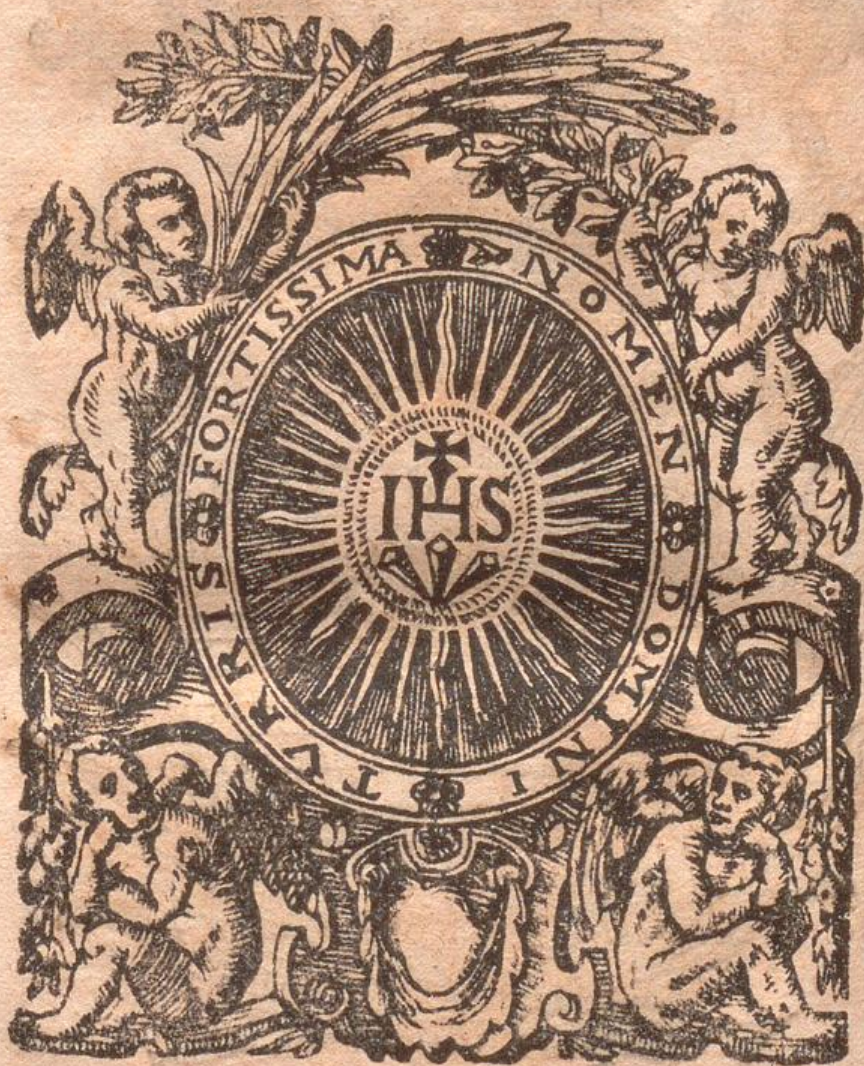
*Kostkarum Virtus vestigia linquit ubique :
Quàm bene sic soleis utitur illa suis!*

Maternum D. Stanislai Insigne.

Kriskarum scuto cur tanta Corona refulget ?
Kriskarum meritis debita, tanta fuit.

Adoptivum D. Stanislai Insigne.

*Nobile dum Jesu, pro stemmate, Nomen adoptat,
Nobilior, spreto stemmate, Kostka fuit.*

De Paterno D. Stanislai Insigni.
in Soleas.

Tot *Soleas* *Lechica*, carpebat *Zoilus*, ora ;
Congrua carpenti sed data causa fuit.
Tot *Soleas* cur carpis? ait *Polonia*; jure hîc
Cùm tot sint *Equites*, sunt quoque tot *soleæ*.

Ad *Poloniam*.

Cùm *soleas* toties *Soleas* impingere *Luna* ;
Eclipses multas *Terra Polona* paris.
NB. *Mathematici* locum in cælo, ubi *luna* *eclipsatur*, *soleæ* similitudine exprimunt.

In *Pennas*.

Esse vides *geminas* *Kostkis* in agalmate *pennas* :
Kostkæ (quid mirum?) semper ad *alta* volant.

Aliud :

Kostkanum tollunt *Penna* super æthera nomen :
Esse quis has credat, *struthio* lente tuas?
Esse tamen certum est : sed lentos *struthio* mores,
Quàm daret has *pennas*, exuit antè, suos.

Tertium :

Omnia cum *fortis* *Gens Kostkia* concoquat ; illi,
Qui *pennam*, & *stomachum* *Struthio*, credo,

Quartum : (dedit.

Kostkia *Gens* *apices* quidni conscendat *honoris* ?
Huc *Pennæq;* ferunt, huc *Soleæq;* ferunt.

In

In Sagittam :

Unde venit superas demissa sagitta per auras ?
Cœlicus in Kostkas spicula mittit Amor.
In Kostkas Cœlestis Amor si spicula mittat ;
Non miror mortem, Kostka Beate, tuam. *

* Stanislaus pro amore mortuus.

In Cruces Kostkanas. (ma:

Vera nimis Crux est, Kostkanum quam dat agal-
Fatalis Turcis sæpius illa fuit.

2.

Vicit in hoc signo persepe Polonia Turcum :
Germanas, lechicas dixeris esse cruces. *

* Germana, quia vera.

De Materno D. Stanislai Insigni.

Astra! Cleonum depellite sede Leonem.

Kristkanus vestro dignior axe Leo est.

Nempe fuit Patria Vastator sæpius ille ;

Perpetuus Patria Tutor at iste fuit.

De Insigni D. Stanislai adoptivo.

Gentilesq; Cruces, gentilitiosq; Leones,

Telâq; cum Soleis Kostka valere jubet.

Fussor Kostka sapit : per nobile Nomen Jesu

Signum sat plena Nobilitatis habet ; (sigillo,

Quo signo nos, ceu communi Societatis nostræ

Libellum hunc claudimus, obsignamusq;

F I N I S.

na:
al-

llo,
re

